

logice et per attributionem ita quod de substantia dicitur per se, quod substantia est quod per se habet esse de accidente uero non nisi quod attributum yni enti per se, sed sive sic sanitatis per hanc dicitur de sanitate quod est in aliis vel in humoribus, de cibo autem dicitur de sanitatis per attributionem ad illam eadem sanitatem non quod est in aliis sicut in urina; non quod sit in ipsa aliqd sanitatis; quod est significativa sanitatis ita dicitur ipsum in accidentibus quod dicitur entia; non quod in eis ut in sibis sit aliquid entitas; sed quod attributum sive quod sola est ens tanquam diners dispones. Ita stare non potest, quod nullo modo habeat aliquid entitatis, quod tunc nullam haberet differentiam nec similitudinem nec per additamenta. **C**Alij dicunt quod habent essentiam et entitatem eadem quam habet substantia eadem, et sicut substantia simpliciter habet graditatem ita et accidentem. Ita studetur et stare non potest, quod tunc sicut accidentis accidit substantia sicut in urinam, quod non est ulterius accidit. Ita Aristoteles dicit in huius loquens de accidentibus quod non est anima dicitur substantia simpliciter sive secundum genitum, quod sit entia, opere enim quod latitudo secundum modum sit una. Quod re secundum quod operatur nec magis nec minus secundum animam dicitur, et igitur accidentibus essentiiali et nam ut ei competit. **D**icendum igitur cum Aristoteles quod accidentia habent entitatem secundum diminutionem et isto modo exponeat a gaudiis, quod secundum dicitur quod sicut in quilibet genere est repaire unum per se et yni in unitate ad quod reducitur omnia illius generis quod est mensura omnis illius generis, ubi genere. **A**lbedo quod est minimum in genere coloris, et id quantum quod est magis participat de albedine tanto plus vel minus participat de nam coloris, ita est in ente, et id nece est ponere ens unum in quod per salutem ratione ens et quod per pinguis sicut illius secundum principiis ens ut intelligitur post ipsum immediate quod sunt incorporeas et immaterias post hos corpora celestia quod sunt per se genitaria nec corruptibilis, secundum corporalia et materialia sicut ad ubi post helaria corpora et sensibilia unitate huius non namne entitas, quod sunt genitaria et corruptibilis, sic igitur secundum haec accidentia habent entitatem secundum diminutionem, secundum via non est secundum materiam per se, sed secundum methamens non dicit de substantia et accidentibus non pertinet equum sicut dixerunt quod secundum afferentes accidentia nullam progressum habere nam nec penitus unoce sicut secundum alijs ponentes ea habere eadem nam et graditatem quam et substantia. **I**llo dividitur et respectu subiecte, non tamen ita dividitur quoniam sufficeret ad rationem entitatis, sed media via quod ponit ens de substantia et accidentibus analogice et per qualitatem attributionem. Nam in uno proprio est vita predicationis et unitas nam in genere quod est unitate non reperitur in propria. **I**llo illa nam completius sit in una specie quam in alia, quod secundum alias dicitur perfecta secundum imperfecta, per quod latet evocationes et analogiae in genere, unitas autem attributionis est ad unum unum ut frequenter diximus nisi per accidentem aliquis alterius eius, non tamen quod illa nam percepit ab his quod attributum est; sanitas enim quod est in cibis dicitur sanitas per attributionem ad unam sanitatem, sed ad illam quod est in aliis, nec est aliquid illius sanitatis in cibo nisi secundum effectum sicut et urina per attributionem ad illam eadem sanitatem quod est in aliis dicitur sanitas, quod significativa sanitatis. Sicut enim accidentia habent enim accidentia entitatem secundum diminutionem secundum modum sicut in cibis divisiones, sed ex additamento et haec est entitas non simpliciter denotat accidentia, quod est secundum quod non denotat simpliciter et absolute, sed cum additamento, sed quod est secundum diminutionem. **S**ed enim nullo modo noget ita quod illa entitas sueniret in accidentibus, tamen enim de substantia et accidentibus diceretur posse equum, quod unum nomine et diverso ratione sicut haec, de hoie vero non dicitur per se et ratione et foras quod est de hoie mortuo, enim de hoie uero per formam et nam suam, sed de hoie mortuo non per illam rationem sed per mitem quod aliquis fuit substantia illa

foia. **S**ed ipso haec vellet aliquid dicere quod accidentia habent entitatem secundum diminutionem sive non tanta diminutione quod in ipsis sit aliquis nam in quod bene salvatur ratione entis quod quis non secundum complete ut in sibi sic dicere non euadit aliquid secundum accidentem quod ens sit genitum unoce ad substantiam et accidentem, genitum enim pertinet de speciebus per unam naturam repertam in ipsis speciebus, quisnam in una sit complete et in alia secundum incomplete per quod secundum dictum est latentes evocationes in genere et analogiae, haec enim diminutionem nam in altera specie secundum complete secundum visionem generis. Quod igitur non uadit via Aristoteles, dicit enim de substantia et accidentibus analogis neccio secundum ista termini dictorum secundum accidentem, qui dicit ens ad substantiam et accidentem oia equinoce aut omnino unoce et ceterum.

Explícit liber sextus metha.

Consensum igitur quod principale est non illud quod est aliquid ens, sed ens quod est simpliciter substantia. **E**t principale dicitur multis modis et ceterum. **T**extus. **iii.** **C**liber septimus metha. **q**uestio prima.

Aeritur de illo vbo Aristoteles, quod substantia diffinione et type. **E**t quod utrum substantia sit per accidētē type, et vi et non quod tunc est type aut ipsi in infinito. sicut type post ipsi in infinito, et ceterum. **I**ste secundum haec type in type est etiam in type est mensurari type, quod est in type mensuratur type, ea autem quod mensuratur type et procedit et sequitur, quod sicut ea quod sunt in loco clauduntur loco, ita ea quod sunt in type clauduntur, et sic type claudetur type, et ita annos est ipsi type et post ipsi est type et ceterum. **I**ste secundum per se aut intellectus de accidente simpliciter de illo accidente quod est substantia a qua continetur. **S**i intellectus de quilibet accidente haec stare non potest, quod aliquis accidentia sunt ex sua secundum via per se, ut motus et type et eterno nihil per se. **S**i autem intellectus de accidente quod est substantia existit per se, adhuc haec substantia non est per se, quod si est substantia ipsa haec est actu est accidentis, quod secundum aliis est non ingreditur differentiam, et id est substantia est annos est. **S**i autem dicitur quod substantia est per accidētē per accidentem sive coi non tamen accidente per se adhuc haec non videtur, quod quis substantia sit prior haec accidente puta quod hoc sit per se quod sit albus, non tamen omnis accidente est prior type, quod quis substantia sit prior haec accidente puta quod hoc sit per se, quod est secundum cito haec aliquid accidētē est ceterum, quod si factus est ex non albo et non quod est sed ex nigro, et sic per se fuit nigro, et ita ulterius potest procedi. **C**olo secundum quod secundum ipsum potest sumi, pprie et secundum quod est mensura omnis motuum vel per quod est duratio, sicut substantia potest sumi secundum quod genitaria et corruptibilis est, putatur haec est hic et tunc et hoc modo substantia non procedit accidentem quod est type. **U**el substantia potest sumi secundum esse entitatem ita quod secundum sicut est ultimum non quod est secundum rationem substantia residit in intellectu, immo ultimum est in rebus et accidentis talis vel est in intellectu et talis substantia et si non type, aliquis secundum mensura est mensuratur, quod oportet quod est ultimum est in mensurando, quod oportet quod est ultimum est mensura vel est mensuratur et sic accipiendo type propter quod est mensura hoc modo substantia procedit accidentem type, et quod est accidentia et nam sic accepta non egredi ad sui essentiam aliquo accidente, potest tamen et Alii, aliquam suam dat huius vobis dicentes quod substantia procedit accidentem type hoc est uero de substantiis cōpositis de his quod procedit type accidentia quod adueniuntur sibi post compositionem ex parte de his est quod sunt sicut in ipsa compositione substantia adhuc est uero, quod substantia sicut materia procedit accidentia huius type in eodem cōposito, potest est dici aliter quod multa sunt vobis per se quod sunt falsa paccia. **B**enim est nam hoc per se non est albus, nec per se niger, nec per se medio colore coloratus, sicut hec est vobis substantia est per accidentem type et in hoc quod substantia separabilis est in hoc fundatur per se in declaratione illius dicti, et si vobis ipsicias in tribus expōnib[us] illi dicti ap-

Questio

paret q̄ diuīz positionū radix & fundamētū est illō
Idē qđ dicit Āristo. Qz l̄ substātia nulla. vñ si sen-
sibilis sit sine accēte. tñ qr nō eget p se accēte q̄tū
ad suā eēntiā & p se possit separari p tāto d̄z itelligi
q̄ p̄cedat accētis tpe. vñ substātia rōne sue essentie
precedit accētis tempore & esse actuale & c.

C At vo neq̄ hoc ē ex eorū hñero q̄ p se
eēdñr: aut nō s̄m se & c. Tex. xij.

Questio. II.

Aeritur dñter utrū accētia hēant
diffōnez p additamenta.
C Id, istā q̄nē aliḡ sic rñderūt. q̄ sic i sb,
stātis rep̄i. aliḡ qđ ē cōe: vñ sumi rōgnis. & ali
qd spāle vñ sumi rō dñe. ita & i accētib̄ aliḡ est
cōe & spāle. vñ pōt sumi rō gnis & dñe & tñc p̄inigē
do gen⁹ ad dñiaz hēm⁹ dñiaz aliq̄ q̄ erit p additamēta.
cū sit absq̄ pōne s̄bi q̄tū ad aliḡ. p̄ ista po
litōe vñ eē Āri. i b 7° metha⁹ q̄ vult q̄ i diffōne ac
cidētū cōiuñ nō apponat s̄bm. Hā cū accētia nō
sint entia entis nñi p cōparationē ad s̄bm. Lū iḡ
qd gdē rei sit nři itell's obm in oī gdditare accētis
explicite ul̄ iplicite ponit s̄bm. C Ad cui⁹ evidētis
aduertēdū q̄ si b dcm⁹ dubi⁹ hēt & marie vñ esse
Dubii⁹ i accētib⁹ cōib⁹ q̄ dicit p̄b⁹ diffinīti⁹ absq̄ po
litōe subi q̄ s̄as appetet ex diffōnib⁹ das de ipsis.
Dicim⁹ eni q̄ albedo ē color disagregati⁹ visus in q̄
diffōne nullū s̄bm ponit. C Et iō ē notādū q̄ etiā
i ista diffōne appōn̄ s̄bm iplicite. nā & si hñ accētia
cōia nō determinat s̄bi s̄bm rōne sui delminat
s̄bi s̄bm rōne sui gnis. sicut albedo delminat s̄bi
s̄bm rōne coloris pp qđ eoipso q̄ color ponit i dif
finitiōe albedis pōl̄ ibi s̄bm ul̄ coloris. s. corp⁹ ter
minati. Hā cū sp p noī possum⁹ accipe diffōnem
rōnis marie ubi rō idē ē nominī & diffōni. sic dñ q̄
albedo ē color disagregati⁹ visus. ita possum⁹ dicē
q̄ albedo ē extremitas p̄spicui i corpe l̄mitato dis
gregati⁹ visus. p̄z iḡ q̄ semp in diffōne accētis
pōl̄ s̄bm iplicite ul̄ explicite. C Et rō at q̄re accētis
hēt diffōne padditamēta ex trib⁹ colligit. nā diffō
p se ad tria vñ hēre cōparationē s. ad diffinīti⁹: ad
nr̄z itell'm: & ad ptes diffōnis. ad diffinīti⁹ p se cō
parat. q̄ op̄z diffōne eē p̄portōabilez diffinīto. q̄
p̄z p̄bz op̄z eē p̄portionē toti⁹ k̄mōis ad totā rē. i. to
t̄ diffōnis ad totū diffinīti⁹. C Itē diffō vñ hēre
cōparationē ad nr̄m itellctū. Hā q̄ qđ ē vñ eē ob
fectū itell's. q̄ qđ ē āt p diffōne ex p̄mis pp qđ dif
finire itell's simplicis ē accētia. C Itē diffō vñ ba
bē p se cōparationē ad suas ptes. scrib̄i⁹ eni i b 7°
q̄ diffō ē k̄mo. oīs aut̄ k̄mo hēt ptes. vñ ḡ p se dif
finitiōi cōpetē q̄ sit p̄tū cōtēptiva. C Ex his iḡ
trib⁹ ad q̄ diffō p se cōparati vñ arguē possum⁹ dif
finitionē accētū ex additamēto eē. p̄ eni appet cō
parādo diffōne ad ip̄z accētis cui⁹ ē. nā cū ip̄z acci
dēs nō hēat entitatē. l̄ sic oīa sana attribuunt vñi
sano. sic oīa accētia attribuunt vñi enti. & sic nō p̄nt
stelligi alia sana in q̄tū sana nī p attributionē ad
illō sana resp̄ci cui⁹ dñr oīa alia sana ita nō p̄nt in
telligi accētia eē entia nī p attributionē ad illud
ens resp̄ci cui⁹ dñr entia. cui appet q̄ sp i diffōne
accētia op̄z expōi illō s̄bm p qđ accētis hēt eē ut sit
ens cū nō diffiniat nīl̄ s̄z q̄ ē ens. Ista at vñtas q̄
diffō accētis ē p additamēta. non solū appet cōpa
rādo diffōne ad accētis cui⁹ ē l̄b appet cōparādo
eē ad itellctū a quo format. nā sp itellct⁹ itelligi

II.

do aliḡ format illō fořatū p̄itellectū ūl̄ erit enū
ciatio cū itelligt cōposita ūl̄ ē diffō cū itelligt sim
plicia. Ista aut̄ diffō q̄ format ab itellctu cū itelle
ctū terminet. iō d̄z f̄min⁹ cognitiōis. d̄i ut hētū s⁹
hui⁹. cū ḡ aliḡ qđ nō f̄minet q̄dū ē ip̄m depē
dēs. & cū ip̄m accētis itellctū t̄minabit nec erit f̄min⁹ & p
p̄s diffō nīl̄ ibi apponat subm p̄ cui⁹ appōnē illa
depēdēta t̄mlet. C p̄z. cū nā cognitio cipiat are
b̄ op̄z q̄l̄c̄ res se hēt ad eē ita se hēt ad coḡsci. ca
vo q̄ neq̄ s̄z eē actuale nec s̄z cē eēntie hēt cē sepa
tū nullo⁹ ea itell's itelligt: l̄s q̄ accētia nō hñt esse
separati nec separati & si ens nec s̄m eē actuale nec s̄z
eē eēntie: q̄ posteriora sūt & ad alia d̄pēdētā hēat
itell's itelligēdo itelligt accētia p̄ subz: & q̄ q̄ in
tellctū ifořati i itelligēdo illō ē diffō iuxta illō qđ
hētū i fine. 4. p̄z ḡ q̄ cōparādo diffōne ad itell
ctū diffō accētis ē p additamēta. C Datet z 3°. s.
cōparādo diffōne ad suas ptes. Nā diffō q̄ nō ē
p additamēta tanq̄ ex p̄tib⁹ p̄stat ex ḡsne & dñia ita
q̄ illō qđ se hz ut po⁹ se hz ut gen⁹ & illō qđ ē ibi
ut actuale ē ibi ut dñia. Lū iḡ diffinim⁹ simū & di
sim⁹ sim⁹ ē nasus cau⁹. si ista diffō eēt nō p addi
tamēta cū nasus sit ibi po⁹. cauitas vo actuale. q̄
nasus ē mā i q̄ fidat̄ cauitas: & sp mā & s̄bm se hñt
ut po⁹ resp̄ci actualitat̄ & foře seq̄ret q̄ se hēret ut
gen⁹ & cau⁹ ut dñia. & si hoc eēt accidēt incōueni
ens: & si p̄cederem⁹ q̄ cau⁹ eset dñia simi seq̄ret
cau⁹ seq̄ret eēt idē q̄ simū. Jē si p̄cederem⁹ q̄ na
sus cau⁹ eēt gen⁹ & dñia p̄cau⁹ ad simū. dicēd̄ na
si simū bis dicēt̄ nasus. q̄ si tñ p̄cederem⁹ simū
uterq̄ p̄l̄ctim. s. q̄ nasus eēt gen⁹ & dñia cau⁹ di
cēd̄o nasus sim⁹. ificies dicēt̄ nasus. & q̄ ista tria
lcōueniēta s. nā icōueniēs ē cau⁹ eēt idē qđ simū
cū simū nō possit itelligt sine naso. cau⁹ aut̄ possit
& cū cau⁹ possit eēt aliq̄ subo i q̄ nō possit eēt sim⁹.
Jē cū recte possit addi p̄prietas subo. pp b̄ l̄cite
p̄t̄ dici nasus simū. icōueniēs ē q̄ i itali d̄co cōmittat̄
nugatio. s. q̄ bis dicēt̄ visus. ul̄ q̄ magi ē icōueniēs
q̄. s. ifinities dicāt̄ nasus. q̄ n̄t b̄ seq̄t̄ sic p̄z. Nā si
cau⁹ eēt dñia ad simū cau⁹ cōuerteret cū simo. &
eēt idē cū simo. Hā cū sp̄ diffō p̄stat ex yna dñia so
lū. illa dñia de necessitate querit̄ cū diffinīto & rō
ē: q̄ si aliq̄ rō p̄t̄ solū ex duab⁹ p̄tib⁹ querit̄ cū
aliq̄ noī si vna illaz p̄tū se hz ut p̄hēs solū & alia
ut p̄hēt̄ solū illa q̄ se hz ut p̄hēs de necessitate querit̄
cū illo noī. ut si aial rōnale querat̄ cū hoīe & rō
nale solū p̄hēt̄ aial ita q̄ nō p̄hēs: q̄ nullū didētū
ul̄dīvidēs exceedit aliq̄d̄ dīvīsaz. Uñ cū aial dīvi
datur p̄ rōnale & irrōnale. ipo⁹ q̄ rōnale exceedat̄
aial: q̄ iḡ rōnale solū p̄hēt̄ aial & nō p̄hēs de ne
cessitate querit̄ cū hoīe. Si eni nō querit̄ aut̄ est
q̄ exceedit aut̄ q̄ exceedit. l̄s exceedit. ḡ aliq̄d̄ rōna
le qđ nō ē hō. Et tē q̄ro de illo qđ nō ē hō utrū. s.
sit aial aut̄ nō. Si dicēt̄ q̄ sit aial hēt̄ p̄t̄i⁹ di
cti. s. q̄ ē aliq̄d̄ rōnale qđ nō ē hō qđ fuit̄ p̄ yposta
sim cū dicebat̄ q̄ aial rōnale querit̄ cū hoīe. si at̄
illō rōnale qđ nē hō si sit aial adhuc hēt̄ p̄t̄i⁹ ypo
stasis suppōebat̄ eni q̄ rōnale ita p̄hēt̄ aial q̄ aial
nō p̄hēt̄ rōnale. qđ si tñ aliq̄d̄ rōnale nō eēt a. al se
q̄ret q̄ aial p̄hēt̄ rōnale & si hō exceedit̄ rōnale ad
hō p̄hēt̄ p̄t̄i⁹ yposta. q̄. s. rep̄iref aial hō ḡ nō
eēt rōnale & si nō eēt rōnale nō eēt rōnale aial & ita
hēt̄ p̄t̄i⁹ dicti. Suppōebat̄ eni q̄ rōnale aial cō
uerteret cū hoīe. p̄z iḡ q̄ q̄t̄sc̄i⁹ i aliq̄ diffōne

pōis gen⁹ et vna dīa q̄ illa dīa de necitate puer-
tis cū diffinito. si igit̄ eēt bōa diffō ipsi⁹ simi natus
cav⁹ et nō eēt p̄ additamēta eēt ibi solū vna dīa. s.
cav⁹. et ibi puerteref cū simo qđ declare uolum⁹.
Postq; enī dclauim⁹ pīmū declarēm⁹ secūdū. s. q̄
si natus eēt ibi ut gen⁹ dicēdo natus sim⁹ bis dice-
ref natus. Nam sp̄ loco nois cuiuslibet p̄ accipi dif-
finitionut p̄ p̄ bōm. si ḡ loco simi accipiat diffō si-
mi. s. natus cav⁹. et ita dicēdo natus sim⁹ eēt na-
sus natus cav⁹. et ita bis dī natus. Si p̄cedim⁹ q̄
natus sit gen⁹ ad simū. q̄ si tñ p̄cedim⁹ utraq; s̄l. s.
q̄ natus gen⁹ et q̄ cav⁹ sit dīa. tē dicēdo natus sim⁹
infinites dī natus. Nam loco simi accipiat diffōnem
ei⁹ s. natus cav⁹; et tūc bis dī natus et erit dcm⁹ na-
sus natus cav⁹. et q̄ cav⁹ cū sit dīa ut dcm⁹ eēt puer-
tis cū simo et idē cū sim⁹ tūc loco cū accipiat simū
et loco simi accipiat diffōnē simi. s. natus cav⁹. et tūc
cur diceret ibi natus et q̄ sp̄ cano accipiat simū et
p̄ simo diffōnē simi infinites ibi dicere natus. et
ita p̄z q̄ si natus simus nō eēt diffō p̄ additamēta
q̄ seqren̄ tria icōueniēta q̄ narrat p̄hs i lfa. s. i l
7° s. q̄ cavuz sit idē qđ simū qđ seqren̄ ex eo q̄ ca-
vuz pōis dīa simi q̄ dicēdo natus sim⁹ bis dicere
tur natus qđ seḡ ex eo q̄ natus pōis gen⁹ simi; et
q̄ infinites dicat natus q̄ seḡ ex utroq; s. ex eo qđ
natus ēbi ut gen⁹ et cav⁹ ut dīa. s. si sic dīcim⁹ sic
credo b̄s eēt dcm⁹ ut nūc dcm⁹; ex ista ultia de clā-
tiōe tria dubia cōsurgit. p̄m⁹ q̄ nō v̄ q̄ oporteat
q̄ natus pōas gen⁹ simi ad l̄ q̄ sit nugatio dicēdo
natus sim⁹. Nam sp̄ simo possū accipe diffōnē simi.
s. natus cav⁹. et ita natus cav⁹ absq; aliq̄ yposta
si iplicab̄s nugatio. et idē erit qđ natus cav⁹. Circa
dubiu⁹ ēq̄ dicebas q̄ si cavū eēt dīa simi q̄ si cō-
uerteref cū simo et idē eēt qđ simū et q̄ sp̄ p̄o cauo
possem⁹ accipe simū qđ nō v̄ ueq; nā si rōnale eēt
ultia dīa hois ēbōa diffō hois aial rōnale b̄s seq-
ren̄ q̄ rōnale puerteref cū hois; s. nō seqren̄ q̄ rō-
nale eēt idē qđ hō et q̄ vnu⁹ possem⁹ accipe loco al-
teri⁹; q̄ tē seqren̄ q̄ sic hō ē aial. ita rōnale eēt aial
rōnale et tūc gen⁹ p̄dicaref de dīa qđ est ē Aristo.
3° metha⁹ et in 7° thopicoz ubi dī q̄ si gen⁹ p̄dicaref
de dīa. tūc vnu⁹ aial eēt m̄ta aialia. Circa⁹ dubi-
um ēt ex isto dubio trahit certū. Nam dicēdo hō
aial infinites dicef aial. sic dicēdo natus cav⁹ infiniti-
es dī natus qđ nō ē ueq; q̄ nō sp̄ prōnali possū su-
mere hoiez q̄ui p̄ hoie possū ponē diffōnē hois.
Circa⁹ p̄m⁹ notādū q̄ aliqd dat intelligere alid dī
ul' er eo qđ ē de p̄ intellectu; ul' er eo qđ ē de scđo.
de p̄ intellectu rei dñr esse ea q̄ sit de eēntia rei. sic
gen⁹ qđ ē de p̄ intellectu rei dñr eēt ea q̄ sit de eēntia
rei sic gen⁹ qđ ē de p̄ intellectu sp̄ei. de scđo intellectu
rei dñr eēt ea q̄ sit de eēntia rei. tñ pp̄ depēden-
tiā quā ad ea res dñt intelligi p̄ rē. dīa at iter ista et
illa ē b̄; q̄ ea q̄ sit de p̄ intellectu q̄tūcūq; apponit
ur sp̄ intelligunt. Nam q̄tūcūq; apponat aial dicen-
do aial hō sem̄ ibi intelligit aial. et rō ē q̄ cū sit de
eēntia hois b̄ q̄ dico aial pp̄ appositionē aial' ad
hoiez nō tollat eēt hois ab hoie pp̄ tale appositio-
nē nō remouef ea q̄ aial intelligit in hoie. et iō cum
apponit aial hois adhuc aial intelligit in hoie. Ea at
q̄ sit de 2° intellectu sine apponant intelligunt; sed si
apponant nō ulteri⁹ intelligunt. vñ dicēdo dupluz
p̄ se dat intelligē dimidiū. s. dicēdo dupluz dimidiū
ulteri⁹ dat intelligē dimidiū. ita dicēdo simū dat in-
telligē natus; s. dicēdo natus simū nō ulteri⁹ dat intel-

ligē natus. et rō hui⁹ ē q̄ vnu⁹ relatiuoy nō ē de eēn-
tia alteri⁹ solū p̄ se hēt depēdētiā ad illō et ex tali
depēdētiā dat intelligē ip̄z; et q̄ ut dcm⁹ ē bōm nō est
de eēntia passiōis s. solū passiō p̄ se hēt depēdētiā
ad bōm. et iō qđ pōis sine bōo et vnu⁹ relatiuoy sine
alio pp̄ depēdētiā q̄ ē ibi; q̄ talis depēdētiā nō est
terminata passiō dat intelligē bōm et vnu⁹ relatiuoy aliid
sed aliqui relatiuū addit̄ relatiuoy et passiōni addit̄
bōm; q̄ depēdētiā quā hēt vnu⁹ relatiuoy ad aliud
relatiuū ter miata ē et amota est pp̄ appōnē alteri⁹;
q̄ depēdētiā erat i cā q̄re daret intelligē aliid relati-
uum et amota cā. s. depēdētiā amouef effect⁹. s. itel-
lect⁹ alteri⁹ relatiuī. et iō dīc Ari. i lī⁹ eihi⁹ q̄ nō de
bem⁹ cōcedē q̄ idē significet nomē et orō. ut q̄ idē
significet duplū p̄ se s̄iptū et duplū dimidiō addi-
tū; q̄ duplū p̄ se s̄iptū dat intelligē dimidiū; sed ad
dito dimidiō nō ampli⁹ dat intelligē dimidiū; et sic
ē ex pte relatiuoy ita ē ex pte passiōis; q̄ passiō p̄
se s̄ipta pp̄ depēdētiā quā hēt ad bōm dat intelligē
bōm. sed passiō assūpta cū bōo; q̄ illa depēdētiā est
amota nō ulteri⁹ dat intelligē bōm. et iō nō debem⁹
p̄cedē q̄ idē significet simū p̄ se s̄iptū et simū cum
bōo. s. cū nāo; q̄ simū p̄ se s̄iptū dat intelligē nāo; et
sed simū cū nāo nō ulteri⁹ dat intelligē nāo. et iō
dicēdo natus sim⁹ inq̄tū ponit q̄ sim⁹ sit qđā rela-
tio et p̄petas nāo nullū icōueniens sequit̄ nec aliq̄
nugatio eēt ibi cognoscit. s. si natus poneref gen⁹ si
mi tūc natus eēt de p̄ intellectu simi. et iō q̄tūcūq;
poneref sp̄ intelligeref. et iō dicēdo nāo simū nō ē
nugatio simplū loquēdo nisi hac suppōne facta. q̄
natus sit gen⁹ ad simū q̄ p̄ tanq̄ dubitabile pone-
bat. Ad 1° dubiu⁹ de clāndū ē notādū q̄ gen⁹ et
dīa in diffōnē accītū nō sumunt sic in diffōnē bō
stātia. Nam in diffōnē bōz qđ ē ibi potētiale se h̄z
gen⁹ ut et q̄ ē actuale se h̄z ut dīa ut aial se hēt ut
gen⁹ et rōnale ut dīa. et iō diffītū et qđ ē ibi potē-
tiale cadit directe i eadē linea p̄dicamētali ut hō
et aial. tñ diffītū cū eo qđ ē ibi actuale nō cadit i
eadē linea ut hō et rōnale. Nam hō cadit in recta li-
nea. rōnale v̄o a laterēs in diffōnē accītū est mo-
dus 2°; q̄ illō qđ ē actuale ē ibi ut gen⁹; et qđ est
ibī potētiale ē ibi ut dīa. vñ cav⁹ ē ibi ut gen⁹ p̄p̄e
loquēdo. Nam sic aial i se acceptū stat ḡnāliter. et cū
addit̄ sibi rōnale specificaf et stat p̄ hoie sic cauo in
se acceptū stat ḡnāliter. p̄oi cauo et cū addit̄ sibi na-
sus specificaf et stat p̄ simo. et iō sic i diffōnē bōz
diffītū et illō qđ erat ibi potētiale sicut gen⁹ cade-
bat in eadē linea ut hō et aial ita et in diffōnē accītū
um diffītū et qđ ē ibi actuale ut gen⁹ cadit i eadē
linea ut sim⁹ et cav⁹. et iō sic i diffōnē bōz nō ua-
lebat rōnale puerteref cū hoie qđ erat idē qđ hō
et q̄ vnu⁹ poterat accipe p̄ alio et loco alteri⁹ q̄ rō-
nale et hō nō cadit i eadē linea. s. si aial cōverte-
ref cū hoie eēt idē qđ hō et vnu⁹ posset accipi loco
alteri⁹; q̄tūcūq; nō differret nisi sicut uestis et fidumē-
tū. cū igit̄ cav⁹ et simū cadat i eadē linea si simū
cōverte ref cū cauo eēt idē. et vnu⁹ posset accipi p̄
alio pp̄ qđ p̄z q̄ illa argu⁹ bona erat in tali mā. s. i
diffōnē accītū non tñ valet in diffōnē bōz pp̄
qđ et scđm dubiu⁹ remouef. Circa⁹ aut̄ 3° dubitaf q̄
dicēdo aial hō q̄ aial infinites dicef. duplū. r̄ide-
ri p̄t. p̄ q̄ s. b̄ p̄tra cōcederef nihil haberef cōtra-
nos. s. in p̄spectat ad p̄s̄is negocia. Nam vno in-
cōueniēti dato multa sequunt̄ et q̄ incōueniēs est
sp̄em addere generis si ex incōuenienti sequat̄ in-
dū iii

Questio. III.

conveniens. non illi inconveniens. Sed quod propria additum subiecto proprio ex tali additum non sequitur inconveniens nisi ad aliud quod esset inconveniens esset suppositum et illud inconveniens erat propter quod sequebat inconveniens. dicebat enim nasus simus. et addebat proprietas subiecto ex eo quod supponebat accentum habere diffinitionem simpliciter. ut quod dicendo aital. tu quod dicendo aital homo non dicitur ibi infinites aital et ceterum. aital homo; homo non dicit infinites. et ideo possumus respondere per iteremptionem. scilicet quod dicendo nasus simus infinites dices nasus. tamen dicendo homo aital non infinites dices aital. et est ratione. quod si pro simo acciperem diffinitionem simus. nasus causus dicendo nasus simus. tunc bis haberemus nasum. et quod semper pro cauo possim accipere simus et pro simo diffinitionem simus in infinitum ponere ibi nasus. sed dicendo homo animal pro hoc acciperem aital rationale. et ita bis haberemus animal. sive quod pro rationali non possem accipere hunc item pro poterem accipere simus ita non esse processus in infinitum in appositiōe aitalis sicut in appositiōe simus non erat hic processus in infinitum. Patefactis dubiis concludamus tripli esse declaratur accessus non haberemus diffinitionem simpliciter. per comparando diffinitionem ad diffinitionem cuius est diffinitionem. secundo comparando eam ad intellectum et quo formam. tertio comparando ipsam ad partes in quas dividitur. scilicet ad genus et differentiam per que declaratur quod proposuitur; et quoniam huius veritas elucescit et ceterum.

Cum autem idem est aut alterum quod dicitur esse et unumquodcumque perscrutandum est: est enim aliquid et ceterum. *Tex. xx.*

Questio. III.

Dissequenter quid utrum res sit idem cum sua greditate ita quod ipsa sit greditas. et vice quod sic. quod in substantiis idem predicatur de se ipso et hoc proprie in individuis sensibilius quod si pro nomine ponatur diffinitione quod dicit greditate vice quod in talibus idem est dicere quod diffinitiones est sua greditas. **C**ite p[re]dicatur stat per naturam. sive greditas dicit namque per ipsum predicari de eo cuius est quod erit idem cum eo de quo predicatur. **T**ertio diffinitione dicitur totum sive greditas dicit formam quod est totius et totius. totum autem de toto predicari. ergo et ceterum. **C**ontra si huius greditate est sua greditas. tunc greditas habet greditatem et sic in infinitum. et idem huius greditates non ipsa sua greditas. dicendum quod difficultas in hac questione est ex eo quod non vice quod sit idem greditas cum eo cuius est greditas. **A**vis enim dicit quarto methacritus que in his que sunt per se. scilicet in substantiis est idem greditas cum eo cuius est greditas. In aliis autem non per quod difficultas est et de per se et de esse idem aliud quod cum alio. **N**on esse idem aliud cum alio ut hoc esse idem huic est duplum. Aut quod nihil sit in hoc quod non pertinet ad nam. scilicet cum quo est idem et hoc est dicere quod non habeat aliud extraneum quod non sit de nam illi. alio intelligit hoc esse idem huic. scilicet hoc sit hoc directe. Similiter esse per se intelligit autem quod aliud non habet esse in se sed sicut accidens in se habet esse. aut per se enim est quod non habet aliud accidens nec implicatur aliud accidens in his quod non sunt in se sed accidens. greditas est idem cum eo cuius est. scilicet non comprehendit aliud quod non sit de nam et cuius est greditas. sed per hunc modum illud cuius est greditas non oportet est idem greditati. quod hoc non in se. tamen ratione suppositi singularis. scilicet implicatur aliud quod non est de nam greditas. scilicet hanc significatur quod

III.

est accessus idem greditati. **P**ropter quod ad advertendus quod implicare aliquod accessus hoc est tripli. quod autem sunt que nec per se habent accessus nec per aliud implicatur ut est causa prima. Aliquod vero sunt quod per oportem modum implicatur aliquod accidentes ut sunt sive sensibiles. quedam autem sunt quod per medio modum. quod per primum et per secundum non ut sit istelle. Que prima modo nihil implicatur nec per se nec per accessus de huius per oportem modum potest predicari sua greditas et oportet idem sunt sua greditas et suorum est. que vero per eum in modum implicatur aliquod accidentes ut sive sensibiles ista non sunt penitus idem cum sua greditate abstractivae loquendo quod implicatur maxime que non solum est aliud greditas sed in ratione suppositi materia singulariter que est extra nam greditas. Que autem medio modo se habet ut sit istelle. quod hoc non implicetur hanc maxime implicatur tamen est actuale. et idem modo idem sunt eius sua greditate et non oportet idem. hoc plusquam sive sensibiles per quod dicitur quod non sunt sua greditas. hoc in duabus ex parte uelut quod sic. et est aliud. **H**ocdammodo innuit. sed uerba sua possunt exponi ut habet videtur supra: a quarto methacritus que autem in substantiis sensibilibus non possit predicari sua forma in abstractione ut dicatur homo est humanitas. ut tamen causa huius apparent ad uertendum quod totum et pars oppositos modos habent in includendo et excludingo quanto enim totum plura includit et pauciora excludingit: tamen uerum habet rationem totius. econuerso de parte quod totum per pauciora includingit et plura excludingit ratio uerum habet rationem partis. Ex quo patet quod contra rationem partis est de aliquo prius. **N**on predicatio substantialis est ratione inclusionis et continentie et totalitatis. et idem quod genus ut aital pertinet de hunc. tunc non habet rationem per se sed per rationem ratione. et ideo dicit quarto methacritus quod si genus esset pars speciei non predicaret de specie. **N**unc autem quod sunt que non solum non excludingunt sed includingunt et per accessus ut sive sensibiles singulares. quod autem sunt que nec includingunt nec excludingunt per accessus aliquod. implicant ratione suppositi per accessus in quo supposito habent esse per se implicatur accidentes nec habent repugnaciam ad illud. hoc non includingunt nec excludingunt de se. ut natura sumpta in concreto ut homo et aital que in predicamento stant pro nam. que quidem in se homo et aital non solum significat formam. sed etiam aggregatum. et quod in concretione minore excludingit eo quod non repugnat alicui per accidentem magis habet rationem totius. **N**ec autem sunt que non includingunt sed excludingunt per accidentes. non tamem repugnat accidenti eo quod possunt esse in aliquo quod includingit per accidentes ut humanitas esse per accidentes excludingit ut in abstractione significatur propter quod habet magis rationem pars. et ideo non pertinet nisi in concretione. scilicet aital uel homo quod quod non tot excludingit. plura tamen includit. et idem magis ratione totius. et quod in peresse non potest esse in supposito eius alio namque repugnat sive greditati. idem ipsum in abstractione et in concretione est omnino sua greditas et entitas et ceterum.

Cum dictis vero per se semper necesse est idem esse et ceterum. *Tex. xx.*

Questio. III.

Veritur quod inter utrum greditatis sit greditas ut dicit Alver. super sexto methacritus. et videtur quod non: quod quid est terminus cognitionis ut dicit quarto methacritus: quod non resolutetur ulterius ab intellectu. et idem cum non resolutur in aliquo. stabilitas in prima greditate ita quod ei non erit alia greditas. Itaque quod est de intellectu sim-

plicis simplicia autem non resolutur in aliud. ḡ & c̄. C p̄. ois actio itell's est sili's aut diffō. q̄ actio est rō qdā. diffō aut est p̄n̄m̄ sili: q̄re diffinitio est p̄ actio itell's que ultri⁹ in ulteriorē non resolvetur. C L'atra sup̄ p̄mū phisicoꝝ dicit p̄ter q̄ gd est int̄ mām̄ p̄mā & formā ultimā ē mā & foia cōpositi: q̄re forma intermedia poterit resoluti in ulteriorē for- māq̄re & in qdditatis. C Circa hanc q̄nē diversi- mode sentit a pipateticis. Empedocles enī uolēs ostendere q̄ nr̄ intell's possit itelligē sbas sepatas di- cit q̄ possum abstrahere qdditatē a qdditate & ab illa alia donec tādē deueniam⁹ ad qdditatē oīno simplicē & h̄ erit itelligēta sepatata. Tuer. at sup̄z⁹ de sia illō argumētū p̄ti p̄cedit & p̄ti negat d̄. cens q̄ ueꝝ est q̄ p̄uenit abstrahere qdditatē a qddita- te dōec p̄ueniam⁹ ad qdditatē simplicē: s̄ erit eius dē ḡn̄is cū p̄a qdditatis a qua fit abstractio. erit enī s̄e sensibilisivn̄ nō p̄p̄ h̄ itelligēm̄ sbas sepatas: q̄r̄ glia ē qdditas s̄e sepatata & alia s̄e sensibilis. vñ ḡuelle p̄ter: q̄ qdditas possit h̄ere alia qdditatē ul- teriorē. Arist. tñ p̄ipate. dux vñ in 17° negare q̄ gd̄ ditas sit qdditatis: ut iū p̄teat ista diversitas. di- cētū q̄ eēntia qdditas & nā idē sūt. d̄ia forte fm̄ rōnē. s̄. ut dicat eēntia inquātū dat eē: qdditas p̄- ut est obiectū: intell'o n̄ dō inquātū in se cōsiderat uel p̄ut est p̄n̄m̄ mot⁹ ul̄ salti alicui⁹ opatōdis: & q̄r̄ eēntia est idē q̄d qdditas: ideo h̄ic eēntia p̄t dupli- citer p̄siderari uel inquātū res qdā: uel inquātū qdditas. s̄. inquātū intellectus negociaſ circa ipaz p̄mō qdditas nō h̄et qdditatē. secundo mō p̄t ul- teriorē h̄ere alia mō. p̄mū p̄z ex hoc: q̄d qdditas os- cit formā s̄balē quē si h̄eret alia qdditatē h̄iet alia formā s̄balē in ipa reſ. in ipso cōposito. eēnt igitur due foie s̄balē in ipo cōposito qd̄ ē ipole: q̄r̄ sicut vni⁹ rei vnicū eē ita & forma fz̄ rē ē vna. C Itē for- ma s̄balē h̄et s̄bm̄ in p̄o: sed accēs h̄et fz̄ in actu: q̄re si i cōposito alia alia forma s̄balē adūcēret su- pra alia formā s̄balē illa ultima eēt accēs q̄r̄ h̄eret s̄bm̄ in actu iā p̄stitutū p̄ formā p̄cedē. ē s̄balē. qd̄ nō p̄t eē. eēntia iūt fm̄ rē. s̄. inquātū est res qdaz nō h̄et qdditatē alia & hac via p̄cedit oīa argumē- ta. Arist. 7° metba⁹. qd̄ p̄z ex rōnib⁹ frigidis: q̄r̄ p̄⁹ sūt si qdditas h̄eret alia qdditatē & h̄is qddita- tē h̄eret alia qdditatē: tūc qdditas h̄is alia qddi- tate: & qdditas h̄is qdditatē eēt diuerte qddita- tes: fz̄ quoꝝ qdditates sūt diuerte ipa sunt viuersa q̄re qdditas h̄is qdditatē eēt diuerta ab eo cui⁹ ē q̄ fz̄ p̄icōueniēti. p̄stat aut̄ q̄ nō ē icōueniēti q̄ il- lud cui⁹ ē qdditas fz̄ rōnē differunt a sua qdditate. differre bo fm̄ rē bñ eēt icōueniens. ita. s̄. q̄r̄ aliquid eēt i qdditatē qd̄ nō eēt de nā ci⁹ cui⁹ ēt qdditas. C Itē alia rō. Z̄. ēt 7° q̄ qdditas iducit alias ut qdditates accētū ad qdditates s̄baꝝ q̄ recipi- vnt s̄bm̄ in sui diffōne. C In qbusdā aut̄ qdditatib⁹ statu p̄uenit stare ita q̄ nō reducunt ad alias: ut ēt s̄biꝝ & h̄i⁹ rō ēt q̄ nō est realt̄ i s̄bo cōposito nisi vna forma fm̄ rē: iō fm̄ rē nō reducit ad alias qdditatē: sed fz̄ rōnē sūt s̄biꝝ p̄les forme. S̄il̄ acci- dēs h̄et qdditatē depēcētē fz̄ rē a s̄ba: & iō fz̄ rē re- ducit ad ea. C Itē z⁹ rō p̄bi ē: q̄ si qdditas h̄eret qdditatē pari rōne: & illa h̄eret alia qdditatē: & sic t̄reſ in iſi⁹: p̄z aut̄ q̄ hec rō nō ualeat nisi itelligeret si qdditas h̄eret qdditatē ēt eo q̄ qdditas & p̄se si- cut et arguit phis. 3° metba⁹. q̄ si p̄n̄m̄ h̄eret p̄n̄m̄ t̄reſ in iſi⁹. Itelligit enī i eo q̄ p̄n̄m̄: vñ fz̄ p̄les

forme fz̄ rōnē sūt in cōposito si tū sumat forma fz̄ rē: q̄r̄ tūc nō sumit forma nisi fm̄ q̄ forma ēt nō p̄t ēt forma i eo q̄ forma sed rōnē cōpositit & q̄r̄ forma ē cōposita fz̄ rōnē inquātū p̄t resoluti in formā magis abstractatā & cōem: sed bene forma fz̄ rōnē h̄et formā: iō qdditas abstracta fm̄ rē nō h̄et qdditatē. t̄ref enī in infinitū. Statū p̄p̄ hoc dicat q̄r̄ q̄d qdditas fm̄ rōnē h̄et qdditatē ēt eo q̄ qdditas a p̄ se dico q̄ nō: imo h̄ deficit dupl̄t & p̄ se. p̄ quia nō ē vle: nō enī ēult̄ ueꝝ oēz qdditatē & fz̄ rōnē ha- bere qdditatē: q̄r̄ t̄ref in infinitū. deficit etiā aper se nō est fz̄ q̄ ipz ul̄ i eo q̄ talesq̄ si dicat hō ē atal: ibi atal qd̄ ē qdditas hois accipit p̄nā. fz̄ iquātū suppositū termini enī est termin⁹ & medi⁹ mediūz: sed nō i eo q̄ termin⁹ uel mediū. C Ad p̄mū ḡ dī- cēdū cū dicit q̄ qd̄ ēt termin⁹ cognitiōis: ueꝝ est q̄r̄ est termin⁹ cognitiōis q̄ fit per accētia: q̄r̄ acci- dētia magnā p̄t p̄ferit ad cogscēdū q̄ qd̄ est. vñ habita p̄ma cognitiōe accētū & s̄e ut ibi in qdā p̄fuso & ideterminato. Nā ipole est itelligē accētis sine s̄bo ul̄ determinato uel ideterminato: postea deueniem⁹ in cognitionē s̄e determine & ibi s̄isti- mus: t̄ sō q̄ qd̄ est: termin⁹ cognitionis. C Ad 2⁹ dīcēdū q̄ qdditas est de itell'u simpliciū fm̄ q̄ simplex nō h̄et ulteriorē qdditatē inquātū hui⁹. fz̄ fm̄ q̄ cōposita. C Ad tertū dīcēdū q̄ diffinitio ē actio itell's respectu sili uel enunciationis nihilō. minus vna diffinitio est p̄ior alia & c̄.

C Quoniam autem diffinitio rō est: & oīs rō partes habet & c̄. Lex. xxxij.

Questio. V.

Geritur utrū diffō h̄et p̄te: & q̄d qd̄ ēt fz̄ in itell'u q̄ qd̄ ēt p̄te: q̄r̄ nō est ibi cōpositio: qm̄ nō ēt ibi nisi neḡ ueꝝ neḡ falsū. ḡ & c̄. C p̄. si diffō fz̄ par- tes cū vnicūqz p̄t diffōnis possum⁹ nomē p̄ponē vniſcuiſqz p̄t erit diffō: q̄r̄ ut dī 7° hui⁹ fz̄ tra- ſlationē 2⁹ qui nō diffinit nō p̄p̄t nomē: & sic de p̄tib⁹ illi⁹ diffōnis ultimū in infinitū inaccētibus. intell's aut̄ non iur in infinitū. q̄r̄ tūc nō eēt scire. ḡ & c̄. C Dīcēdū q̄ diffō ē p̄p̄ actio itell's q̄ itell's sp̄ aligd format & agit: ut uellitēdo simplicia foiat diffōne: & itelligēdo cōposita foiat enunciationē. ac- ctio aut̄ ē mediū in tūtūtē & obiectū. ḡ act⁹ p̄t trahē p̄ditōes suas ex utroqz. s̄. ul̄ ex obiecto ul̄ ex ipso itell'u ex p̄te ipi⁹ itell's p̄siderādū actionē diffinitē di illa solū & pprie h̄st diffōne q̄ itell's directe in- telligit: & q̄r̄ nālitter itell's nō itelligit aligd sine fan- tasmate. iō cū sola cōposita ex mā & foia h̄eant fan- tasmata h̄ sola diffinitū: & iō dicit p̄ter q̄ simili- cū nō ē diffō. C Itē ex p̄te obiecti q̄r̄ cū diffō sit t̄- min⁹ rei illa tūtū diffinitū ad q̄ cognitiōis ē resolo. h̄⁹ at̄ sūt s̄be: & iō ḡfia & accētia nō diffinitū: q̄r̄ ab his scipiat cognitiō: nō tūtū sūt i his nec t̄māt̄ ad h̄. vñ nō ē his dare t̄māt̄ ul̄ diffōne: fz̄ nā co- gnitiō scipiat ab accētē: nō tūtū sūt: fz̄ uadit ul̄: p̄ qd̄ accētū nō ē diffō neḡ t̄māt̄. C p̄. h̄ p̄z de- gñib⁹: sp̄es enī sp̄alissime sūt at home & forme idisti- biles: q̄r̄ nō dividūtur ulteri⁹ p̄ formā uel formas gñia aut̄ didunt: t̄ iō fz̄ a gñib⁹ scipiat nā cognitiō q̄r̄ a cōfusis que sunt nobis notiora sicut sunt gñia: & ḡb⁹ incipit nostra cognitiō ut dī in p̄ phisicorū

nō tñ in his sifit nra cognitio nō tam eis fmi
nū neqz diffōne: qm̄ i eis nō ē stat⁹ cognitio: i spē
aut spalissima ē stat⁹: t iñ h̄az p̄pē ē diffō iquātū
diffō hēt rōnē fmi t nō ḡnūz. C Aduertēdū tñ q̄
pus ē i cognitio nra gen⁹ loquēdo de ḡne iquātū
ē qđdā totū. gen⁹ eni t totū ēt ps. gen⁹ ḡ iquātū ē
totū ēt p̄s simplr spē q̄tū ad cognitione nram: ga
sie ē qđdā p̄fusuz: a q̄ nra cognitio incipit ut dicitū
ē: iquātū at ē ps diffinitiva spē sic ē posteriorz t sic
dicit distictā cognitionē t q̄ spē spalissima i reb⁹
sensibilib⁹ ē qđdā cōpositū bñs ptes t ē sola spē
diffinitat ut patuit t talia nō distictē cogſcūt nisi di
stictē cogſcatur ptes ei⁹. iō diffō dicit⁹ cognitioz
q̄ qd̄ ē hēt ptes. Sz q̄rit cui⁹ ptes hēt diffō: vñ ue
ra mām t vñz formā q̄ ut dc̄m ē diffō didat distin
ctā cognitionē p̄tū diffiniti: sed ptes diffiniti sunt
vñ mām t vñ forma: q̄re hee ptes ponētū i diffōne.
C Lōtrariū tñ videm⁹ q̄ i diffōne nō ponit mā t
foia sed gen⁹ t dñia. gen⁹ aut nō est mā: lz dñia aliq
mō possit dici forma que est altera pars cōpositi.
C Ad h̄ vidēdū nōndū q̄ i diffōne nō ponit ptes
rei sz ptes rōnis ptes nō sīc diri nō ponitūr sed si
ponitūr h̄ ēdīrecte: q̄ ptes rōnis oriunt qđamō
a te. t ē rō: q̄ res nō hñt diffōne nisi iquātū circa
eas vñaf itell̄b t negociaſiopz iḡif q̄ diffō habeat
ptes rōnis ptes ar rōnis sūt gen⁹ t dñia: t h̄ ptes
rōnis sumitūr a re: q̄ genus sumit a mā. dñia vñ a
forma. t phis modū ptes diffōne corrīdēt ptib⁹
rei. t sic quodamō idīrecte i diffōne sumitūr ptes
rei. s. p̄ quādā rīdētis iquātū ab ipis sumitūr par
tes sz rōnē: q̄ si p̄tib⁹ sz rōnē ul̄ corrīdēt a parte
rei eēt penir⁹ figmēta: q̄ diffō est rex icorruptib⁹
līt t imobilitū q̄ q̄rit ē diffō t scia: scia aut ē imobi
līt t icorruptib⁹: t q̄ qđa pticlaria sūt icoru
ptibilia ut corpora celestia t mathematica ut h̄ cir
clus t h̄ trīgulus. h̄ etiā celū icorruptibile eēt c̄.
C Est autē ut neqz elementa oia sillabe in
ratione insunt: ut hec certa aut que sūt in
aere t c̄. Tex. xxxiiij.

Questio. VI.

Aeritur utz pticulare mathe⁹
q̄ sit icorruptibile vel imo
bile: t vñ q̄ nō. q̄ cū oē mathematicū sit i
mole q̄ dī 6° metha⁹ q̄ qđa mathe⁹ sūt dupl̄r i
mobilitū. quedā de mobilitū ut astrologia. C Itē
in p̄ de ḡnatiōne in cap̄ de tactu dīc q̄ opz mathe
maticū dare locum: q̄re si sic opz etiā ipz dare mo
tū q̄ nō q̄rere loc⁹ nisi eēt mot⁹: ut dicit 4° phi⁹
sicut sīo eēt trasmutatū nō q̄rere mā ut dī 8° me
tha⁹. C Itē in actiōne t passiōne est mot⁹: tact⁹ autē
est eoz que agūt t patiūtūr. mathe. aut debet ta
ctus ut dī p̄ de ḡnatiōne. ḡ t c̄. C Lōtra oē qđ mo
uetur habet mām mathematica nō hēt uera sensi
bilē sed intelligiblē nō qđē intelligiblē in intellectu
poli qui est potētia ale rōnalis sed intelligiblē. i.
imaginebile: q̄r imaginatio est itell̄b passiūus: q̄re
pticularia mathematica nō mouent. dicēdū q̄ sīc
dīc Auer. in solōne qđnis Joānis grāmatici q̄ to
ta rō corruptiōis sumit a p̄tētate ḡnate. s. ea q̄ ali
qd̄ hēt p̄tēt uel q̄ est cōpositū ex p̄tēs ut sciētia in
hoie corruptis corupto hoie fm dictū eoz qui di
cūt sciētia nō manere post hanc vñt. s. post mortez
ptarierias proprie est in qualitate: t ēt possum⁹ p
bare q̄ p̄prenō mouētū. si eni aliq̄ de qb̄ p̄side

rat methaphysic⁹ mouerent hoc marie videref de
astrologia que p̄siderat de corpe celesti: q̄ ē mobi
le: t moto: lz h̄ip̄z corp⁹ nō p̄siderat astrolog⁹ in q̄z
tū mobile ut plane dīc Auer. sup x⁹ metha⁹ dices
q̄ lz sba astrologie mota sūt. s. corpa celestia. non
tū p̄siderat in eis astrolog⁹ lz q̄ sūt mota lz p̄sider
at de foia t situ eoz lz q̄litatē eoz. nihil sigil cōsi
derat mathe⁹ inquātū tale q̄ sit mobile. C Sed
surgit hic due dubitatiōes de ptib⁹ maior⁹: q̄niz
ēē particulare inquātū pticulare fm h̄ t nūc est ēē
in tpe t qđ ē in tpe mēsurat tpe ē q̄ mēsurat tēpo
re mō i tpe. cū iḡif pticlaria metha⁹. hēant ēē hic t
nūc erit mobilia. Itē pticlaria mathe⁹ nō abstra
hēt a q̄to: q̄zis abstrahēt a mā sensibili. s. a plāt⁹
t aīlīb⁹ t hui⁹ i qb⁹ est mā nālis: nō tñ abstrahēt
a mā intelligiblē. s. a p̄tīb⁹ que est mā intelligēdi. Ma
the⁹ siḡf sūt otinua t q̄tā p se. p se aut̄ q̄tātā ē il
lud q̄ p̄ aligd ē i loco p se: lz q̄ p se sūt iloco p se s̄t
mobilia: q̄re mathe⁹ pticlaria sūt mobilia sīc dīc
Auer. i sufficiētia sua p id p qđ adest i loco p se p il
lud nō ē mā neqz mā: lz opz q̄ sit aligd p acclīs. s.
q̄tātā: t ideo dīc Ari. 4° phi⁹ q̄ ponē locū dīmī
sionē sepata t ponē i ipa cepi corpora ēponē duo p̄
dictoria sūt. C Et tūc ad p̄m dubiti q̄ cū dī pticla
re ēē. h̄ t nūc li nūc nō di p̄prie. s. pro nō t̄pis. uel
ēē in tpe. sed ēē hic t nūc sumif ibi ut dicit ēē signi
ficatiō. dicim⁹ eni de pticlaria sba h̄celi q̄ ē hic t nūc
nō q̄ sba celī mēsurat tpe. imo ē icorruptiblē fm
oēs phos t eterni ul̄ eterna. s. ex pte post: lz dicit
ibi qđdā significationē māe ita t pticlarare mathe⁹.
nō ē hic t nūc nō q̄ sit i tpe sed dicit ēē signifi
catiō. tēt q̄ mathe⁹ nō abstrahēt a p̄tīb⁹ q̄to. hec aut̄ est
mā imaginabil̄ imaginatio vñ corpora t organica ē.
ois aut̄ talis vñ q̄gad rep̄stat rep̄ntat lz eē signifi
cato. iō i hūc modū intelligif ēē hic t nūc. C Ad aliud
dubiti dicendū q̄ mathe⁹ p̄pē i loco: t iō nō sūt
mobilia p se. Et h̄ est sic vñ q̄tātā eni t q̄litas du
ptib⁹ p̄st accipi ul̄ fm modū p̄siderādi n̄l̄ quātū ad
ēē sūt actuale. p̄ mō. s. q̄tū ad modū p̄siderādi q̄tā
tātā p̄tēt ēē sine q̄litate. scđo aut̄ mō lz q̄tū ad ēē
actuale nō p̄tēt ēē q̄tātā sine q̄litate. lz aliq̄ q̄litas
bñ possit hēre ēē sine q̄litate ut sūt habit⁹ t dispo
sitiones t alie p̄fectiones nāe intelligiblē. q̄rum
multe. s. p̄fectionū sunt in ḡne q̄litatē. q̄tātā er
go fm modū p̄siderādi p̄tēt ēē sine q̄litate. q̄a ut
vult Iheristius t Auer. sup x⁹ metha⁹. substanc
tia quātū t qualitas per ordinē hēt sūt sicut pen
tagonū t trigonū: ita q̄ sba ē p̄n⁹ enti
um huic aut̄ p mām imediat⁹ ēst ul̄ aduenit q̄tā
tātā t hac mediate aduenit q̄litas: t q̄r phis nālīter
p̄tēt abstrahi a posteriori. iō quātūtā p̄tēt p̄sider
ādi sine ḡnaliatē t quātūtā sine ḡnali: lz si accipiat
quātūtā t q̄litas q̄tūtā ad ēē sūt actuale eēt c̄: t ga
ut dc̄m ē aliq̄ q̄litas p̄tēt ēē actu sine q̄litate q̄tūtā
ad ēē actuale: nll'a tñ q̄tātā p̄tēt ēē actu sine q̄lita
te p̄tētā ē inquātū q̄ in s̄bīs sp̄ialib⁹ ubi nll'a ē ta
lis q̄tātā mltā sūt p accēs q̄p̄tēt ēē q̄litas. non
eni ē pole q̄ q̄cqd ē i talib⁹ s̄bīs sūt idē i re cū ipis
h̄ solū i p̄ ente p̄tētate cū oē qđ mouēt h̄z ēē ac
tu. iō cū pticlaria mathe⁹ accipiat lz modū cōsi
derādi: t sic sūt sine q̄litate t nō hēant eēt actu: q̄
ut dc̄m ē q̄tātā lz q̄tūtā ad modū p̄siderādi possit
ēē sine q̄litate tñ q̄tūtā ad ēē nō p̄tēt. ex hoc iḡit p̄z
q̄ talia p̄tīb⁹ non mouēt nec habēt esse in loco ut
sic p̄siderata: t per hoc p̄z solo ad argumēta t c̄.

CQuoniam hō animalium anima est forma ipsorum, hec enim substantia est anima que sūm rōnem substantia est: et species et qđ qđ erat esse tali corpori et c. Tex. xxxv.

Questio .VII.

q **V**eritetur ut p̄ticularia possint diffiniri: et vñ qđ sic qđ x̄ me tha^c dī qđ qđ nō diffinit nō ponit nomine, ḡ a positioē antecedens qui iponit nomine diffinire: s̄ oī p̄ticulari p̄t iponi nomine, ḡ et c. **C**Itē si p̄ticularia nō diffinitur nō ē hic alia de cā nisi qđ sunt mobilia et corruptibilis: qđ vult Arist. 7° metha^c p̄ticularia nō h̄nt diffinē sed cogscunt cognitione sui ul̄is et qđ p̄ticularia nō manet sed corruptibile: et cū recedit a sensu nō est manifestū ul̄ certū de eis si sint aut nō. cū igif p̄ticularia mathe^s sint icorruptib^{la} et immobilia: qđ abstrahit a mā s̄bta motui nālī: saltē talia h̄būt diffinē. **C**Itē de qb^o p̄t ipē scia et diffinatio: sed de eternis et icorruptib^{lis} est scientia: et diffō: sed quedā p̄ticularia ut celū signatū et corpora celestia sūt huiusmodi. qđ et c. **H**ic dīc Ari. 7° metha^c. **C**Id. Auer. in 7° metha^c vñ dicere qđ p̄ticularia nō sūt s̄ba: qđ implicat significationē māe. Hāt significatio est accīns: qđ p̄ticularare est aggregation ex sbo et accīns: qđ nec h̄t diffinē sīc nec hō alb^o: et iō hō signatⁿ nō diffinīt. **C**Dicēdū qđ cū q̄ris ut p̄ticularia h̄bāt diffinē nō est qđ. ut p̄ticularia habeant diffinē qđ cūq̄ mō large accīpiēdo diffinē. Fm qđ oī q̄stū significat nomine dī diffinatio sīc historia troiana tota est diffō qđ significat idē qđ vñ nomi si illi historie spōaf. Sīc enī oīa large loquendo p̄t h̄re diffinē quodāmō et p̄ticularia et alia: sed de h̄ nō ē qđ nec de hac diffinē logtur Ari. in 7° metha. Remoueamⁱ igif a q̄stione p̄dcā hāt equocatiōes diffinēs et b̄ equocatione admota ulteriō dicēdū qđ et nō qđ ut p̄ticularia habeat diffinē i suo ul̄i et uerā diffinē: qđ certū est qđ sic. nā sicut quodam mō in suo ul̄i cognoscuntur sic etiā in suo ul̄i diffiniunt. **I**z est qđ ut p̄ticularia h̄bāt p̄priā diffinē uerā. **C**Līca qđ aduertēdū qđ sicut in oīb^o est p̄tiderādū illī qđ est p̄ se. sic et in hac qđone. Lū ḡ q̄ris ut p̄ticularia h̄bāt p̄priā diffinē: p̄tiderādū ē gd sit illī a quo sumit per se tota rō diffinē: h̄ aut est forma qđ p̄z qđ ut dī i p̄ de aīa: aīa egredietē ul̄ remota a corpore corp^o macrescit et corumpit. cuius rō est: qđ Iz adhuc dicat corp^o: h̄ tñ ē equoce: qđ iaz est ibi alia forma: qđ est diuersa rō et idē nomine: qđ re est ibi vā equocatio: ex quo p̄z qđ diuersa diffinē sumit a diuersa forma. ḡ p̄ se tota rō diffinē sumit a forma. nec est **H**ic si dicatur qđ in q̄busdārō diffinē sumit a mā: ut in his in qb^o mā ē creditur diffinē ut i nālīb^o dī in p̄ de aīa: qđ Iz nālī abstrahit ab hac mā et ab illa signata: nō tamē abstrahit a mā: sicut sensibili similit^u: nō p̄p hoc rō diffinē in talib^o sumitur a mā: nisi iquātū facit ad eē talis rei: h̄ aut est ut mā est informata: qđ igif hoc est p̄ se qđ rō diffinē sumit a forma: qđ reret utrū h̄t forma p̄priā. Quidā aut̄ diuerit qđ h̄t forma p̄priā: et h̄t ostendit auctoritate et rōne. auctate qđ dīc Auer. sup 2° metha^c in illo cap^o: qđ in fūdamēto nāe: qđ mā p̄ma recipit formas ul̄es: et postea mediatisib^o his vñ ul̄es: et sic descēdēdo usq̄ ad formas idīduas: les ex qb^o ut dicunt p̄z qđ sicut cōpetit h̄re p̄priā: ul̄ib^o s̄līr et individuas et p̄ticularib^o. **C**Itē p̄ rōne

qđ solus act^o ut distinguit ut dīdit a nā aut̄ potētia- litas nllā ē distinctio: p̄ticularia aut̄ h̄nt eē distinctio: nō enī ē aīa: s̄orū aīa platois qđ h̄nt formas p̄priā. **C**Et dicēdū ē qđ p̄ticularia nō h̄nt formā p̄priā: et h̄t delat^u trib^o modis. p̄ p̄tiderādō ipaz foiz i se. 2° cōparādō foiz ad spēz. et 3° cōparādō spēz ad p̄ti- claria. p̄ igif mō p̄tiderādō spēz i se nō h̄nt p̄ticularia formā p̄priā: qđ ut dī 8° metha. forme sūt sicut nūt. i nūo aut̄ sic ē qđ addita vītate i nūo nō ē eadē spēs cū nūo p̄ori. Nō enī differūt spēb^o nūi. quon vñ h̄t tot vītates qđ altere: vñ dī i sine q̄rti phīo: qđ idē ē nūs decē hōiuz et quōr̄ egrū: s̄z nō ē idē de nāri: et ē rō qđ q̄tūq̄ dīnt dīa dīnt: et iō qđ cadunt s̄b eadē dīa ex vno latē nō differūt. qđre cū hō et ast nūs cadat sub dīa vna corporis. s̄. aīatu: qđ co:p^o dī- uidit p̄ aīatu et aīatu et hō et aīin^o sūt aīata: iō hō et aīin^o sūt idē corp^o: sed nō sūt idē aīatu: qđ cadut sub appositi dīis aīal. s̄. vñ s̄b rōnali et alid s̄b irrōnali. sic nūs sīue sit egrū sīue hoīum cadit sub eadem dīa nūt: et idē ē nūs h̄t ibi: sed nō idē denari^o. Ad hoc igif qđ sīnt diuersi nūi spē opz eē p̄les uel pau- ciores vītates i vno nūo qđ i alio: et ut dīm ē foīe sūt sicut nūt: et iō qđ dīnt foīa dīnt et spēz p̄ticularia nō dīnt spē nec dīnt foīa. et p̄p hoc p̄ticularib^o non rūdet forma p̄priā. **C**Itē hoc idē p̄z cōparando formā ad spēz: qđ ut dī 7° phīo: cōparatio vā ē solū i spē spālissima: nō at i gñib^o. et hui^o rō ē: qđ in spē spālissima cū nō didat ul̄fī^o p̄ foīas alias ē vī- sima vītio et conceptui spēi spālissime rūdet vītatas vīpostasis et vñ sūdamētu. In gñib^o aut̄ nō ē sic. ē mo latēt equocatiōes i gñib^o qđ p̄p dīstionē forme gñis p̄ formas p̄ceptui gñis nō rūdet vna vīposta- sis nec vñ sūdamētu. p̄ticularia igif nō h̄nt p̄priā formā: qđ tūc differt p̄ formas: et tūc i spē spālissi- ma nō ēt vītio uel vna foīa et nō ibi vā cōpara- tio. cur^o **H**ic dī 7° phīo ut dīm ē. **C**Itē hoc idez appet cōparādō spēz ad p̄ticularia oīa. hec ē dīa inter speciem et p̄ticularia: ga species directo aspectu itelligit. p̄ticularia aut̄ nō nīs qđ itell^o vñit sensui et b̄cā ē: qđ oē agēs agit p̄ formā suā: eo mō qđ ē informatū: opz igif qđ itelligē egreditat ab itell^o s̄z formā qđ ē i intellectu. Nūc aut̄ foīa diuersimode ē i itell^o et i sensu et i imaginatiōe. cū enī sensus ut oculus ul̄ imaginatio sint vītates i corpe et i organo qđqd i oculo ul̄ imaginatiōe recipit sub eē significatio recipit: et qđ q̄stū ad eē signatū differt vñ sūt ididu um euīdē spēi ab alio: p̄p hāc spēz signate reee p̄tā informat oculus ul̄ imaginatio et cogscit duo p̄ticularia ut diuersa qđ informat his p̄ditiōib^o p̄ticularib^o qđ sūt hic et nūc. i itell^o aut̄ nō sic ē foīa: qđ est i- mālis sicut forma imālis: nō ḡ informat p̄ditiōib^o mālis^o et p̄ticularib^o que sūt hic et nūc et amō idē oīs significatio: foīa at dīo intellē i cognitionem eo mō quo est i itell^o ipa foīa. iō hoc mō agit itell^o incōgscēdo: et iō solū directo aspectu itelligit spēz qđ est i itell^o a quo amota ē oīs significatio. Si at p̄ticularia h̄tēt p̄priā forma directo aspectu itelli- geret ut diuersa p̄ suas foīas. s̄. qđ nō ē uēp. **C**Ad rōnes at dicētū p̄ticularia h̄tē p̄p̄as foīas: dico et p̄ ad auctatē p̄tū dīcū dīcū in 2° metha^c qđ mā p̄p̄ recipit formas ul̄tes et his mediatisib^o min^o ul̄es et sic usq̄ ad foīas idīduas b̄ vñi nō ē ille et itētōnis nec p̄tētē illī qđ ipi dīt qđ foīe ul̄es nō recipit i mā i mō qđqd recipit i mā sub eē significatio recipit: et qđ Auer. dīcū p̄us recipi foīas ul̄es itelligit

Quæstio

particulare forme ultioris et sicut hoc uerum est. Nam emba p̄us vniuit yita plate ut plate similitur quātū h̄i plate: et per p̄is plate q̄s hois: et p̄ p̄is hois q̄s huīusmodi hois. et qd̄ dicit ulterius et sic descendere usq; ad foizas individuales nō intelligit foizas particulares: sicut sepe pr̄suevit Arist. foizas specificas atque individuales uocare: et sic decipiunt illi p̄p equationē huiusq; est individualis. C Ad aliud dicendum q̄z particula eiusdem sp̄ci distinguitur p̄ formā aliquā mō hoc nō est per formas p̄ se sed p̄ accessis. s. iquātū forma est in mā signata: foia et tūc nō p̄ se distinguere: vñ si eē abstracta a mā signata nō distingueret: et iōz vna et eadē res sit ille hō et hō et vñ hō. vult th̄ Arist. in 7° metha^e q̄ vñ et eiusdem rei vno mō est diffīlalio mō nō. differet enī inquātū est nō signata. nō aut̄ diffīlalio inquātū est signata et est ad h̄rō Arist. q̄ particula nō determinat per formā. Imo accidit forme determinari et distinguiri in particularib⁹ sp̄ci aut̄ sp̄alissime est diffīlalio q̄ determinat p̄ foizas. Dicēdū ḡ ad qōnē q̄ particula p̄prie nō diffīlalit: qz nō h̄nt p̄prias formas. C Ad argumēta in oppositū dicēdū q̄ duplex ē ec. s. eēentiale et eē actuale. eē bo eēentiale est magis p̄prium sp̄ci et ulī. eē aut̄ actuale p̄prium ididuoꝝ: qm ididua sunt p̄prie que corrūpitur fm eē actuale. uile aut̄ non corrūpitur fm eē sibi p̄prium. s. fm eē eēentiale sed corrūpitur fz accessis. s. inquātū eē actuale ididuoꝝ corrūpit. qz eē actuale nō est sine eē qd̄ corrūpit p̄ accessis ididuoꝝ. Protūo qz est meū et tuū actuale nō sicut idē: eē aut̄ eēentiale est idē: iō in re corrupta eē eēentiale non dī similitur corrūpiꝝ qz nō fm eē sibi p̄prium corrūpiꝝ: fz per accessis. s. corrūpiꝝ cū eē actuali particule aut̄ mathematicū: s. si corrūpiꝝ corrūpiꝝ per accessis mō tñ sic p̄ accessis ut ules: qz cū corrūpiꝝ fiat quātū ad eē actuale qd̄ est p̄prium ididuoꝝ et particularū. particula re autem mathē^m particulare est. iō cū corrūpiꝝ quātū ad eē actuale corrūpiꝝ quō quātū ad eē sibi p̄prium magis: et ideo minus p̄ accessis corrūpiꝝ qz uile: qz cū illō eē actuale nō se h̄at fz qz est in re nāliꝝ nō est dare in eē actuali quātū sine q̄li. iō p̄ accessis corrūpitur. magis tñ fm esse sibi p̄prium qz uile. iō nō est h̄i particularū diffīlalio. C Ul̄r dī qz cū q̄ qd̄ est sit obiectū itell̄s p̄ se ea solū h̄nt diffīlalio uel q̄ quid est q̄ directo aspectu apprehēdūtur ab itellectu. H̄ aut̄ sūt ult̄a eterna et incorruptibilia: et ideo quāuis particulare mathē^m sit eternū et incorruptibile: qz tñ particulare est et in eo q̄ tale nō directe cognoscit ab intellectu iō tale nō diffīlalio: imo si sit etiā particulare aliquid nāle incorruptibile et eternū ut h̄ celū eiⁿ nō ē diffīlalio: qz qui dī hoc celū dīc formam in mā signata: et per hoc p̄z r̄sūto ad aliū arg^m et c. C Sed rōnis partes que speciei solū sunt. Ratio dīo est ipsius vniuersalis. Circulo enim esse et circulus et anime eē et anima Idem et c.

Quæstio. viii.

q̄ **Aeritur** ut p̄ partes q̄titatiue in totius. et vñ q̄ sic: qz sicut se h̄at acutū ad rectū ita se h̄at rectū ad obtusū: sed acutū diffīlalio p̄ rectū dicēdo acutus angulus est minor: rectus: q̄re et obtusū diffīlalio p̄ rectū dicēdo: obtusus est minor rectus: sed rectus est pars quātatiua obtusi. ḡ et c. C Itē partes que ingrediuntur diffīlaliones sunt

VIII.

ptes p̄ores similitur qz sūt ptes formales et eēentiales nā foia est q̄ p̄ se p̄tinet ad diffīlalē. fz aut̄ Bluer. in de lba orbis dimēsiōes idē mināte p̄cedit formā bala in mā: q̄re cū p̄cedat formā: multo magis p̄cedit rē: q̄re cū dimēsiōes dicāt ptes quātatiuaſ q̄ qd̄ sūt p̄ores re īgrediuꝝ diffīlalē rei. C Itē circulo ē eēentiale p̄tinū sed eēentiale est p̄nuuo h̄ere ptes quātatiuaſ cū p̄tinū sit qd̄ est p̄ se disibile: q̄re ptes q̄titatiue erūt eēentiales circlo: q̄re poterunt īgredi diffīlalē circuli. C Contrariū dicit Arist. 7° metha^c: et arguit p̄ rōne sic. sic nō ē circulo dem̄are: ita non est circulo diffīlalio. nō enī est circulo demonstrare qz pbans aliqd̄ pbat illō ec. pbatum ab illo ulterius. si igif qd̄ p̄ pbatur: pbaf p̄ probās pmū pbat seipz qd̄ est incōueniēs: q̄re sūl̄ nō est circulo diffīlalio. cū igitur partes q̄titatiue diffīlalio per suū totū: nō diffīlalio suū totū. C Ad vidēdū istā qōnē sciendū p̄ duplex est substāta sensibilis et intelligibilis: lba sensibilis est que compōnit ex duab⁹ naturis. s. ex mā et forma recepta in materia. id lba que significatiōne habet: et est hic et nunc et quāta. lba intelligibilis est que nō habet significatiōne nec est hic et nunc nec quāta: p̄p qd̄ queritur utrū partes quātatiue ingrediantur diffīlalio rei nō habet hic locū in hūiūmodi lba stantijs intelligibiliꝝ que et nō habet diffīlalio nec partes quātatiuaſ qz nō competit ipsis signis māe sed cōpetit sūe primo modo dicte. C Et ad lba notādū est q̄ qēqd̄ cōpetit sūe cōposite ex materia et forma: cōpetit et rōne cōponens. s. tā rōne materie qz rōne forme et in hoc nulla est dīa: quāuis enī aliqua p̄ncipal⁹ rōne māe ut passio. utraq; tamē cōpetit cōposito rōne utrūq; pars cōponens. s. māe et foie. foia enī mālis nō agit nisi ut ē i mā p̄pria. sūl̄ passio nō ē i mā nisi inquātū est sub foia. ut dicit Bluer. sup 8° phisicoꝝ. quāuis igitur aliqd̄ cōpetit cōposito et rōne forme et aliqd̄ rōne materie: ola tñ q̄ cōpetit cōposito cōpetit et rōne tā māe qz forme: et iō q̄ sūiecta materia est forma est cā omnī accidētiū. C Ulterius aduertēdū q̄ est accipere triplices partes. s. partes rōnis sive eēentiae q̄ p̄sequitur tota spēz sub eē signato. ptes aut̄ māles nō p̄sequitur tota spēm: nec op̄z q̄ accipiantur sub eē signato et in h̄ h̄nt sūlitudines ptes q̄titatiue cū p̄tib⁹ rōnis: qz vñiūqd̄qz cōpositū didic tamē p̄ ptes rōnis qz per partes q̄titatiuaſ: et qz disilio p̄ utrasqz ptes cōpetit cōposito tā rōne māe qz rōne forme disilio p̄ ptes eēentiales cōpetit cōposito etiā rōne materie: qz hūiū disilio sit in materia et forma: si mil̄r et disilio p̄ ptes q̄titatiuaſ cōpetit cōposito ēt rōne māe et forme. qz forma nō didic p̄ ptes quātatiuaſ nisi h̄at eē i mā signa nec mā p̄ dividit nisi sit sub forma. nihilomin^t tñ p̄ ptes eēentiales diffīlalio cōpetit rei p̄ncipal⁹ rōne forme qz tota rō eē p̄ncipal⁹ sumis a forma: qz forma p̄ncipaliter facit adesse. eē aut̄ est de p̄tib⁹ q̄titatiuaſ: qz et lba q̄ intelligis ptes q̄titatiuaſ in cōposito nec cōpetit signare ptes in p̄tinuo. Ul̄r enī nō intelligis ptes q̄titatiuaſ cū aliqd̄ dividis in q̄titatiuaſ ptes nisi cū signas ptes: et qz signas. signatio aut̄ p̄prie cōpetit māe. q̄re disilio p̄ ptes q̄titatiuaſ cōpetit cōposito p̄ māz: et ex hoc tñ p̄z: q̄re ptes q̄titatiue nō īgredi diffīlalio. Nā cū diffīlalio sit actio itell̄s circa res solū hoc mō h̄nt diffīlalio: p̄t obiectūtū itellectū

non aut̄ obiectitur intellectus nisi per formā, cui⁹ rō est: qz nr̄ intell̄'s solū est in potētia, est enī in genere intelligibiliū infim⁹ & ultim⁹: t̄ iō cū sit de se i pō: nō uadit ad actū nisi per aliquod ens in actu: q̄ res intelligibiles nō educuntur in intellectu de potētia ad actū nisi fm̄ q̄ sunt in actu. h̄ aut̄ est solū p̄ formā suā: qz res p̄ formā suā h̄t actū. C Ex his relinquit q̄ ille ptes q̄ cōpetūt rei p̄ formā p̄ se & p̄ncipal⁹ igreditur diffōne, in oib⁹ enī ē attēden dū illō qd̄ est p̄ se & dimittēdū qd̄ ē p̄ acc̄s. ptes q̄ cōpetūt rei p̄ mām nō igrediunt ex his q̄ dicta sūt patēt. 4. q̄ dicit Auer. 7⁹ merb., t̄ suus 7⁹ de p̄tibus q̄titatiūis. s. q̄ ptes q̄titatiue sunt posteriores copositor: qz p̄signatio p̄supponit eē cōpositi: & cū ptes q̄titatiue sumātūr penes signationē idūtū dūl suppositi. ptes hui⁹ sūt posteriores supposito suo. ptes aut̄ eēntie sunt p̄ores qz dāt eē. C Item alid p̄z. s. ad alit̄ dcm̄ Auer. qz hui⁹ ptes sūt p̄tōres suo toto in via q̄titatiōis & t̄pis rōne potētiali tas. posteriores aut̄ rōne act⁹ & cōplēmenti. p̄supponūt enī eē a quo sumit ois rō cōplēmenti. C Itē qz hui⁹ ptes subesse signato p̄sequitūr totā spēm l̄z p̄pingores sūt sp̄ci & forme & sūt yn⁹ p̄ accidens q̄ ptes māles: cupi⁹ enī ē p̄us respectu circlī, nō enī ēiuēre h̄tū circulū sine cupro. C Ad p̄m̄ dicēdū ē qz l̄z p̄s q̄titatiua sūt posterior toto: & l̄z mō sumendo ipaz ut pte q̄titatiua nunq̄ diffiniet totū. Si tñ p̄s q̄titatiua sumat fz̄ aliquē modū: fz̄ quē ē p̄ obiectū intell̄'. sic pōt diffinire totū: & l̄z mō rectū fz̄s sūt p̄s obtusi pōt obtusū diffinire. inquātū q̄ dē rectū ē habit⁹ respectu obligat q̄ importat p̄ obtusū & acutū q̄ obligat & p̄uatio nō h̄t cogsci nisi p̄ habitū. C Ad alid dicēdū q̄ dimētōdes ideterminate nō p̄ceduit formā simpl̄r in mā de q̄m̄ potētia videri suo loco. sed formā p̄ticularē in mā: l̄z nō fm̄ diffiniri: q̄ p̄ticularū non est diffinītio. iō t̄c. C Itē dato q̄ dimētōdes ideterminate Igredi aut̄ diffōne forme ligte in mā. ille tamen dimētōdes nō igreditur diffōne fm̄ ptes q̄titatiwas: fz̄ sūt totūmō sic visus ferit p̄ sup totū visibile: & p̄ p̄s ferit sup ptes visibilis: ita intell̄'s sup tale totum ferit: & per consequens sup partes t̄c.

C Dubitatūr aut̄ merito que sp̄ci sūt pars t̄est que nō: sed simul sumptu: hoc enim non manifesto existente t̄c. Tex. xxvij.

Questio. IX.

Ende q̄ritur utrū genus in diffōne ponatur ut mā: & vñ q̄ non: qz qd̄ uere forma est rōne māe nō h̄tēt: sed oēs ptes diffōnis sub forme ut dī 7⁹ metha⁹. q̄re t̄c. C Itē si gen⁹ h̄tēt rōne māe: hoc non eēt nisi respectu dītē. sed respectu dītē nō pōt h̄tēt rōne māe. p̄bō. oē qd̄ ē magis abstractū simpl̄r & for malis: est: & magis h̄tēt ē actualitas: gen⁹ autē magis est abstractū q̄ dītē: q̄ respectu dītē nō habebit rōne māe. C Itē h̄tēt rōne māe: aut̄ est hec que est pars cōpositi aut̄ q̄ est totū nō māe que est p̄s: qz nūc gen⁹ nō p̄dicat de toto. sicut nec mā q̄ ē p̄s ut corp⁹ que est altera pars hois compositi nō p̄dicat de hoie. C Itē aut̄ h̄tēt rōne māe nālis: aut̄ artificialis. hec enī māe diffinīt in hoc q̄ mā nālis non dicit totū sive totā s̄bam rei naturalis. mā aut̄ artificialis dicit totā s̄bam artificialiū: pp̄ qd̄ dicit Auer. sup p̄m̄ p̄bō: q̄ oēs foīe artificialis

sunt accētūtia: sed neutra han̄ materię p̄dicat p̄di caride eēntialē de eo cui⁹ ē: q̄re si gen⁹ h̄tēt rōne alteri⁹ h̄p̄ marū nō p̄dicat de spe: l̄s aut̄ falsūz: q̄re gen⁹ nō h̄tēt rōne māe. C Contrariū dīc 2⁹ 7⁹ metha⁹: & etiāz ip̄e Auer. dicit genūs esse mām. Ad istā qōnē dīcēdū q̄ 2⁹ in p̄lib⁹ locis solvit istā qōnē: & in secūdo metha⁹ in illo caplo: qm̄ in fundamēto nature nihil est distinctū & t̄. & in 8⁹ t̄ dat tres differētias inter gen⁹ & mām: prima dīa est: qm̄ genūs est mediū inter potētia & actū. mā autē potentia simpl̄r. hanc ponit Auer. in 2⁹ metha⁹. 2⁹ ponit in 8⁹ metha⁹: & est. s. q̄ genūs est pars in potētia. mā vō est pars in actu. Ex his duob⁹ elici tur 2⁹ dīa quā ponit & in 2⁹ & 8⁹ eiusdem, & est. s. q̄ gen⁹ p̄dicatur: mā aut̄ non: q̄ aut̄ elicitas ex p̄ima dīa & scđa p̄c̄p̄. qz cū mā sit in pō simpl̄r. genūs aut̄ aliqd̄ habet actū: qm̄ est mediū inter potētia & actū: genūs est totū qd̄dā. totū aut̄ de toto p̄dicat. vñ gen⁹ p̄dicat de toto nō aut̄ mā. Sill̄ ex 2⁹ dīa pōt elicit 3⁹ qz res fm̄ sūt eēt actuale fz̄ partē reales. s. mā & forma q̄ sūt ptes cōpositi: & res per has ptes p̄stituta h̄tū eēt actuale solū ē intelligibl̄ p̄pō: & qz res h̄tēt ēēt intelligibl̄ in pō: & l̄z mō genūs ē pars rei. gen⁹ enī est pars rei in pō: & sic dicere pte i potētia est dicere pte fz̄ rōne q̄ ē totū. iō l̄z gen⁹ p̄dicat: mā aut̄ nō. Ex his igit̄ dnab⁹ differētias elicit 3⁹ dubitatio que est q̄ gen⁹ p̄dicat. mā vō nō. sup vō dicit illō totū qd̄ sp̄s. mā ante pte simp̄ dīc: l̄z gen⁹ ut dītē dīc illō totū qd̄ sp̄s sed p̄ modū cuiusdā p̄fisi: pp̄ hoc ē mediū iter pōz & actū. vñ aut̄ scđa dīa dīcē p̄: qz p̄siderādo i se dīc mediū int̄ pōz & actū. mā vō dīc pte i actu. vñ aduertēdū q̄ gen⁹ ē p̄ rei fz̄ q̄ res sūt ap̄t̄ s̄ell̄z diffinītēt: & iō gen⁹ p̄s rōnis tm̄. Hā res fz̄ q̄ sūt in actuālī suo eēt sic h̄tēt eēt: q̄ solū sic sūt intelligibl̄les in potētia q̄ gest pars ut est in actu: fz̄ ē p̄s in actu. q̄ aut̄ est p̄s rei ut est intelligibl̄les est pars rei in pō & est pars fz̄ rōne: qz intellectus facit gen⁹ esse partē. & iō genūs p̄dicatur qz dīc illud totū qd̄ dīc sp̄s l̄z indistincte. materia vō nō p̄dicat qz dīc partē que est pars rei fz̄ q̄ res est: sup aut̄ rōne talis p̄tis est p̄dicari essentialēt nō dīc de noīatiue. Hā p̄s realis realēt differt a suo toto. & iō nō p̄dicat de suo toto. gen⁹ aut̄ differt a re fz̄ rō nem non fm̄ rē. iō essentialiter p̄dicat de re: & est idem cū subiecto fm̄ rem de qua p̄dicat eēntialēt differens iō fm̄ rōne. realis autē pars ut mā differt realiter a re. iō materia non p̄dicat: & sic p̄z q̄ ex hac scđa dīa. s. q̄ gen⁹ est pars fm̄ rōnem & est pars in pō: & q̄ mā est pars fm̄ rē: & est pars in actu. sequit̄ tertia dīa. s. q̄ gen⁹ p̄dicatur: mā vō non. C Hāc vidēndū est quo gen⁹ assimilat̄ māe. Ad qd̄ scđēdū q̄ mā pōt p̄siderādo dupl̄r. s. fz̄ eēntiam suā. uel ut est sub forma. primo mō sumendo mām mā est oīum vna. sumēdo aut̄ māz 2⁹ mō ut est sub formis hoc pōt esse dupl̄r. aut̄ prout est sub formis accēntib⁹ uel s̄balib⁹. si prout est s̄b accēntib⁹ adhuc dīc aut̄ est sub cōt̄: aut̄ ē sub pro p̄ria p̄. p̄pō & p̄se: si s̄b cōt̄ illō accēns p̄sequit̄ māz. Si sub p̄pō illud accēns consēgit̄ formā s̄bu spe ciem. si autem p̄ut est sub forma s̄bal ad hoc dīc Auer. s. sub formis s̄balib⁹ h̄tib⁹ ordinē adiūcēt̄: & tunc materia methaphysice forma ul̄iori reci pit scđaz ut dīc Auer. sup 2⁹ metha⁹. aut̄ s̄b foīis s̄balib⁹ contrariis. tunc materia est in potentia ad

Questio

utrumq; nec est actu aliquid hoc: sed fit actu per alterum per formam in actu. In his quatuor proprietatibus genus assimilat materiem: sicut in sua essentia est una omnis non per unam formam sed per idifferentiam quamdam ad oem formas. Sic genus est unus non per formam unam sed per quadam indifferetias ad plures formas: non enim intellectui generis respondet ypostasis unius forme sed Alter. In 2° super primu de anima qui dicit perceptuum generis non respondeat ypostasis una quae non respondet ei forma una: sed plures est enim perceptus generis ex tenui situ singularium sumptus: spem autem spe vult unam formam esse et nam. Itē sicut accidit coia se quitur manu. Propterea vero spem sic est in genere: quod genus segregatur a coia: cum enim videtur quis a renotio quid terminat visum: et persistens scilicet quod est aliqd corporis: non autem corporis natura: cum autem propinquus vi perse moueri scitur quoniam animal. Itē nam sub formis spiritualibus ordinatis prius recipit formam genitum quod specie et in hoc genere magis appropinquat ad manum: quanto quod est abstractum et ceteris: tanto plus est inveniens manu propter quod est tripliciter prior vivunt vita plante quam animalis et quam hominis. Itē quartu modo considerando manum ut est ad formas subiectas contraria est in potentia ad utrumque: recipit autem determinationem per alteras formam eam: ita et genus est in potentia ad utrumque rationem et accipit determinationem a ratione. est enim genus manum totum quod est quoddam totum. dicit enim idem quod totum: sed alio modo et in hoc differt a manu artificium: quod sed dicat totas subiectas artificium: non invenit totum illud quod res artificiales aliquid enim addit forma artis super materiam artificium proprius quod et illa materia non potest direcere predicari de artificialibus et ceteris.

CIn hoc namque homo et albus multa quodammodo sunt cum alteris non insit alteri et ceteris. Lex. xliv.

Questio. X.

q **Aeratur** postea utrumque differetiam habet in actu: et videtur quod non. sed enim premisse methacritus manum dicit potentiam puram: et id non predicatur a simili: si ratione dicetur actum purum non predicatur: quod ad hoc quod predices opus quod dicatur medium inter potentiam et actu: quod erit quod potentiale sicut et genus. **C** Item species postea ex genere ratione utrumque est in primo: quod ratione in 7° methacritus: quod ex pluribus existib; in actu non sit unum. **C** Tercio ratione est pars diffinitionis quare dicetur quod potentiale cum pars sit in primo in toto. **C** Itē ad istam rationem dicendum quod ratione illud quod dicitur dicitur per modum actus: et secundum tripliciter ratione. Nam ratione distinguitur. ois autem distinctione a forma et ab actu est. solus enim actus distinguitur et a primo in toto est distinctionis: et ex hoc enim contraria non distinguitur cum sit in primo: immo eadem est manu contraria: et id cum ratione distinguitur ratione actualitatem. Itē ratione est completemur distinctionis: sed hanc rationem completemur et ratione sumitur a parte que est actus. **N**am secundum Aristoteles que sunt partes via generationis et temporis et partes quantitative et maleas posteriores via completemur sunt posteriores generationes et tempore. **C** Itē ratione sumitur non a toto sed a parte: et est ratione quod cum genere sumatur a toto: si enim ratione sumatur a toto non est contra ratione ratione inquantitate distinctionis quod predicatur de ipsa cum totum possit predicari de toto: sicut non est contra ratione generis quod predicetur de specie: quod utrumque sumatur a tota manu. sumitur igitur a parte sed non a parte que est materia: quod si non haberet

X.

ratione completemur sed sumitur a parte que est actus et a forma partis: et quod forma habet rationem actus. et id ratione habet rationem actus. Animatus enim non significat totum: immo solum significat idem quod anima. differunt enim in manu significandi sicut idem significat album et albedo. ratione tamen implicat totum: genus autem significat totum sed malit: quod quarto aliqd ab intellectu consideratur sub modo magis consueto et id est distincto. et hoc est magis maliter considerare ratione vero per modum forme dicit totum non quod dicatur significatur sed implicatur: species dicit totum per modum totius. s. materie et forme. Ex his igitur quod dicuntur sunt patet illa questione que consideratur soliter dicitur de genere et ratione. ratione enim quod de ipsa non predicatur genus. Itē quod ratione non cadit in recto ordine in linea predicamentali sed cadit in latere. Itē quod ratione predicatur denotativa. Itē quod ratione est illud a quod differt ratione veritatis. **C** Primum quod sic. s. quod genus non predicatur de ratione: ratione secundum quod ratione significativa dicit rationem ut astatum significativa a statu. si igitur genus siue astatum predicatur de ratione secundum quod ratione a statu est a statu secundum astatum: et per ipsum illud astatum quod predicatur de ratione ut ratione. **C** Itē hoc est astatum copioverbi ex statu et corpe. quod est hoc est per plura astatum si genus predicatur de ratione. **C** Alio modo per hoc predicatur quod si genus predicatur de ratione: totum predicatur de ratione: sed si totum predicatur de parte cum ratione totum habet plures partes: tunc una est multe tota una domus in multis domibus: et una astatum in multis astatib; **C** Itē non cadit ratione in recta linea predicamentali quod quod in recta linea cadit uniformiter sumatur a toto. ratione autem non sumatur a toto nec genus et species. id genus et species caduntur in recta linea non autem ratione. **C** Itē species ratione predicatur denotativa: quod cum ratione sumatur a forma quod est per se ut deinde est forma a statu autem quod est ratione non est totum copioverbi. id est sumatur in predicacione ut ratione secretio per implicationem dicatur quod amodo totum. **C** Itē p. 4°. s. quod ratione sit illud per quod differt ratione ratione: quod differt non habet rationem nisi ex eo quod est ratione nata et a nativa ratione diffiniri. rationes autem diffiniri est ab entitate et ratione talis: entitas autem est per formam quod est per se compendi et ratione et ratione sumatur per respectum ad hanc formam. id est cum ratione ut deinde est sumatur a forma: p. quod ipsa est causa rationis diffinitionis. et est de genere quod genus non quod predicatur denotativa eo quod ipsum sumatur a toto: et id non denotativa sed essentiale predicatur. **C** Itē cadit genus in recta linea quod sumatur a toto sic species: sed differenter et utrumque cadit directe in linea. **C** Itē genus comprehendit sic totum per se. genus enim dicitur totum. ratione autem pars. Itē genus predicatur suas partes non est aliqd nisi sic manu: quod genus idem secundum rationem totum quod species sed differenter: quod species dicitur totum secundum modum manu et ratione. genus autem dicit idem totum per modum manu. et id genus est aliqd a toto secundum rationem et non secundum rationem re: dicitur autem quod ratio ratione sumatur a toto non in linea significativa sed forte: sed modo non est facile videtur quod species predicatur denotativa: et quod est per posteriora a latere nisi dicatur eo modo quod deinde est superius. **C** Ad argum in oppositum dicendum et ad p. quod ego non possim aliqd esse nisi per illud quod in me est realiter. illud autem quod in me est est per quod totaliter sibi illud quod sumitur illud totum per quod totaliter sibi totum quod sibi potest de me predicari. dicendo sibi est astatum. sibi est homo: et ex hoc est quod in proprio affirmativa et vera predicatur et sibi sibi idem est in me ratione ratione non est igitur inconveniens genus esse totum secundum respectum species et est partem secundum rationem et ceteris.

C Si itaque hec si se habent palam: quod finalis ratione substantia rei erit et differt et ceteris. Lex. xlv.

Questio.XI.

Veritur p̄t̄ ut p̄ addēdo d̄ia?

q̄ si ex d̄ia addita ḡni et ḡne nō fit v̄ ynū sic nec dicēdo h̄o alba fit v̄ ynū eo q̄ al b̄i dīc alia nāz ab hoie; sūt ē īcōueniēs; s̄ dicit ill̄ totū q̄d d̄ia et p̄la; ynū addēdo alteri idē dices his et erit nugatio. C Itē r̄o q̄re dicēdo aial h̄o est nugatio ē q̄ r̄o aial sumis ab eodē toto: a q̄ nā ho mi: q̄re cū qlz p̄ diffōnīs dicat idē q̄ totū q̄ d̄ia addita q̄ faciet nugationē. C Itē genus et q̄d cōḡ altez istoz exp̄mas sp altez ī alt̄o itelliger̄ quare erit nugatio. cā eni q̄re sim̄ dat itelligē nasū ē: q̄ dicēdo nasū sim̄ nō sp̄l̄ dat itelligē nasū: quia ynū. s. nasū nō ē de p̄ itell̄ū simi. C Lōtrarii dīc Ari. et arguit p̄ rōnē: q̄r nra diffō nō p̄iet supflū nec diminutū: s̄ nra diffō fit ex ḡne et d̄ia: q̄re per ipoz p̄iunctionē nō erit supfluitas neq̄ nugatio. Ad istā q̄nē dicēdū q̄ in diffōne addēdo d̄ia ḡni: nō fit nugatio: t̄ b̄ p̄ dupli ci via. p̄ma via sumis a mō quēbz d̄ia. b̄z eni modū accūs. Accūs at sp̄ ē pdicari et nunq̄ sba ut innū 4° metha^c: q̄ p̄ qa terminⁱ ī p̄to stat p̄ forma ī sbo v̄o. p̄ supposito. al b̄u ait̄ solā q̄litatē significat. id ī rōnē accūs est sba nō dico q̄ b̄i sb̄jicaf ḡni suo: sed nō tanq̄ ac c̄is sed iquātū sp̄s ē et ita de d̄ia; d̄ia eni iquātū d̄ia nō sb̄jicaf ḡni nec sp̄s. C Si eni dicaf aiat̄ ē aial cū b̄ d̄ia aiat̄ nihil aliō est q̄ anima uel nihil signifis at nisi aiaſ iquātū d̄ia nec q̄d aia sit aial: sed q̄ sba cuiⁱ ē acⁱ aia ē aial. C Itē h̄et modū accūs et p̄uenit cū ip̄o ī b̄: q̄ sic sim̄ cū dī na suo sim̄ exp̄sio nafō nō dat ampliⁱ ip̄z itelligē nec ēt si nō exp̄mēret dat ip̄m itelligē q̄uie sim̄ nafō nō addito det ip̄z itelligere. C Et q̄ ista via nō v̄ sufficiēs ad euadēdū nugationē credēdū ē magis p̄ alia yia. s. p̄siderādo gen̄ et d̄ia q̄tū ad ea aq̄b̄ sumis r̄o ip̄az. ynū ēt gen̄ ut p̄z ynū ē sumis a toto sive a nā tota sp̄ci. d̄ia v̄o ab eo q̄d ē p̄. s. a forma: et hoc est q̄ uno addito alteri nō erit nugatio: et hoc ē sic videre. nugatio eni fit duob̄ modis: aut. s. cū idē sub eadē uoce bis dī et explicite: aut cū aliqd addit̄ alteri in quo addito ill̄ eni ad dī: addit̄ ē actualr̄ itell̄z: ut ī hoie actualr̄ itelliger̄ aial. dicēdo aial h̄o: et iūc a pte eiⁱ q̄ addit̄ alteri nō fit nugatio q̄ ip̄z sba sua uoce bis dicaf. s. h̄o h̄o. b̄ apte eiⁱ cū fit additio dī idē bis. ynū aial h̄o ē idē q̄d aial: aial fit iḡis ista nugatio: ex q̄ q̄ aial ac tualr̄ itell̄r̄ in hoie. si eni aliqd itelliger̄ ī aliquo potēnialr̄ ex talū additio adiuicē nō fieret nugatio nec sufficeret tal̄ itell̄y ynū ī aliqd ad nugatiōez. gen̄ aut̄ nō itelligit actualr̄ ī d̄ia: nec d̄ia ī ḡne. et iō ex additioē vnū ad altez nō fit explicata nugatio ut dicaf explicite aial: aial bis: nec ēt fit ipl̄cīte nugatio ita q̄ itelligaf ynū ī alio: q̄ nec ynū itelligifi alio nec e. aial eni nō itelligis itelligibl̄r̄ q̄r̄ r̄o ḡni sumis a toto. ynū aial dīc totū: r̄o v̄o differētē sumis a pte. s. q̄ ē forma ūl̄ pars rei. ynū rōnale dīc p̄t̄ realē. totū aut̄ integrāle nunq̄ itelli- gitur ī sua pte: si eni sic eēt cū totū itegrale plures h̄eat ptes: in q̄r̄ qualibet itelliger̄ in actu circa vnū totū eēt multa tota et yna domus eēt ml̄te do mus. C Silt eni si gen̄ actualr̄ intelliger̄ ī differētia q̄ d̄ia dicit partē itegrale totiⁱ: iūc ynum aial eēt multa aialia ūl̄ p̄la. gen̄ iḡis nō pdicaf de d̄ia nec actualr̄ intelligis ī ea: nec d̄ia intelligis in

ḡne: q̄ q̄uis d̄ia icludaf actu ī ḡne ut p̄s itegra lis in suo toto fīm q̄ dīc Elīsto. q̄ gen̄ coprehen- dit d̄ias: nō iñ itelligit d̄ia actu ī ḡne: et r̄o ē: q̄a fīm r̄e totū itelligit iñ toto actualr̄: si tū idem sive ynū totū sit majoris abstractiōis et aliō minoris ab stractionis: ut idē totū fīm r̄e dicūt h̄o et aial. illud q̄d ē majoris abstractiōis et actualr̄ itelligit ī eo q̄d ē majoris abstractiōis: ūl̄ aial actualr̄ itelligit iñ hoie. e. q̄ ait̄ potēnialr̄: h̄o itelligit ī aial quāvis dicit̄ idē totū b̄z r̄e: d̄ia aut̄ ynū abstracta ē ḡne: et iō b̄z icludaf ī ḡne q̄ ē totū ut p̄s itegralis: non tñ in ip̄a actualr̄ itelligis: q̄rigif gen̄ nūc actualr̄ ī telligis ī d̄ia: q̄r̄ totū nō actualr̄ itelligis ī p̄te inte grali nec e. d̄ia non actualr̄ itelligit iñ ḡne b̄z po tētialr̄ sīc min̄ abstractiōis in magis abstracto nō ē actualr̄ intell̄o: et ex hoc ē q̄ differētia addita ge neri nō facit nugationē. Sed b̄ occurrit magnum dubium: q̄ b̄z ex additioē ynū dīc ad gen̄ nō fiat nugatio ut dc̄m est: si in yna diffōne cadat plu res dīc per ordinē que addant sup̄ma ḡni et dicēdo corp̄ aiatū sensibile rōnale per additionem po steriores dīc ad p̄ore vīdef fieri nugatio: quia iste differētia sic sumpte per ordinē p̄or sumis a parte s. a forma sicut et posterior. cadūt eni ī yna linea. s. a latē oēs. C Itē pdicāt denotative q̄re nulla dīc totū sed quicqd dicit yna dicat alia sīc gen̄: q̄ ab eodē toto a quo sumis homo sumis animal. ynū fit nūo dicēdo aial. b̄z se habeant sicut magis et minus abstractiōis: ita erit sīl̄ de p̄ore et posteriori pl̄ib̄ po sitis ordinate in eadē diffōne. s. q̄ faciat nugatio nē. sumit̄ eni oēs ab eadē nā: b̄z f̄z maiorē et mi norē ab straktionē. ad illā ait̄ rōnē nō videtur nisi ynū modus evadēdi quē annuit Alīst̄, in līa 7° methaphysice. dicit eni q̄ sola ultima d̄ia dicit to tā rei sba et hec sola tenet locū v̄e dīc: oēs ut dīc int̄medie tenet locū et rōnē ḡni: primi. Si enim nō scīre nom̄ ḡnis primi ad hoiez accipez gen̄re motiū et agḡegare singl̄as d̄ias in yno latē ordina tas q̄ cū ḡne illo oēs circuloquuntur ynū gen̄. pri mi hois ut corp̄ aiatū sensibile q̄ totū circulocu tio ḡnis ē q̄ ē aial. q̄ gdē ē gen̄. primi hois cui addit̄ dīa ultima. s. rōnale q̄ sola b̄z locū dīc. oēs aut̄ alie rōnē ḡnis: et sic p̄fici diffōne hois. ynū ille dīc cōtra genus nō debet distingui ut partes dif finitionis quare ynū sit gen̄ et alius dīa sed debet accipi ut totū ill̄ sit nomine ynū ḡnis: p̄ b̄z iḡis q̄ dicta sūt iā patēt. 4. q̄ dicit Alīst̄ in līa de dīa. s. 7. in lī. 7° metha^c. dicit eni q̄ nō refert p̄ p̄urea d̄ias ut p̄ yna diffiniri: q̄r̄ oēs itermēdie supplēt vice ynū ḡnis proximi ad sp̄em. C Itē dicit q̄ dif ferētia cop̄rehēdit a generē. s. sicut p̄s itegralis i cludit̄ iñ suo toto. C Itē sola ultima d̄ia dicit totā sba et solo est uera d̄ia. C Itē dicit q̄ op̄z q̄ il leplures dīc iñ diffōne ponant ordinate: sī. q̄ nō ponat ynū abstracta prius et magis abstracta p̄ mis: q̄r̄ hoc mō ex additioē ynū ad alia fieret nu gatio et maxie si ultimā dīa ponēs q̄ p̄stnit spe cīe fieret nugatio ac si sp̄ez adderes ḡni. C Ad ar gumētū iñ oppositū dicēdū q̄ d̄ia ē aliō et nō est aliud a ḡne. est aliō q̄r̄ nō est ip̄m totūimo pars ē nō est aut̄ aliō pro illa parte totius. s. forma q̄ ipsa est q̄ gen̄ dicit. si est aliud ḡ nō fit ex ip̄a et generē ynū: sicut nec ex hoie et albo: dicēdū q̄ nō est sic oī moda diversitas inter dīaz et genus ut inter sba et accūs: ut dictum est. ideo et c.

CQuemadmodum igitur dictum est latet q̄ impossibile diffinire in sempiternis; maxime & quecumq; vnicā; ut Luna & Sol &c. *Ter. Iv.*

Questio XII.

Teritur postea de sibi simplicib; separat. utq; s. hēant diffōne. vñ q̄ sic: q̄ s̄ap̄ maxime & per se ē diffinitio. b; autē maxime sunt s̄be & p̄ se; & maxime s̄sistūt. igit̄. q̄re &c. **C**Itē si ille s̄be nō hēant diffinitionē hoc nō est pp̄ alio nisi q̄ carēt p̄tib; sed b; nō sp̄edit. p̄bō. gen̄ enī t̄ d̄ia s̄ut p̄tes diffōnē & hee nō s̄ut p̄tes reales: q̄r̄ t̄sic nō predicantur de res̄ s̄ut p̄tes numer̄ q̄r̄ p̄tes cōpetētes diffōnē cōpetē p̄nt b; simplicib;: q̄re poterūt diffiniri p̄tes rōnis q̄uis in ipsis nō s̄int partes reales. **C**Itē tū diffō sit actio intell̄s illa sola diffinītur q̄ dire cte: & vñ q̄ i itell̄u cogscit. Si igit̄ ista nō diffinītur b; eēt q̄r̄ nō cadūt in intellectū nr̄z: sed q̄r̄ cadūt i itell̄m nr̄m vñ. Intell̄s enī nr̄ simplex est & plus s̄uent simplex: n̄ simplici q̄s tū coposito: quare si nr̄ intell̄s cogscit compositū: multo magis & simplex cū cognoscēdo illa intell̄s formet diffōnē. **C**Contrariuz dicit Aristo. in littera in hoc 7°.

Ad istū q̄onē ē aduerterēdū. p̄ ē vidēdū quō i sibi se parat sic accipe finitū & finitū: ut infinitū & finitū q̄ quāti p̄gruit. sciēdū ḡ q̄ ois s̄oia mālis q̄ recipit i mā: tā s̄bal̄ q̄ accūtalis ex eo q̄ recipit in mā cū receptio fiat p̄ modū recipiens nō rei recepte non recipit i t̄ mino sue p̄fectiōis p̄m q̄ totalis forma i sp̄es b; p̄ticipationē & b; plus & min̄: & alia & for mis qdē accūtali b; q̄ nō p̄p̄e itēdū & remittunt i s̄ba ut calidū. manifestū enī q̄ i igne & i aere reci pit b; eē magis & min̄ itēsū: ut in aere b; eē min̄ i tēsū: & i igne b; magis itēsū. i s̄oia vñ s̄balib; rece ptis: b; nō itēdāt nec remittant i se itēdūf: tū & remittunt i accentib; sup̄: tū sup̄positi i q̄ sc̄. vñ yn̄ b; magis opa opa hūana q̄s alii: q̄r̄ magis dispo sita ē mā corporis i cōplexio. Si atē eēt aliq̄ cal̄m separati penit̄a mā: & nō p̄ticiparef in aliq̄ mā illō calidū eēt ih̄. s. b; oēz p̄fectionē calidi i eo q̄ tale ita q̄ q̄cq̄ in p̄tib; calidū eēt p̄fectiōis b; q̄ calida eēt p̄fectissime p̄ eētia i illo calido separato. vñ tale calidū eēt i ultiosue p̄fectiōis & eēt infinitū. nō q̄r̄ eēt ens infinitū s̄z eēt ens tale infinitū. s. cal̄m. t̄dō i eo q̄ ens est h̄is eē penit̄ nō p̄ticipatiū. sed aio separati p̄pus. ut p̄m i q̄ s̄it oīuz entiū p̄fectiōis b; q̄ s̄it entia p̄ eētia. his vñs itēdū ad q̄onez q̄ s̄icut vñs i sup̄. diffinitio hēt cōparationem ad tria. s. ad suas p̄tes. s. gen̄ & d̄ia & ad itell̄z diffini entē: & ad illō cuiē diffō. ad diffinitū p̄ cōparatiōne ad hec tria. p̄tēbit q̄ simpliciū s̄ap̄ separatiū nō ē diffō p̄p̄ie. Nā ut dcm ē gen̄ sumit a toto. d̄ia vñ a p̄te. s. a forma: q̄ forma ē p̄s cōpositi. Itē gen̄ sumit a p̄tētali ip̄i rei. d̄ia vñ ab actua li i q̄b; nō ē iuenire rōnē toti & pars ul̄ p̄tētie & ac̄. In his nō ē accipe genus & d̄ia & p̄s nec diffōnē. **E**t ē sciēdū sic ē repire triplices s̄bas. s. p̄mā cām. intelligētias & s̄bas sensibiles. ita i his cō venit diversimode accipe nām & eē. In p̄ qdē p̄n̄ tam nā q̄s eē s̄it infinita p̄ oēm modū. nec eē p̄m ē receptū i nā nec nā recepta ēl̄ alii: imo i sua nā est s̄iū eē: t̄dō ē oīo simpliciū i q̄ nō ē accipe nec rōnē toti & nec rōnē pars: nec p̄tētie nec ac̄ a q̄b; sumit

tur gen̄ & d̄ia. iō p̄mū nūllo mō ē difficile nee fini bille nec terminale p̄ diffōnē. In sibi vñ sensibili bus cōpositis ex mā & forma: tā nā q̄s eē s̄it finita q̄ utrūq; ē receptū. eē qdē i eis ē receptū in nā. nā aut̄ ē recepta i mā pp̄ q̄d̄ i his p̄p̄ie ē iuenire rōnē toti & pars & p̄tētie & ac̄: & t̄dō talia sunt p̄p̄ie diffinita: q̄r̄ in eis ē iuenire: vñ sumit rōnē gñis & d̄ie q̄ p̄struit diffōnē. s̄be aut̄ mediate. s. intelligētie medio mō se h̄st i qdāmō h̄st diffōnē. simp̄ aut̄ nō: q̄r̄ i eis nō ē nīs nā. s̄oia q̄ nō ē recepta i mā ut receptib; & eē receptū i nā pp̄ q̄d̄ i lī de cātō dñt cōpōnē ex finito & infinito. s. er ee recepto i nā. ex infinito. s. er nā penit̄ nō recepta i alii: & t̄dō cū nō s̄int adeo penit̄ simplices sicut p̄mū ē illa p̄ aliquē modū iuenire quenit. vñ sumat gen̄ & d̄ia cū i eis nā s̄ue forma sit simplex oīo ab ea nō p̄t̄: s̄ue rō gñis p̄m q̄ gen̄ sumit a toto q̄ i tali natu ra nō ē totū nec pars cū sit penit̄ simplex. simili ter d̄ia non p̄t̄ s̄ue ab eē q̄r̄ eē nō ingredi diffōnē q̄r̄ eē ē receptus i nā: & oīs receptio quodāmō reducīt ad mām & ad p̄tētaliatē: b; nō s̄it in eis il lud p̄tētiale pura p̄tētia: q̄r̄ ipsa nā ē in eis forma est q̄ semp̄ & ult̄ & b; q̄ huī ē delichi q̄ & tactū i portat: vñ nō ē pura p̄tētia nec ē ac̄ p̄tē oīo sed est ac̄ alii mō p̄mixt̄ p̄tētie & quātū ad b; ē in eis aliq̄ rō p̄tētaliatē. s. rōnē nāe & aliq̄ ac tualitatē rōnē eē ē receptati. p̄m igit̄ q̄ nā intelligēt̄ p̄portat rōnē actualitatē sic ab ea p̄t̄ s̄ue rō gñis q̄ sumit a p̄tētali ab eē vñ recepto q̄d̄ i portat i rōnē actualitatē sumit d̄ia. b; igit̄ i ipsis sibi nō pos sit aliq̄ iueniri vñ sumat gen̄ iquātūgen̄ sumit a toto nec aliq̄d̄ iquātūgen̄ sumit apte. & sic simpliciū nō h̄st diffōnē: q̄r̄ tūl̄ gen̄ sumit a p̄t̄. d̄ia vñ sumit ab actu & est in ipsis sibi iuenire aliquid p̄tētiale & aliq̄d̄ actuale: iō b; aliq̄ mō diffinib;les Ex his ḡ p̄z q̄ huī s̄be nō hēt diffōnē simpliciū. Si enī hēt diffōnē simpliciū seq̄ren̄ tria īcōueniētia. p̄mū q̄ d̄ia sumeret i tali b; a toto sicut gen̄ a toto & ex isto segur ulterī q̄ d̄ia p̄dicaret de diffi nito ēentialē sicut gen̄: & ex hoc segur q̄ d̄ia po neret in eadē linea cū gñis: & ex hoc ulterī q̄ gen̄ p̄dicaret de differētia: & ex hoc ulterī q̄ addēdo differētia gñi fieret nugatio uera. Q̄ aut̄ in tali bus d̄ia sumeret a toto sicut gen̄ patet. d̄ia enīs sumit a forma s̄ue a nā. in his at̄ sibi nā simplex est nō h̄is p̄t̄ & p̄t̄ & b; seq̄ref: & tūl̄ cū sumeret a toto p̄dicaret ēentialē s̄ic gen̄ q̄d̄ sumit a toto: & ex hoc seq̄ref q̄ caderet in eadē linea cū gñis: quia dicit idē totū: & ex b; ulterī seq̄ref q̄ p̄dicaret de d̄ia. **C**Itē addendo d̄iam gñi in tali b; eēt nugatio q̄d̄ patet. ad hoc enī q̄ fiat nugatio regritū. q̄ illud cui fit additio actu intelligat̄ in eo cui addit ut dicēdo aial hō: q̄r̄ enī i sp̄e q̄d̄ ē hō actu intelligēt animal. iō fit nugatio q̄r̄ bis dicit̄ animal non autem homo. Nāc aut̄ d̄ia intelligentiā dicit̄ idē q̄ gen̄ in ipsis q̄ utrūq; dicit̄ totū vñl̄ intelligēt in alto: vñl̄ nō h̄st p̄p̄ie diffōnē. **H**oc idē patet per respectū ad intellectū nostrū: q̄r̄ eūz diffinitio fit actus intellectū ea sola diffinīuntur que directe cognoscētūt ab intellectu. hec autem s̄unt que habent fantasmatā que fantasmatā non h̄st intelligētie. & per dicta p̄t̄ patere r̄sūto ad obiecta & c̄. **C**Explicit liber septimus metaphysice.

CEx predictis itaq; sillogizate oportet &

colligentes capitulum finem imponere oportet autem et. Tex.j.

C Liber octauus metaphysice scipit. Q.d.I.

Aeritur p̄s i B 8° metb. s. qd si gnificet p nomē: utq̄ foia aut aggregatum. Et de hac qōne breuiter se expedit Aristo. dices q̄ per nomen significat utrūq; s. forma aggregatiū: sed nō vniuōe tñō equoce: s̄ ad vnu. i. per attributionē t̄ analogiā vnius ad alterū sed nō dicit qd est qd significat per B p̄i t̄ qd posteri: sed q̄ nomen significat utrūq; s. forma t̄ aggregatiū per analogiā. vñ aut̄ est analogia: ibi est p̄ us t̄ posteri: iō op̄z dicere quid per nomē significat p̄i t̄ posteri: dicit aut̄ p̄or ad hoc q̄ per nomē per p̄i significatur forma: t̄ per posterius aggregatiū. s. p̄ attributionē ad formā. t̄ est rō q̄ res nō significat per nomē nisi s̄ q̄ cognoscit: nō aut̄ cognoscit nisi s̄ q̄ est actu. res aut̄ p̄ formā suā ē actu: iō res per formā significat t̄ foia p̄ma significat: t̄ sicut dicit p̄or sup̄ hanc passuz: sup̄ 8° metb. q̄ qñ aliquia duo sic se hñt ut cā t̄ cātūm. si aliquid cōpetit utrūq; digni: est ut per p̄i cōpetat cāe q̄ cato. t̄ q̄ forma est cā q̄e aggregatiū significatur. iō p̄us significat ipsa. Sed hec solō vñ h̄ere calidū. Nos enī videm q̄ res sit cā vītatio in aia t̄ tñ vītas per p̄i dī de vītate in aia q̄ de vītate in reb̄. Itē cib̄ dicitur san̄ q̄ efficit sanitatē in aiali t̄ tamē sanitas per p̄i dī de sanitatē que est in aia li q̄ de illa que est in cibo. Dicēdū q̄ si bene intelligatur p̄or: uex est qd dicit. si aut̄ male intelligit non est uex. cā enī t̄ cātū dupl̄ p̄st̄ p̄siderari: vel in seruē in cōparatiōne ad nois participationes t̄ cōpetētiā. Si in se p̄siderant̄ non est inconveniens q̄ aliqua duo se habeant̄ sicut causa t̄ causatiū: t̄ tñ aliquid nomē per prius attribuaf vni. s. causato q̄ causeut p̄ in existētiū posuit̄ in obiectioe: ubi aut̄ cōparant̄ cā t̄ causatiū: t̄ tamē aliquid nomē per p̄us attribuaf vni. s. causato q̄ causeut patet in existētiū posuit̄ in obiectioe. Si aut̄ cōparent̄ cā t̄ causatiū quātū ad cōpotētiū nomis: ita q̄ aliquid sit cā: quare alteri. s. cāto attribuaf nomē aliquid: op̄z q̄ p̄i tale nomē cāe attribuaf. De bac qōne Ari. nō plus dīc nisi q̄ p̄ nomē significat utrūq; s. foia t̄ aggregatiū: s̄ ad vnu. i. vnu p̄ attributionē t̄ analogiā ad alterū t̄ nō distirit utq̄ foia significet p̄ attributionē ad aggregatiū ul̄ eż. Atq̄git aut̄ formā ac cipe dupl̄. s. ut ē qdā totū t̄ vna t̄ foia totius ut i homine humanitas. Alio modo est forma pars ut aia. t̄ uno mō. s. parti significatur per aggregatiōne ad aggregatiū. s. suppositū. alio mō aggregatiū s. suppositū significatur per attributionē ad formā. s. naturā que est forma totius ut sā patebit utrāq; via. vñ uex est dc̄m Ari. s. q̄ nomē sigt̄ t̄ foia t̄ aggregatiū: sed per p̄i t̄ posteri: p̄or tamē videf intellectiōne non nisi altera istaq; viar̄. s. q̄ nomē sigt̄ nām t̄ formā per p̄i t̄ per posteri aggregatiū ul̄ suppositū: ul̄ si intellectiōne p̄ vba nō tamē expressit. Ad h̄ aut̄ aduertēdū eiē res nō h̄eant significari nisi s̄ q̄ itell̄. nec intelligunt̄ res nisi s̄ q̄ sit res itell̄. Intell̄s enī videf magis ec̄ receptiū t̄ mā q̄ actiū. iżit̄ op̄z scire q̄liter res h̄eant intellectus agē: si op̄z scire q̄liter res h̄eant significari. Actionē aut̄ itell̄s nō possim̄ cogscē nisi ex alijs actio-

nibus nālib̄: q̄ enī male ap̄i sum̄ ad intelligendū op̄z res ex actionib̄ sensibilib̄ deuenire in ḡnē accidentiū intelligibiliū. In actiōib̄ ait̄ nālib̄ vide. mus q̄ aliquid agit ita q̄ ip̄m non est ratio q̄re alia agat ut lignū ignitū calefacit. nō tñ est rō ignis q̄ calefacit. q̄ est quoddā calidū t̄ vē ens p̄ se cōpositū ex mā t̄ forma t̄ ē rō calefactiōis in altero. s. in ligno ignito. q̄re. s. lignū ignitū calefaciat. calor aut̄ est rō q̄re ignis calefacit. ip̄se tñ p̄ se nō calefa cit: q̄ nō pot̄ h̄ere ec̄ separatiū p̄ se. s̄ semp̄ est in sbo. ita q̄ i talib̄ ē tria p̄siderare. vnu qd̄ agit. s. qd̄ calefacit. nō tñ est rō calefaciēdi alterū ut lignū igni tñ. 2̄m̄ ē qd̄ calefacit t̄ est ratio calefaciēdi alterū ut ignis. Et 3̄m̄ est q̄ est solum rō calefaciēdi ut calor ignis t̄ ligni igniti qui calefactiōis cā est t̄ rō. non tñ calor agit p̄ se: q̄ nō est p̄ se s̄ in sbo. Sicut ē de p̄ mouente qd̄ est mouēs tñ. t̄ de ultimo moto qd̄ est motū tñ: t̄ de intermedio qd̄ est mouēs t̄ motū diversis respectib̄. Sicut qdā intelligibile agit in intellectū t̄ nō est rō agēdi ut aggregatiū vel suppositū qdā agit in intellectū p̄ se t̄ est rō agēdi alterū in intellectū. s. nā t̄ forma totiū que est quidditas signata p̄ diffinitionē que est p̄priū obiectū in telleciū. t̄ ē rō intelligēdi suppositū. t̄ 3̄m̄ ē foia parvis que nō p̄prie intelligit. Si igit̄ cōpēm̄ aggregatiū. s. suppositū ad formā t̄ nāz totiū ad signationē no minisscuīz forma talis sit id qd̄ p̄ se obiectū intelleciū t̄ sit rō q̄re suppositū obiectū hoc mō cōparando nomen p̄ prius sigt̄ formā t̄ nāz t̄ ex p̄nī aggregatiū. s. suppositū. t̄ hac via p̄cessit Auer. d. q̄ nomē p̄us significat foia. s. cōpēm̄ aggregatiū. intelligēdiū per hoc de forma totius t̄ de nā t̄ de aggregatio. s. suppositū pp̄ qd̄ dixit q̄ res calide nō hñt nomē calorū nisi pp̄ calorē ignis q̄ est i fine. nō enī dirū pp̄ calorez simpl̄s: pp̄ calorē ignis q̄ est i fine s. q̄ ē rō aliquoꝝ calefactiōiū. Si aut̄ cōpēm̄ aggregatiū. s. suppositū t̄ forma p̄tis. s. aiaz ad significationē hois: t̄ ē eżrio. q̄ suppositū p̄us sigt̄: q̄ ip̄m̄ tanq̄ ens p̄ se op̄z t̄ agit in intellectū. forma aut̄ p̄tis significat ex p̄stis: h̄ forma nō p̄prie sigt̄ nisi in q̄tūm̄ est alia pars suppositi. vnde humanitas nō significat animaz nisi existenti. s. q̄ est pars compositi.

Ad rationē in oppositū. p̄t patere per iā dicta t̄ ē.

C Et hanc sequunt̄ aliae mutationes. Alia rum nō ut vnam aut duas: hoc non sequitur et. Tex.iii.

Questio.II.

Aeritur s̄t̄ler utrū in corpib̄ celestib̄ sit mā. quā qōne per

tractat Auer. i duob̄ locis. s. i 8° metba. t̄ de suba orbis ip̄am eādāz p̄tractat diffusiū. uenaf enī. 4. de corpe celesti. s. q̄ ip̄m̄ sit cōpositū ex dua bus naturis t̄ q̄ ibi sit p̄o t̄ actiū. Itē q̄ ibi p̄ole nō meref nomē māe. s̄ potī s̄bi. Itē q̄ ill̄ qd̄ est ibi actuale meref nomē aie. Item q̄ celuz sit s̄bm̄ simplex. p̄n̄ uenaf sic: q̄ nihil vnu t̄ idē fīm̄ q̄ tale est simul in p̄o t̄ actiū. videf aut̄ in corpe celesti p̄om̄ t̄ actiū. q̄re op̄z dare nām alia p̄ quā sit in p̄o t̄ alia p̄ quā sit in actiū. q̄ aut̄ ibi sit p̄o t̄ actiū p̄. qd̄ est p̄m̄ tale ip̄z est magis talis q̄ alia: corpus celeste ē p̄ moꝝ t̄ mouēt p̄ q̄re ip̄m̄ motuz est p̄ se. sed oē motū ex se ut dī 8° phī° diuidit̄ inter alia duo quorum vnum est per se mouens reliquū

Questio

est p se motū:qre i corpore celesti est itēnīte duas
nās. si mouēs t motū: t p p̄s potentia t actum.
C Ex his ulteri⁹ uenat formā:qz illō qd est ibi po-
tētiale nō metet nomē māe:qz cū du⁹ sit trāsmuta-
tio: qdā. s. i. sba: t ex hac sit diuersitas fz spēz. alia
est in accētib⁹: t bz trāsmutato nō diversificat spēz.
hee due trāsmutatiōes in hoc uenit qz utrius-
qz trāsmutatiōis bz ē mā: sed differunt i bz qz illud
est sbm i trāsmutatiōe: diuersificare spēz ē i pō pu-
ra: t iō ē mā u pō uere. cui⁹ eē ē eē i pō. Subiect⁹
enīnt dī p posse. mā aut q subiect⁹ alic⁹ trāsmutatio-
ni aliquid ē i actū: t iō uer⁹ dī sbm qz mā: iō cū corp⁹
celeste sit corruptibile t irāsmutabile non pō di-
uersificari spē sed solū trāsmutable trāsmutatiōe
qz ē i accētib⁹. s. fm sitū: video qd ibi subiect⁹ nō est
mā: s. bz: t ex his uenat qz foia celi nō ē ubi aia
tm t nō forma corporalis: qz si ēē formalis t celum
utiqz eēt cōpositū ex naturis sibi repugnatib⁹ adi-
uice qz tū ad motū. ita qz celū moueret motu circu-
lari t inclinationē mot⁹ sui nālō: qre neēe ēēt tan-
dē in eis mouēs fatigari t laxari: hoc enī ē tota cū
fatigatiōis in aſalib⁹ qz aia mouet ad oēz dīa ipo-
sitiōis: corp⁹ cōpositū ex elts in quo nēcō dīanē
Guia: quoz mot⁹ nālō solū est i vna dīa positiōis
I. deo: sūrē igif forma celi nō forma corporalis u p cor-
poris: sed aia tm quā pro tāto dīc aiaz qz fluīt ope-
rite. s. appetitū t alia. C Ex hoc sequit ulterius qz
cū celū hēat aiaz fz mouet ex scisola enī animata
mouēt ex se: dīc tñ qz pp hāc cōponē celū non
opz dīc cōpositū sed simplex bz: qz illa aia nō fac
ad ee celi tm sed ad motū celi tm. Unde iwm corp⁹
celeste est mā itelligētē t est mā sue aie qd ulteri⁹
nō cōponit illō tñ nō vī bz dcm. s. qz aliq mā cor-
poralis possit ee sine forma: hoc enī nō vī intelligi-
bile: hic non bene p̄cm quidā improbat per hāc rō
nē: qz cū itelligibilia illa sicut dīc Auer. nō faciat
ad ee corporis celis ad motū: si amoueret illa
itelligētia nō mouebit qd celū nihilomin⁹ tamē
erit: qz itelligētia nihil fac ad esse: qre cū tūc sit bz
simplex fm Auer. esset fz qd tale itellēm in actu.
hoc enī est de p̄prietate oīs simplicis: sed hoc ē fal-
sum. p̄ncta enī ei itelligētia nō ee ibi cōpositio
materie t foie: ee tñ ad hoc ibi cōpositio accētis
s. quātitatis in substātia celi: qd aut est actu quātū
nō intelligib⁹ in actu utz aut ista rō bz i.
probet dīc Auer. reliquak. C Dicendū aut cōtra
p̄cm alio mō: qz qui qrit de cōpositione alicui⁹ que
rit de quidditate rei ad hāc aut quidditatē cognō
scēdā deniem⁹ per effectū a posteriori. cum enīz
subta mā cū forma cā sit oīum accētū materia t
forma in cōposito cā sit oīum accētū materia t
bilia t hec sunt via ad sbam per que deniem⁹ in
cognitionē ipsius qdditatis que qdditas dī termi-
nus u p̄ diffinitio qz terminat cognitionē iechoataz
ad accētib⁹: pp qd dī p̄ de aia qz accētia p̄ferunt
magis ad cognitionē qz quid est rei inquātū habēt
analogiā a p̄portione ad rē: quare oia que sunt rei
pp̄portionabilia poterūt ducere nos in cognitiōez
qdditatis: qdditatis aut rerū sensibiliū cōpetunt
tria. s. qz ab eis fluunt accētia. Item qz sint posite
obiectū intellectus nostri ex eo qz hēant fantasma
ta ee. c. qz posite nō itellectui obiect⁹: neēe est hēre
fantasma p̄ que mouere possit fantasias. Tertiuz
est qz plurificetur p̄ idiuia sub vna spē. cū ḡ corp⁹
celeste sit sensibile oībus istis vijs possum⁹ uenari

II.

Qdditatē suā. C Dicēdū igif qz corpora celestia hñt
vna mām. Ad qd notādū qz qdā accētia p̄sequit⁹
tur materiā tanqz p̄prie passiōes ei⁹: t bz sūt eē bz t
nec sub ee signato: t hec sunt p̄n idividuātia: t qz
nō est p̄prie sine eo cui⁹ est p̄prie in celo est ueni-
re bz t nūc cū ista sint p̄prie passiōes materie in ce-
lo. p̄prie erit materia: t bz forte uoluerit itelligē qz
p̄cm duxerūt ad ip̄ossible in illa rōne dicentes qz
icōueniētē dīc Auer. dīcēs celū sbm simplex se-
qre⁹ tūc qz ēēt itellētē in actu qd ē icōueniētē: t qz si
sp̄ manet quantū sub bz habeat itelligētia: quātū
aut in actu nō itelligib⁹ in actu. Isti enī vidēt in actu
bz est signato sub bz t nā. C Itēz qz celū habeat
māz: p̄z ex eo qz intellētē oīum sbaz sensibiliū forat
qdditatis t diffōnes quas neēe est hēre partes qz
faciūt ad ee spē: qre neēe ē difficultes hēre partes
que faciūt ad ee cū ergo oēs qdditates rez sensibiliū
liū a nō itellectu itelligans: t hoc nō sic sine p̄tib⁹
opz et sbas hēre partes: qre t mām. C Itēz qz celū
hēat mām: p̄z ex sensibilitate eius: dīxerūt enī ali
qui magis ip̄probates opinionē p̄cm qz celū esset
forma simplex t non esset forma in mā qz celū esset
qd itelligibile nō gd sensibile. Sed ad hoc respon-
dit p̄tor qz bz celū non sit cōpositū ex diuersis sub-
stantiis ut ex mā t forma: est tñ cōpositū ex suba
t quātitatē rōne cui⁹ est quid sensibile. Et iō alid
est dicere qz si celū ēēt forma in mā t simplex qz nō
ēēt susceptibilis quātitatis nec sensibiliū q̄litatiū: t
alid est simp̄lē asserere qz si celū ēēt forma nō i mā
qz ēēt gd itelligētē nō sensibile. Si enī posset esse
forma sbale cū quātitatē t cū qualitatib⁹ sensibili-
bus sine mā sicut posuit p̄tor de celo illō ēēt gd sen-
sibile. Sed dicemus p̄tra p̄cm qz forma sine mate-
ria nō est suscep̄tiva qualitatē sensibilium ut vult.
C p̄. in p̄ celū t mūdi ubi ait qz cū celū sit qd sen-
sibile est pars p̄tū mūdi t oē sensibile ut ait ē sen-
sibile per mām: vnde p̄tor ibidē ab ipsa vītate coa-
ctus ait qz oē sensibile est sensibile per mām: t ibi-
dē dīc qz oē sensibile ee cōpositū ex mā t forma
nec p̄z qz p̄tor dīceret celū ee cōpositū ex mā: qz in
telligentia est ibi tanqz forma: t celū tanqz mā: nāz
amota itelligētia adhuc celū ēēt gd sensibile t ce-
lū sentiret a nobis t videref. Si ḡ oē sensibile ē cō-
positum ex mā t forma t amota itelligētia adhuc
celū remaneret sensibile: ḡ p̄ter itelligētia adhuc i
ipso corpore celi oportēt ponere cōpositū ex mā t
forma sed fz istā rōnē: vñ p̄ponēdo nō minus ad
profundū itentū p̄bi. C p̄. nō tm arguit cōposi-
tū in celo ex mā t forma ex sensibilitate celi qz tūz
ex idividuatione ei⁹ vult ip̄se ibidē qz cū dīco celū
dīco formā: t cū dīco celū dīco mām intellētē
ulīs rei est per formā particulatio p̄ mām. dīcem⁹
ḡ qz quedā forme idividuātē ex eo qz recipiunt in
mā t sunt forme sensibiliū t tales sūt apte nate m̄l
tiplicari p̄ divisionē māe: celū aut nō est celū: fz est
hoc celū particulatu t sensibile. Qē tale est foia in
mā ut vult. C p̄. qz ex p̄ticularitate t idividuationē
celi qz celū sit forma in mā: t qz sit multiplicabile
rōne forme in multiplicabile rōne māe: qz p̄stat ex
tota mā sua: ḡ si p̄sideret q̄ltitas celū t si p̄sideret
spissitudo t diaphanitas eius t eius idividuationē
patet qz celum ēēt forma in materia t c.

Ad rationes contra nos factas a commentatore,
dico bene sequitur illa habent materiam. ergo
possunt esse t non esse: sed non econuerso ex vno

illoꝝ. s. ex nō posse nō eē: nō seguntur nō habere māz sed ex utroqꝫ sil sumpto illud quores nō pōt eē t nō p̄t nō eē nō est mā. C Ad alid qd dicit Auer. q māest in potētia pura sed in corporibꝫ celesti bus mā est in pō pura. dicēdū per itētōnē q in cō lo aliquo mō potentia pura: ul' dicendū q in celo nō est potētia pura: neqꝫ de mā que est b̄m trāsmutatiōis: sed non est ueqꝫ de mā que facit ad esse t c. C Demāli aut̄ substātia opz nō latere: qz t si ex eodē oia p̄mo: aut eisdē aut primis t eadem materia t c. Tex. xj.

Questio. III.

Aeritur p̄ter utqꝫ eadē sit mā in corporibꝫ celestibꝫ t in istis inferioribꝫ: t vī q nō: qm̄ ut dī a p̄t in p̄n°. xj. metha. corruptibile t incorruptibile nō ha-
bent idē p̄n°. sed mā h̄t rōnē p̄ncipij ut dī in p̄n°
x. t. 5. metha. ubi dī q̄ quot modis dī cā tot mo-
dis dī p̄n°. cā aut̄ dī de forma t mā t de alijs: q̄re
mā dī p̄n°: ḡ mā nō erit eadē in celo t in istis infe-
rioribꝫ. C Itē fīm p̄rem 8° metha. mā equivoce dī
de celestibꝫ t inferioribꝫ: quare idē qd p̄t. C Itē
vnitas ḡnīs est q̄si vnitas mā: sed celestia t h̄t in
seriora differunt ḡne ḡ differunt in mā. C Lorrariū
arguit per rōnē. qz qd p̄ supabundātiā dī vni soli
quenit pp̄ qd Ari. in 9° h̄t dicit q̄ vnl vni tm̄ est
h̄t: qz h̄t sunt que maxime distat: qui ḡ ponit
p̄les mās p̄mas ponit appositi in adiecto: qz dicē-
do p̄mā ponit vna tm̄. dicēdo plures ponit nō p̄mās. C Itē hoc p̄bas per sīle in alijs causis. que-
nit enī in causis efficientibꝫ ponere efficiēs p̄m. si
mīlīr in causis formalibꝫ formā primā t in causis
finalibꝫ finē p̄m uel ultimū: qd cūqꝫ magis placeat:
uel p̄m uel ultimū. dicit enī Auer. sic sup̄ metha. x.
q̄ deus est in trīplici ḡne cōlātātis respectu oium
rep. s. efficiēs formalis t finalis: quare erit iponē
vna p̄mā mām oium h̄stū ea. dicēdū q̄ de hac q̄
stione si bñ ueqꝫ dīsīset Th̄emistius sicut iponit ei
Auer. sup̄ xj° metha. nō eē difficultas in hac que-
stione. dīxit enī Th̄emistius q̄ corpora celestia de se
sunt corruptibilia sed suāt etiā t p̄manētia p̄ vnu-
tē eē p̄mī t coacī fuit hoc dicere pp̄ rōnē Joānis
grāmatici q̄ dicebat q̄ oē qd in infinitū suāt i eē h̄t
nō fit nisi per potētia exītē in eo infinitā. in celo au-
tē nō est potētia infinitā: q̄re celū est corruptibile: t
qz Th̄emistius nō potuit hoc euadē: t vidit q̄ Ari.
hec corpora posuit icorruptibilia: iō q̄si adherens
utriqꝫ dīxit ea eē corruptibilia de se: s̄ iō icorruptibi-
lia p̄ vntē p̄mī: s̄ iste modus ponēdū nō sapit phi-
losophiā: q̄ si celū eē p̄ se corruptibile corrūpere
utriqꝫ aliqui: qz oē corruptibile neētio corrūpīt. Itē
si illa icorruptio inēt celo a p̄n° ab extra esset celo
violētia: nullū aut̄ violētū est p̄petuū: nec cogit rō
Joānis grāmatici ut sic dicam⁹ ut Th̄emistius⁹. cor-
pora enī celestia durat in infinitū p̄ potētia infinitā
positionē in ipsis existētē qz nō est in eis pō infinitā
posita: sed est in eis infinita pō p̄uatio mot⁹ aliquid
corruptionē: t qz nos fīm p̄bz ponim⁹ corpora ce-
lestia simplī icorruptibilia de se: iō difficultis ē ista
qz. s. utqꝫ sit eadē mā in celestibꝫ t in istis inferioribꝫ.
C De hac qōne sunt tres opiones: quaz due
tenēt extrema directe apposita. tertia v̄o tenet viā
mediā: p̄ma positio est sequētū. v̄oicebrō qui di-
cūt in oibꝫ eē mām vna p̄ formā vna: dicūt enīz q̄

alid est forma qua qd est corp⁹ t alia q̄d est alia
t alia q̄a quid est h̄t: t ita exponunt q̄ q̄si ignis
gīat ex aere corrūpīt forma specifica aeris: s̄ nō
corrūpīt forma corporis t exīta q̄ in utraqꝫ trās
mutatiōe forma corporis manet vna etiā nunc q̄a
habēt. ḡ modū omnī h̄stū māz nō solū eoz que
generātur ex se iūcē erit vna mā per formā vna. z.
Sed hec positio non est rōnalis qz posito ordine
pluriū formarū bz rē nō posset reddi cā: q̄re diffini-
tio eēt vna: qz tūc diffinitū nō eēt vnum in actu ab
vno actu. imo a plibꝫ cū vna quā daret aliqd eēt cū
sint oēs sensibiles. C Itē posteriores forme post
p̄mā eēt accidētia: qz aduenīt rei cōplete in eē.
C Itē bz h̄t gen⁹ remāest idē nūc formis specifi-
cīs corrūpīt t vīssima: tūc vniuocatio eēt i sic i spe
spālīssima: qd est h̄p bz 7° phīsicoꝫ gīis. tūc dīt enī
tūc gīi vna ypostasis. i. itē bz vni⁹ forme q̄ h̄ The
mīstīi sup̄ p̄ de aia. Propt̄ qd alid dīt tenētis viā
opposita in alterz extremū q̄ in oibꝫ h̄stibꝫ mām
p̄ nullū modū est mā vna: nō vna p̄ formā nāe vna
p̄differētā. dicūt enī q̄ si a mā corporis celestis t
a mā corruptibilis fīm q̄ h̄t tollit q̄si tot⁹ appeti-
tus ei⁹ nō est terminat⁹ p̄ formā pp̄ hoc ad formā
quā bz actu nō h̄t appetitū: iō subīcīf talis mate-
ria trāsmutatiōis devīa forma ad alia. Si igitur
mā illa eēt eadē de se: tūc mā corporis celestis ipa nō
eēt nata de se terminari per formā vna q̄tū ad su-
um totū appetitū: cū nō h̄t oēs formas corpales
i actu appetit eas q̄s h̄t hoc. nālis aut̄ appetitūs
nō pōt eē frūstra ex q̄ sequūtūr duo icōnētētia. p̄m
q̄ celi eēt corruptibile de se fīm q̄ mā celi fieret
aliq̄i sub forma corruptibili qd ē icōnētēs: opos-
ter iūt dicere q̄ ille due māe i differunt nec ualeat si
tūc h̄ arguā p̄ q̄ ḡ differunt ille māe cū solus actus
dīstinguat ut dī i 7° h̄t: ille sūt māe fīm suppōnez
separate sūt ab oī actu dīstinguētē: tūc dīcūtūr ip̄i q̄
nō sp̄ dīstinguīt alid p̄ actū q̄: h̄t eēt p̄ actū q̄ pōt i
esse: ut p̄ i aure t i ocelo q̄ bz nō actu videat ul' au-
diat si se: nī dīstīctia sūt p̄ actitudinē ad tales act⁹.
Sed isti sic dīcētēs utīmū i grātare nām māe: h̄ nō
dicēdū q̄ in corpe celesti t in istis inferioribꝫ ē vna
mā: t bz p̄ idīā. i. subtracīa oī forma nō h̄cēnt ille
māe p̄ qd differētē. C Ad cui⁹ evīdētē vnu ē p̄nci-
pali p̄ declāndū. p̄m. s. q̄līter se h̄eant illa q̄ differunt
p̄eētīa t c. C Prīmū p̄z sicut in oibꝫ q̄ differunt p̄
eētīa: opz dare fīdū minorū cū nūi sint forme
t eētīa: ipole enī ē alia duo diversa p̄ eētīaz dīsta-
re a p̄mo. imagīabīmūr ḡ q̄ sicut oēs nūi p̄cedūt
ab vnitate ita oia entia p̄cedūt a deo ita q̄ ipse sol-
lus ēuere vnu t oīno simplex. Sic ḡ nō st̄ duo nūi
eētīalīt differētēs inītī qz vnu magis dīstat ab vnu
tētē q̄z ali⁹: t iō q̄ternari⁹ dīfert eētīalīt a q̄ternari⁹.
sic nūq̄z sūt duo entia eētīalīt dīrīa nī vnu plus dīstat ab
vnu q̄z ali⁹ t logmūr de h̄stibꝫ ordīnē eētīalīt qz
iterēa q̄ sūt idē sp̄ē p̄p̄ie t p̄ se nō ē eētīalīt or-
do. Si ḡ mā p̄p̄ie ē pō pura t est p̄p̄ie nihil: t p̄
p̄nīs tātū dīstat a p̄ p̄n° q̄tū dīstare pōt: ipole ē q̄
mā absolute ab oī forma differat ab alia mā sic ab
soluta ul' q̄ vna pō pura differat ab alia. Vñ si or-
do eētīalīt sumīt rep̄ fīm analogiā t dīstātīaz ab
vnitate. s. ab actu p̄ due pure potētē bz se nō p̄t
eētīalīt differre q̄: h̄t eadē dīstātīa ad p̄mī p̄mī
respectu vnu t eiūdēz act⁹ purīnec potētīo dare
duas p̄mas potētīas puras eētīalīt differētēs qd

Questio

Nuelles salvare duas pmas inā eēntialē differētes pōas duos act^o puros t duo p̄ma t duos deos; t dicas q̄ hoc mō hec pō pura differt eēntialē ab illa pō pura; q̄ hec deriuat ab illo actu p̄ t ab illo deo, sed q̄dī ponis vnu actū p̄p t vnu bēsi q̄ necesse est ponē pones vna mām p̄ma t potētiā purā qd̄ necesse ēt pone. Ex hac aut via de claf q̄ dicebas in pcedētib^o pambulis, dicebatur q̄ si i ḡne itelligibiliū nō possum^r ponē potētiā purā q̄ nō sit eiusdē rōnis cuz alia pō pura q̄ multo magis nō poterim^r hoc ponē in ḡne entiū. Nā pō pura i ḡne itelligibiliū nō ē pō pura simplē sed h̄ actū admixtū: sed pō pura in ḡne entiū nullū hēt oino acū admixtū: int talia nullā dñā eēntiale assignare poterim^r: ex hac aut scđa via fortificatur magis p̄. Ad soluēdū oia argumēta de hac mā ē sciēdū q̄ aliquoꝝ eē vna māz m̄lūpl̄t̄ ē. p̄ q̄ vnu ḡnāt ex altero t eō ut dī 3° metha. q̄ ḡnāt adiuit h̄t mām vna. s. q̄ ē l̄bm trāsmutatiōis; t sic oia que sūt i spa actiūoy t passiūoy h̄t mām vna: alio mō dī aliquoꝝ mā vna p̄ vna analogiā t p̄ formaz l̄in ḡb^o inuenit vna rō recipiēt̄ formā: t sic oia in feriōra h̄t vna formā int̄ se: t oia corpora celestia i ter semō aut̄ cōparādo iferiōra ad supcelestia. 3° mō dicuntur aliq̄ hēre vna mām p̄ idifferētā: t sublata oia forma nō hēret vna mā per qd̄ differret ab alia: t isto tā corporoꝝ celestiuꝝ q̄s inferiōr̄ est t mā mā simplē: t p̄ hoc p̄ ad rōnes: uerūt̄ q̄ illa rō est in qua mouenf ad. dicēdū mās celestiuꝝ t ife rō differre iter se. p̄t alr̄ solui p̄ dimēsiones ide nō solū ut supra soluta est: sed q̄ cōtinet i se p̄fēc̄s p̄fectiones oiuꝝ formaz v̄tualr̄. Restat sp̄aliter tra etare de dimēsionibus indēterminatis quomodo precedant formam subale in materia t c̄.

Dubitatio autē quedā emergit: t quare vinum non materia acetū nec potētiā ace tū: quāuis ex ipso fiat acetū t viues potētiā mortuus: aut non t c̄. **Tex. xliii.**

Questio. IIII.

Aeritur vnu dimēsiones idēminat̄ te p̄cedat formā subale in mā: t vnu q̄ nō q̄ sba pōz ē accīte cognitio ne diffōne t p̄pēt̄ dī 7° metha^c. dimēsiones siue deēminat̄ siue idēminat̄ sūt accītia: quare t c̄. **Jtē** sba mā cū forma tā accītū oiuꝝ q̄ fuit i ea ut dī p̄ phisicoꝝ: quare cū cā sit pōz cāto suba erit pōz dimēsioꝝ. **Jtē** si dimēsiones idēminat̄ p̄cederēt̄ formā subale i mā seq̄ref q̄ diffō subaz eēt p̄ additamenta: qd̄ p̄z q̄ diffō p̄ncipalē sumit a forma: t ḡcqd cadit in diffōne siue mā siue aliud cadit rōne forme: q̄re qd̄ p̄us est q̄s forma pone re in diffōne. p̄stat aut̄ cū sūt accītia q̄ sūt extra māz sbe: q̄re in diffōne sube cadit aliqd qd̄ nō ē de eēntia tāls sube: tālis aut̄ diffō est p̄ additamenta: nt p̄z in diffōne accītū: q̄re t c̄. **Jtē** yle t mā, p̄ p̄t̄ est subz trāsmutatiōi: subin aut̄ in trāsmutatiōe op̄z manē: in trāsmutatiōe enī aeris in igne nibil manet cōe nisi mā p̄ma q̄ nō v̄ hēre eē nisi per formā subale: q̄re t c̄. **L**otrariū dicit p̄t̄ or i de sba orbis ubi piractas istā q̄nē iponit. **Aui^{na}** q̄ dixe rit subale formā p̄ recipi in mā: t postea dimēsiones: t ex hac q̄one duxit ip̄m p̄t̄ ad tria icōuenientia q̄hūis posset eū ducere ad pl̄ra. Nā si p̄ reciperēt̄ forma subale in mā ex h̄ seq̄ref q̄ forma illa

III.

nō eēt disibilis diffōe māe nec p̄ le nec p̄ actiōis: ita q̄ tota forma eēt i toto t tota in pte. **Jtē** seq̄ref q̄ tale cōpositū eēt etiū: t oino ingūale t icōrūptibile. **Jtē** seq̄ref q̄ mā nō recipet nisi hāc vnam formā tanč̄ sibi p̄p̄ia t nō p̄les nec sūl nec succēs siue: q̄liter aut̄ seq̄ut̄ ista tria icōuenientia nō declarat. **Auer.** sed p̄cedit ibi saḡ obscure. **Ad** ostendit̄ aut̄ q̄liter hec sequant̄ op̄z declare vnu quo vi so patebūt oia h̄. Ita enī ē q̄ q̄ aligd recipit i alio quo alio mediāte q̄dā alio recipit receptū p̄ modū t nām rei illi^r mediāte q̄ recipit: ut p̄z de albedine de se idisibilis ē tñ disibilis recipit: ita q̄ oē ip̄ticū lare si recipit i alio mediāte p̄ticulari p̄ticulari recipit. Si iḡt diffō eēt modus siēt eō. vnu si aliqd p̄t̄ clare recipit imēt̄ i p̄ticulari illō p̄ticlar recipit ip̄ticlar. cū iḡt mā de se sit ip̄ticularis nec hēat p̄t̄ t p̄t̄: mō ē p̄ua pō nullū actū h̄sia ul̄ distictio nēs q̄t̄as ē illud p̄ qd̄ didit. silt forma subali in se idisibilis est. Si iḡt mediāte foia subali pre existēt̄ in mā q̄t̄as ul̄ dimēsiones recipent̄: recipērent̄ idisibilis: eēt itaq̄ aliqd cōpositū idisibile: er q̄t̄a p̄z p̄n^m q̄ forma illa nō dideret diffōe māe q̄ oino ē idisibilis. ex hoc aut̄ seḡur q̄ tale cōpositū eēt imō: qm̄ oē mobile ē p̄ticlare t eō. Ex his duob^o seḡtur: s. q̄ in mā nō eēt nisi vna forma penit^r t nō p̄les nec sūl nec succēs siue qd̄ sic p̄z h̄s **Auer.** sop̄ p̄n^m scđi metha. Nullus appetit^r nālis est frustra nec ociosus. mā aut̄ nāliter appetit formā: q̄re nō appetēt formā nisi illā quā pole ē hēre si enī appeteret quā hēre nō posset eēt ociosus ille appetit^r: successiva aut̄ p̄lāritas formaz nō ē sine motu t trāsmutatiōe: t mouere autem nō p̄t̄ tale cōpo^m cū sit imp̄ticlare cū nō possit eēpt̄ itimo a q̄ t p̄t̄ itimo ad quē: q̄re nec hēre p̄les formas nec appetēt p̄les: t cū i oib^o h̄sib^o mām mā fit vna si eut sup̄ ē dcm̄: eo q̄ nō hēt p̄ qd̄ differat tota mā nō hēt nec appeteret nisi formā vna in numero. Lū iḡt hec oia sint icōuenientia: t sequant̄ ex dcō **Aui.** t vissi ē quō sequunt̄. op̄z dicē q̄ dimēsiones idēminat̄ p̄cedat formā subale i mā. Sed tūc qd̄ ponem^r istas dimēsiones idēminatas eē ul̄ rea liter aut̄ fm̄ imaginationē solū t rōne aut̄ qualit̄. **Ad** qd̄ nōndū q̄ mā de se solū ē pō nec hēt ali quē actū de se: t id q̄ mā sit tñ uel tanta multa ul̄ pauca hoc nō hēt de se sed a q̄t̄itaterop̄z q̄ q̄ ge nerat̄ ex aere ignis ul̄ eō q̄ uel utrobicq̄ dep̄dit̄ de mā: imo tm̄ de mā t adeo multa t equalē erit i igne ḡnato sicut sub forma aeris corrupta t eō nō q̄ occupet locū maiorē: q̄ ḡnans q̄t̄i dat de foia tātu dat de loco: h̄ op̄z q̄ tātu sit de mā i ḡnato sic quātū fuit in corruptio sic dī in li^o de ḡnatiōe q̄ ex vno pugillo aque fuit. 4. aeris mē aut̄ q̄t̄itas māe nō ēa forma aeris: q̄ tē corrupto aere nō tāta maneret mā: tūc aut̄ manet eadē q̄t̄itas sub forma ignis. Silt p̄ eadē rōne illa q̄t̄itas nō est a forma ignis ex eo q̄ illa multitudo ul̄ paucitas māe ea dēē p̄ori q̄ erat cū forma ignis ul̄ aeris: q̄ nō corrupit ad corruptionē eaz. Sic iḡt est itelligendū in mā p̄cedere dimēsiones idēminatas formā subale i mā int̄ aut̄ soluanf argumēta q̄r̄ aliq̄ vnu cogere est mā q̄ in dimēsiones idēminat̄ prece dit formā subale in mā p̄cedit qd̄ē fm̄ eēntiamon h̄s eē. **Jtē** p̄cedit eā mō accītali nō eēntiali. p̄mū p̄z sic: q̄r̄ accītia nō sūt entia nisi per attributionē ad vnu ad p̄mū ens. s. subam. ita q̄r̄ sūt entias ac

cidētiū ē ab entitate ita eē accētiū ē ab eē substatētē sive ip̄i suppositi pp q̄ dicim⁹ plā accētiū eē eodē numero: l̄ p accētiū sūt i eodē supposito ul̄ pp vnu eē vni⁹ suppositi. Sicut igit̄ variat suba pgnationē t corruptionē sic t accētiā variat: t sic mā manet eadē fm eētiā i ḡfatiōe t corruptionē variat t̄ fm eē diversa q̄ acgrit sub formis diver- sis sic t accētiā. s. dimētiōes ideterminate manet fm eētiā: h̄ eedē t variat fm eē: t sic fz eēnō pcedūt formā subalē in mā. C Sēd p̄z sīc: q̄ ut vnu est dimētiōes iste nō pcedūt formā subalē nisi ppter hoc ut dēt foīe eē p̄ticlare t trāsmutabile b̄ aut̄ sūt accētiā formē: q̄z forme de se ip̄i clares t trāsmutabiles: vnu accētiā pcedūt ille dimētiōes formā subalē t nō eētiā: q̄z nō eā pcedūt ni si ad h̄ ut forma possit corrūpi t gnari q̄z nō eī nā forme p̄ se. t p̄ hoc p̄z r̄nū ad argumenta t̄c.

Questio. V.

Bhus q̄ris quō dimētiōes idet̄mi-
nate pcedāt formā subalē in
mā. Et ē dicēdu q̄ est repire duplices di-
mētiōes ideterminate que pcedūt formā subalē
in mā. C Ad q̄d declāndū op̄z duo vidē. s. q̄ ibi
sint dimētiōes t q̄ ille sint ideterminate. p̄mum
p̄z sīc: q̄z vnu pugillus terre sit dēstor vno pugil-
lo aq̄ hoc nō est ex eo q̄ aq̄ sit magis porosa. Nā
ignis qui mīme porosus ē: ē rarissim⁹: nec ē ex hoc
q̄ p̄tes magis p̄pique iaceat adiuvicē q̄ aq̄ eq̄lit̄
cu utrūq̄ sit atīnu: sed ē ex hoc q̄ i pugillo terre
est magis de mā q̄ in pugillo aque: t pp hāc que
niētiā in aliq̄ cōi dicit⁹ de ḡfatiōe Ari. s. Empe.
ita eē cōparabiliā: t ex hoc p̄z q̄ i materia ē inue-
nire ml̄tu t paucū sīc q̄z itas fz q̄z dī egle t ieq̄
lei: que q̄uis sint i p̄dicamēto relatiōes fundantur
in i q̄titate. Sill̄ ml̄tu t paucū: l̄s sint i p̄dicamen-
to retonis fundant in i aliq̄ q̄titate. Lū aut̄ mā de-
se sit p̄t⁹ i p̄o: a se nō fz q̄ sit ml̄ta ūl̄ paucā: op̄z
igit̄ q̄ h̄b̄at ab aliq̄ q̄titate: b̄ ḡz q̄titas ē i mā: t
aut̄ oēs formā subalē q̄d sic p̄z: nō ē rō aliq̄ q̄re
nā nō pōt facere ex ḡno milij mōtē nisi q̄ plus est
de mā i mōtē q̄ i millio. Si ḡz nec posset sup ml̄tu
t paucū de mā: ita q̄ posset facē de pauca mā ml̄-
tātū posset et facē ex ḡno milij mōtē faciēdo de
pauca mā ml̄tā penit⁹ nullo addito: t sine rarefa-
ctiōe. q̄ ḡ de minori faciat mai⁹ ul̄ eđ: nullo addito
ne rarefacto ul̄ dēsto nec p̄dēsato: est oīno h̄ rōnē
augmēti t dimiutidōis: igit̄ nā nō pōt sup ml̄tu t
paucū nā: nō mōlō limitatio p̄tituit actionē ad foīas
subales t determinatas i mā quas pōt successiue in
mā iducere t remone: t in h̄ ēt nā differt ab arte:
q̄z aro solū pōt subm trāsmutare: q̄tū ad formas
accētiāles: nō aut̄ q̄tū ad foīas subales: sed natu-
ra q̄tū ad utrasq̄ se extēdit. ultra aut̄ formā suba-
lē t sibi p̄ftia nō se extēdit nā ul̄ actio i p̄z: ex q̄p̄z
q̄z itas i q̄fundat ml̄tu t paucū mā: nō est de
accētiib⁹ p̄ftib⁹ formā subalē i mā: ē igit̄ illa q̄titas
an̄ formā subalē in mā. C Restat igit̄ videre qua-
liter illa q̄titas sit ideterminate: t h̄ p̄z sic: nam
di q̄titas ideterminate que interminatū locum
occupat: multū enī t paucū in materia sunt p̄ que
pōt occupari loc⁹: nō aut̄ locū determinatū occupa-
tū in actu: q̄z eadē multitudo materie, aliquā occu-
pat minorē locū ut in vno pugillo terre: aliquā ma-
terie ut q̄z ex illo vno pugillo sūt quatuor aeris, p̄

tāto igit̄ dī dimētio indeterminate. igit̄ h̄em⁹ vnu
modū dimētio interminataq̄ pcedētiū subales
formā in materia: t h̄tū modū dimētio intermia-
tarū nō v̄ uenari Auer. in de suba orbis. C Nunc
vidēdu est de scđo mō dimētio ideterminate
t h̄tū magis uenari Auer. vnuq̄dīq̄ itaq̄ corp⁹ t̄ e
corp⁹ ē tale corp⁹ ut ignis ē corp⁹ t̄ e tale corp⁹. Si
igit̄ gnāt ex aere ignis t̄ e aer corrūpit: q̄re hoc
corp⁹ corrūpit sed nō corp⁹ simpl̄t. sīl̄ de igne cor-
rupto estrāmanet corp⁹ utrobīḡ corp⁹. ḡ hec mate-
ria est p̄s hoc corpe: t q̄z corp⁹ sequitur dimētio-
nes. corp⁹ simpl̄t segtūt dimētiones simpl̄t: t
h̄ corp⁹ has dimētiones t dimētiones simpl̄t sūt po-
res his dimētioib⁹ sicut corp⁹ hoc corpe. Sūt ēt
interminate q̄z nō r̄sideret eis loc⁹ determinat⁹: sed
loc⁹ simpl̄t q̄z corp⁹ est in loco: sed nō in hoc loco
determinato: hoc aut̄ corp⁹ est in hoc loco det̄mīa-
tōnā q̄tū ages ul̄ generat̄ dat igni ul̄ aeri de for-
ma specifica tātū dat eis de h̄ loco determinato.
Sic igit̄ h̄em⁹ duplices dimētiones ideterminate
pcedētes formā subalē in materia. Differunt
aut̄ in h̄. q̄m p̄me dimētiones ideterminate pcedēt
oēm formā in materia tā spālē q̄z gnālē: q̄z q̄cunq̄
forma recipit in materia: op̄z ipaz dissibilit̄ t parti-
bilit̄ recipit: aut̄ ut vnu ēt p̄s nō pōt eē nīsī dimē-
tiones ideterminate pcedēt oēm formās subales
tā gnālē q̄z spālēs i materia. Sed scđe dimētio-
nes ideterminate nō pcedēt oēm formā in mate-
ria: q̄z nō pcedēt foīas corp̄s simpl̄t. immo sequi-
tur sed solū formā specifica. s. h̄u⁹ corporis: puta
ignis ul̄ aeris. C Ex hac dīa sequitur 2⁹ dīa int̄
bas dimētiones: q̄z p̄me dimētiones ideterminate
fundant in materia p̄ma: simpl̄t ut in subo q̄z pce-
dēt oēm formā subalē: scđe aut̄ dimētiones nō sūda-
tur in materia p̄ma ut in subo fz in cōposito ex mā
t forma: nō enī pcedēt corp⁹ simpl̄t fed corp⁹ tale.
Ex hac dīa tertia dīa sequitur. s. q̄z p̄me dimē-
tiones ideterminate realt̄ pcedēt formā subalē. se-
cūde aut̄ nō nīsī fm modū p̄siderate: nā in oī cōpo-
sito nō est nīsī vna forma fz eē specifici: si enī i vno
cōposito eēt p̄les forme subales q̄libet daret ali-
q̄d eē subale: t illi nō eēt cōpositū vnu t q̄libet in
gredere diffōnē: t illi nō eēt diffō vna. Si enī ge-
neret ex aere ignis nulla forma realt̄ eēt in igne: q̄
p̄i⁹ fuerit i aere: p̄ceptui enī gnās nō r̄sideret aliqua
ypostasis vnu forme realis: q̄z intell̄s gnās sumit
ex tenui filūtudie singulariū: māt igni corp⁹ trās-
mutatiōe aeris in igne ut p̄z q̄dā. s. ut gen⁹ q̄d
realt̄ nō ēp̄z: nec aliō a suis spēb⁹: fz solū fz rōnē
t modū p̄siderādi q̄z p̄sideras ignē t aerē iquātū
corp⁹ utrūq̄ nō corrūpit nīsī aliqd̄ in quo h̄ duo
dīnt sic p̄siderata: t sicut corp⁹ fz rōnē sic p̄sidera-
tū est p̄z fm rōnē tā: simil̄t t dimētiones simpl̄t
que ipm sequiūt sunī p̄ores his dimētioib⁹ nō
realt̄ fed fm rōnē. Ex his sequitur q̄tū dīa t est q̄
p̄me dimētiones ideterminate realt̄ differunt a di-
mētioib⁹ determinatio. Si aut̄ dimētiones iter-
minate nō differunt fm rē a dimētioib⁹ determina-
tis sed solū fz rōnē nō enī realt̄ differunt ul̄ a parti-
culari nec distingui ab eo nīsī fm rōnē: t sicut det-
minata dimētio est que determinatū locū occupat
sic est ideterminate que determinatū locū non
h̄t̄ nec occupat. Prīme aut̄ dimētiones idetermi-
nare a terminatis realiter differunt: q̄z mā eius multi-
tudinis vel paucitatis est sub vno pugillo terre: t

Et aque facte et illo uno pugillo. Determinate vero dimēsiones occupant maiorem locum determinatum sub forma aque quam terre. **C**ui igit in transmutatione terre in aquā dimēsio ideterminata maneat quae eadē est multitudine utrobius māe. nō antea manet dimēsio determinata eadem; quod nō idem locū aque determinatus manet; p. q. dimēsio ideterminata realiter differt a determinata. **C**Ex his sequit quia dīa: q. p. me dimēsiones ideterminate cōparatur ad terminatas sicut mā ad formā. scđe vero ideterminate cōparant ad terminatas sicut forma fusca magis ad formā p̄ticularē. Et ulterius sequit q. sic mā que realiter et essentiale diuersa est a forma terminata p. formā sic dimēsiones p̄prie ideterminate q. realiter et essentiale sunt diuersa a terminatis terminantur p. terminatas. Nata sit igit p. me dimēsiones ideterminate terminari successione p. oēs dimēsiones emittentesq. vna forma squalis adueniens māe nō iducit nisi vna dimēsionē talē quam p̄sequit alia et alia alia: et ex hoc est q. ex vna forma squalis recepta in mā nō est determinat⁹ appetit⁹ māe. Ad illā formam squalē quam p̄sequuntur aliae dimēsiones terminate: per q̄s dimēsiones indeterminate p̄cedentes formā in mā nate sunt terminari: nō est autē sic de mā celi q. qualius abstracta sit ab aliis forma sit eadē cum mā corruptibiliū i. idētitatē q. p̄ suationē dīe: q. tē nō h̄erent ille māe p. qd̄ differret multū m̄ et vnicū rei mā corruptibiliū est alteri⁹ rōnis a m̄to et paucō i. mā celesti q. p̄z: q. multū de mā facit dentū in istis iferiorib⁹. Anī. vero facit raz⁹ in celestib⁹ autē paucuz facit traspārētā siue diafanitatē: multū vero facit spissitudinē et lūnositatē squalis q. dicim⁹ q. stella est de sūor pars in orbe. vñ indeterminate ille dimēsioēs nō sunt natae terminari a quibuslibet dimēsioēs terminati⁹: id adueniente vna forma squalis q. iducit vna dimēsionē talē terminata appetit⁹ illi⁹ māe: Iz igit mā per idifferētiā sit vna in istis et in illis: nō p. b op̄z corpora celestia eē corruptibilia: ut hec iferiora p. appetit⁹ ad diuersas formas q̄s natae ēb̄ie mā et non h̄et: et causa per iam dicta est et c.

CExplcit liber octauus methaphysice.

CEnī q̄ multis modis dicitur indūsis de quotiens dictum est prius et c. **E**x. j.

CLiber decimus methaphysice icipit. Qōpma.

q **C**eritur igit de ipsa mēsura. s. ut p̄ sui i. eodē ḡne cuī rebus mēsurā h̄fitib⁹. et vñ q. sic q. mēsura sit cuī eo cui⁹ ē mēsura: scribit enī 4° p̄p̄z q. vnaqueqz res mēsurat p̄ aliquid sui ḡnis: qm̄ vnitates vnitatē mēsurat. **C**p̄. Ari. dīc x° metha. q. si oīa entia eēnt colores album eēt mēsura eoz: s. albu ēt ḡne coloz. ḡ mēsura ēt eodē ḡne cuī eo ēt mēsura. **C**p̄. b. Ari. ibidē mēsura sp̄ ē vni gēta mēsurato: sed qd̄ ē vni genitū alicui vñ eē eiusdē ḡnis cuī ipso: quare et c. **C**ōtra squalis Ari. x° metha. op̄z querere vna mēsura oīum squalis: hoc autē est squalis p̄ma. s. p̄ma cā squalis p̄em ibidē non est aliquod cōe p̄n⁹ ei⁹ respectu cui⁹ est mēsura: sed p̄n⁹ et participiat⁹ non est nece esse in eodē generē: qre et c. Ad hanc q̄onē dicendū squalis p̄em in x° metha. q. mēsura p̄ se rep̄it in quātitatē et marke in quātitatē discreta: et a quātitatē discreta trāffertur ad altū: q. in quātitatē discreta per se et p̄ rep̄it cumulus partii que per vnitatē mensurant: et sic in alijs

mēsurā accipim⁹: hoc est inquātū induit rōne numeri: nō enī est descendere a ḡne in ḡne nisi magnitudines numeri sint ut dī p̄mo posterioz: et iō oīa alia inquātū h̄fit p̄positionē nobis nataz: hoc est p̄ut in eis rep̄it h̄a numeri: et ex b̄enī dicim⁹ aliā et quātitatē eē mēsurabile et proportionabile alijs quātitati ex eo q. rep̄it aliqua quātitas cōis utrisqz que squalis aliquid metit utraqz: et iō q. cū spatiū est nobis notū hoc est rōne numeri: inquātū. scimus quod stadioz uel miliarioz sit: vnde Iz rō mēsure per se et p̄mo reperit in quātitate discreta: tamē ex quātitate discreta transferit ad alia ḡna ut dicit Aver. in hoc. x. Ita autē trāffatio pot̄ esse duplex: q. vnitatis duplē cōparat ad numerz ut intelligimus vnitatē numerz mēsurare. p̄ enī cōparatur ad numerz ex eo q. per sui replicationē metit numerz. **iō** Ari. in hoc t° ait q. op̄z q. mēsura mēsuratuū siue numeri sint vnitates et nō vnitatis: per qd̄ possimus intelligere q. vnitatis nō plurificata per replicationē uel p̄ reiterationē saltē numerz nō mēsurat. **C**ōdo mō cōparat vnitatis ad numerz ut mēsura illi⁹ tanqz illō per qd̄ cognoscit⁹ numer⁹: et iō Ari. i. eodē x° ēt ait: q. mēsura est illō p̄ qd̄ cognoscitur q̄titatis: et iō ibidē subdit q. oēs numeri cōgescunt per vnu: q. p̄t eē duplex translatione: uel ex eo q. mēsura iterat⁹ et replicat̄ in mēsurato: uel ex eo q. mēsura est cā quare ip̄z mēsuratuū cognoscat̄. p̄ modo transferit nōtē mēsure ad q̄titates et ad pondera et ad h̄ similia: et iō videm⁹ q. ultia per sui replicationē mēsurare cannā: et silt videm⁹ librā p̄ suis replicationē mēsurare aliud pondus et vncia libraz. **C**ōdo modo trāffert ratio mēsure ex eo q. aliquid est rō. qre alia cognoscantur: et q. oēs res in aliquo genere h̄fit eē b̄z aliquē ordinē gradū. s. squalis maiore uel minorē appropinquationē et remotionē in respectu ad aliud in quo mēsurat nā illius generis simpliſiō si oīa entia eēnt colores album eēt mēsura eo: q. ex cognitionē eius possumus devenire in cognitionē aliorū tanqz ex cognitione ei⁹ qd̄ magis participat nā lucis que est ypostasis colorū. et b̄z istā vñā possum⁹ dicere p̄n⁹ ens eē mēsura oīum entiū: q. ex cognitione p̄mi entis habetur cognitionis aliorū: et q. diuersimode trāffertur nomine mēsure et non reperitur vniiformiter in reb⁹. ideo op̄z per distinctionē dicere ad q̄ones. **N**ā si loquam̄ put̄ mensurat res per sui replicationē et iterationē: illī mēsura non est in eodē genere cuī mēsuro per se loquēdo: nec tñ est extra gen⁹ mēsurati q. h̄ mēsura est i. genere mēsurati ut p̄n⁹: p̄n⁹ enī nō sunt extra gen⁹ q. reducunt ad gen⁹ p̄ncipiati: et iquātū talia nō sunt in genere: q. inquātū talia nō sunt in genere: q. iquātū talia nō cadit p̄ rectā lineā: et iō vnitatis que est mēsura nūt̄ est in ḡne p̄ reductionē ad q̄titatē discretā: et si aliquā mēsura sit uere q̄titatis: et sic in eodē ḡne b̄z rectā lineā cuī alijs q̄titatis p̄tinuis sicut p̄odus vncie est in eodē ḡne cuī alijs p̄oderib⁹: hoc est p̄ accīo: q. nō b̄z iquātū ē mēsura. **N**ā iquātū mēsura quid indūsibile existit et indūsibile put̄ indūsibile est nō est q̄titū Iz ad q̄titatē reducatur. **iō** Ari. uolēs solvere rōne mēsure in talibus distinguat in x° huīus duplice indūsibilitatis modū. q. alijs sunt indūsibilita q. ipsa sunt ut q̄titatis: et alijs sunt indūsibilita q. uolum⁹: hoc est p̄ institutionē nō am: et sic alicui p̄tinuo ut liea et alicui p̄oderis ut vncia cōpetit rōne mēsures:

z ita p₃ q̄ mēsura p replicationē cui⁹ mēsuratū ē ples mēsure p se loquedo nō ē ex gen⁹ mēsurati: s nō cadat fm rectā linea i illo gñie. Cui p¹⁰ dicit 4° phī⁹ circa finē q̄ mēsura i q̄libet nō ē extra gen⁹ mēsurati. de q̄ aut mēsura intelligat p₃ p b̄ qd̄ segf i totū mēsuratū ē plures mēsure q̄ nō ē nisi i mēsura per replicationē. C Scđo mō dicebat q̄ fiebat trāslatio mēsura ad alia a q̄titate discreta rōne cognitiōis. Istō aut ex b̄ h̄t eē q̄ i aligb⁹ rep̄t̄ analogia qdā fm quā analogia vnu aliqd̄ facit ad cognitionē alioꝝ tūc b̄⁹ analogia accipiēdo gen⁹ pprie nō sp̄ suat vñitate gñis nisi uellet vñ accipe eē i eodē gñie qcliqz bñt vñitate t̄ pportionē adin nīc ad nos: sed logm̄ur de gñie pprie dicto t̄ pp b̄ sciedū q̄ aliqd̄ fz̄ analogia qdā t̄ pportionē p̄ facē ad cognitionē alioꝝ t̄ p̄s eē mēsuratū eoꝝ tripl̄ fm triplicē analogie modū: q̄ aliqd̄ h̄t analogiaz ad aliqd̄ qd̄ nō ē ex gen⁹ ipoꝝ. 1^m est in gñie eoꝝ fz̄ rectā linea t̄ isto mō albuꝝ analogat cū alijs calorib⁹ in calore. 2^m mō pōt eē analogia inq̄tuꝝ q̄ b̄⁹ analogia nō ē i gñie eoꝝ que respicit fm rectā linea t̄ est extra rectā linea t̄ est ex gen⁹ ipoꝝ t̄ fm istū modū ē analogia p̄s̄t̄ ad linea t̄ instantis ad t̄ps. C Lertio mō pōt eē analogia ita q̄ bñt analogia nō est in gñie fm rectā linea cuꝝ alijs t̄ est est ex gen⁹ ipoꝝ t̄ sic est analogia q̄ ē iter p̄mā s̄bam q̄ est de⁹ t̄ alia: q̄ p⁹ s̄ba nō ē i gñie substātie fz̄ rectā linea nec reduci h̄t ad gen⁹ s̄be. Et oib⁹ his modis analogie aliqd̄ pōt dici mēsura alteri⁹. t̄ iō pp̄ pri mū modū habem⁹ ab Aristo. in x⁹ hui⁹ q̄ albū est mēsura coloꝝ alioꝝ. pp̄ scđm habem⁹ ab eodez 4° phī⁹ q̄ instas mēsurat t̄ps t̄ et pōt: t̄ hoc ēt ab eo dē in 5^m phī⁹ t̄ albi q̄ pūct⁹ ē t̄min⁹ linea. t̄ s̄gs accipiat imaginatione sua linea finitā accipiet eam stare ad duas decisiōes sive ad duo pūcta. C Propter 3^m habem⁹ i x⁹ b⁹ ab ipomet. q̄ op̄z q̄rete vna s̄bam mēsura oīum aliaꝝ s̄baꝝ t̄ ista s̄ba est motor p̄mos t̄ hñ⁹ p̄m⁹ tact⁹ pur⁹ t̄ ultim⁹ cui nō ē admixtū aliqd̄ de potētia aio ut p¹⁰ exponit. t̄ ita p₃ solutio. q̄ nō op̄z mēsura eē in eode gñie cū mēsura to nisi accipiam⁹ gen⁹ p̄oi eo in q̄ rep̄t̄ vñigenitas tñ mēsurat aliqñ fm rectā linea in gñie mēsuranti aliqñ per reductionē aliqñ neutrō mō. C Ad 2^m ḡ dicēdū q̄ mēsurari per aliqd̄ sui gñis intelligit ibi de eo qd̄ per replicationē ē mēsura ut nūs equorū vñitate eqna mēsurat⁹ t̄ h⁹ est in gñie mēsurati salte per reductionē ut per accessi ut patuit. C Ad 2^m dicēdū q̄ aliq̄ mēsura pōt cadē in gñie fm rectā linea cū alijs mēsuratis. sicut cōuenit in albo resp̄cū alioꝝ coloꝝ: s nō arguit oēs mēsura simp̄l̄ eē tale. C Ad 3^m dicēdū q̄ mēsura h̄t vñigenitatem ad mēsuratis nō q̄ sit elusdē gñis: sed q̄ est quedam p̄portio t̄ analogia inter mēsurata t̄ mēsura t̄ c. C Mēsura enim est illud p qd̄ cognoscit q̄titas: t̄ q̄titas cognoscit fm qd̄ est q̄titas aut p vnu aut p nūez t̄ c. Tex. ii.

Questio. II.

Gēritur utrū oīa que mēsurantur
9 mēsurenſ alioꝝ vna mēsura.
ra. t̄ vñ q̄ sic: q̄ ut pōt haberet ex sententia
Aristo. in hoc x⁹ oīa mēsuranſ mimo sui gñis: sed
minimū in aliq̄ gñie nō pōt eē nisi vnu: q̄ qd̄ super
abūdantiam dicis vni soli cōuenit ḡ t̄ c. C Ontra
Aristo. arguit in x⁹ hui⁹. q̄ op̄z nos q̄rere mēsuraz

subam vnu oīum aliaꝝ s̄baꝝ. ḡ a s̄li de gbuscung⁹
op̄z nos querē vna mēsura alioꝝ. C p̄. sicut se h̄t
t̄ps ad ea que mēsurant t̄pe. ita se h̄t mēsura q̄li-
bet ad ea q̄ mēsurant illa mēsura: s̄ vnu est t̄ps mē-
sura oīum tempoz ut dicit phī⁹ 4° phī⁹. igif vna
erit mēsura oīum bñtū ea. C Item fm Aristo. 4°
phī⁹ non est dare duas mēsuras s̄li nisi vna conti-
neat alia. sicut ann⁹ p̄tinet diē. ḡ nō est dare. d. mē-
suras simp̄l̄. C In t̄riū est q̄ fm p̄bm x⁹ metha⁹
mēsura nō est vnu numero sed magis forte plura.
C Itē p¹⁰ sup 4° phī⁹ dicit. q̄ op̄z q̄ t̄ps isti⁹ mo-
tus. s̄pmisit p̄us t̄pib⁹. s. alijs t̄ enumerat illa. ḡ
nō est dare solū vnu t̄ps: s̄ est etiā dare multa t̄pa
t̄ ita nō ē vna mēsura t̄pis omniꝝ habētiū talem
mēsuram. C p̄. mēsura videat esse quedaz pfectio
mēsurati. sed op̄z multiplicari pfectioem fm mul-
tiplicationē perfectibiliū. cū ergo sint multa pfecti-
bilia alia. s. mēsurata op̄z esse multas mēsuras.

Ad istam questionē dicendū q̄ de diversitate mēsu-
re t̄ ei⁹ vñitate sint diuerte s̄ne: q̄ gdā atten-
tes ad hoc q̄ mēsurata aliq̄ mō vñitati cū oē qd̄
mēsurat mēsurat aliquo minimo sui gñis ut dicit
Aristo. 4° phī⁹ t̄ cū oīs mēsura sit vñigena mēsu-
ratio ut dicit x⁹ metha⁹ dixit t̄t̄ q̄ genus gñalissi-
mū in q̄ oīa illi⁹ gñis cōuenientia analogia hñt est
mēsura omniꝝ eoꝝ q̄ sit in illo gñie: t̄ si ista via bo-
na esset. tūc mēsura respectu hñtū ipam eēt vna
nō vñitate nūjali⁹ s̄ vñitate gñis. sed ista positio sta-
re nō pōt: q̄ cū fm p̄bz x⁹ metha⁹ ubi loquit̄ de ta-
li mēsura dicat q̄ vnu in quolibet gñie. s. mēsura q̄
est nā aliq̄ simp̄l̄ t̄ nō ē vnu nā alicui⁹ eoꝝ q̄ mē-
surant per ea. Ex hoc autē dupl̄ ip̄obare ista po-
sitionē possum⁹. p̄mū q̄ natura gñis gñalissima nō
est vna nā simp̄l̄ cū coceptui gñis nō r̄fideat ypo-
stasis vnu⁹ forme ut dicit Themist⁹ sup p̄mū de
aīa in plogō. t̄ iō l̄ natura specifica possit h̄re rō-
nem mēsura eoꝝ sp̄s nā quedā vult eēt ut ibidem
Themist⁹ dicit: t̄ iō pp̄ter sui vñitatē que excedit
vñitatē gñis pōt h̄re rōnē mēsura gen⁹: tñ nō pōt
cū in ei⁹ nō sit vñitas p̄ se fz̄ vnu gradū essentie
sed soluz fm ordinē gradū. C Rūfus possumus
ip̄obare ista positionē ex eo q̄ in eodē x⁹ dicit. ha-
bet enī ibi q̄ nā mēsura est differēs nā mēsuro-
rū. nā gñis est eadē nature cuiuslibet exītis s̄b eo.
q̄ ul̄t̄ a particulari nō differt. C Improbat etiāz
ista positio ab aliqbū: q̄ cū gen⁹ nō videat certifi-
care nec diffinita cognitionē dare eoꝝ que sunt iā
genere. mēsura vno nō est h⁹: q̄ certificat. S̄z fm
probatio nō ē bona. qm̄ mēsura ē illō qd̄ nobis pri-
us vñiuoce sit fz̄ ipm̄ mēsuratū t̄ postmodis ex
cognitionē mēsura p̄ quādā solertiā t̄ acumen īge-
niū deueniemus in cognitionē mēsurator̄. t̄ q̄tituꝝ
ad hoc satis apparet q̄ nā gñis debeat dici mēsura-
ritatiꝝ sunt nobis nota p̄fusa magis ut dicit phī⁹
phī⁹ in p̄n⁹. tñ etiā q̄ ex cognitionē hui⁹ p̄fusor̄ in
cognitionē magis distinctor̄ deuenim⁹ t̄ ut sint
ad vnum dīe cognitionē mēsurator̄ in mēsura ante
q̄ appliceſ mēsura ad mēsurata ē cognitionē iūlī t̄ i
p̄fusor̄ qdā sicut ē cognitionē eoꝝ q̄st̄ in ipo gñie an-
teq̄ p̄ cognitionē gñis p̄cedam⁹ i cognitionē disti-
cta existētiū in gñie. C Eli⁹ modus aut dicēdi in-
est respectu vñitatiꝝ mēsura eoꝝ qui dicēt mēsura
eē vnu respectu mēsurator̄: q̄ mā est vna. vñ fz̄ rō-
nem istor̄ ipsa mā est vna mēsura rex hñtū māz t̄
fm istā vñia mā est vna vñitate eētētē: t̄ nō vñitate
ē l̄ij

Questio

esse q̄ ynitatis ē, p̄t mā vna abstracta ab oī foīa nō h̄eret p̄ qd differet ab alia sic accepta. isti at sic op̄nates 3° motiuo moueri yniunt. p̄ enīs mouent ga mēsura p̄ se & p̄ respectu nūi ut vñitā ē. ynitatis at nō h̄et q̄ sit mēsura nūi nisi ex eo qd re iterat & p̄ reiterationē mēsurat nūi & nihil ē q̄ i enīb̄ reiterari videam̄ p̄ter mām̄ q̄ mā ē illō qd f̄m eēntiā idē manc̄s itez & itez alid & alid eē accipit. C̄ Sc̄d̄ 3 aut̄ motiuū est eorū q̄ ynitatis in pō ē oīs nūs ut dicit Boet̄ in arismetrica sua. & mā est in pō oē illō qd ex mā fit. Nā p̄ est iste modus f̄z quē Aristo docet imaginari mām̄ p̄ phi⁹. s. si uolum⁹ intelligē mām̄ debem⁹ intelligē ad qd nō h̄eat formā sed in pō ad oēs formā. & in 2⁹ metha⁹ dicit describēdo nāz māe p̄me q̄ in fūdamēto nāe nihil est di stincū nec subā nec qle nec q̄z̄lū nec aliqd oino. de bēm⁹ in intelligē q̄ mā sit in pō ad oīa illa. C̄ Ter tū motiuū eoz ē. q̄ mā ē illō et q̄ alia entia sūt & ynitates sunt ex qd⁹ constituit nūs. & iō mā p̄t dīci mēsura oīum māliuz pp̄ dicta tria. pp̄ que vni tas dī mēsura nūjor. C̄ S̄z hoc stare nō p̄t: q̄ f̄z Aristo. in x⁹ metha⁹ mēsura est illō p̄ qd alid mēsura. & iō mēsura ē magis nota q̄z̄ ipa mēsurata. Si igit̄ mēsura h̄eret rōnez mēsura. tūc mā eēt magis nota q̄z̄ res māles & forme cui⁹ oppōsūt videmus: q̄ f̄m Auerro. sup̄ 1⁹ metha⁹ mā est idonea cogni tōnis. & p̄ phi⁹ scribis q̄ mā nō cogscit nisi per analogiā ad formā: pp̄ qd alid modus dicēdi est. s. q̄ ynitatis mēsura ē ex ynitate p̄mi entis. Nā p̄mū ens p̄ lūmē intellect⁹ sui mēsurat oīa. & iō sicut p̄ lu mē dyafano receptū sūstātificant̄ colores ita p̄ lu mē penīs oīa entia in esse subsistunt. & lī ista posītō vā & bona sit cui p̄t̄ adheret in x⁹. tñ sic accipiē do ynitatē mēsura nō satissacit ad qdē: q̄ qd n̄rā ē nō solū de mēsura oīuz entiūz ēt de mēsura cu iūlibet gñis in se p̄siderādo p̄ diversas ptes eng. Et pp̄ hoc dicēdi q̄ illō quod p̄ se & p̄ in mēsura p̄siderare debem⁹ ē q̄ mēsura dī ēt illō i q̄ ē stat⁹. vñ & p̄bs in x⁹ metha⁹ ait q̄ illō qd estimat̄ sine di minutiō & additiō ē mēsura vā: sed oē tale i quo est stat⁹ est vñ nūjor: pp̄ qd p̄t̄ dicit ibidez q̄ illud qd̄ est mēsura est vñ nō ynitate cōi. ḡ per se loquē do mēsura semp̄ ē vna oīuz hñtū eā. tñ ista ynitatis p̄ accīs impedit. hoc aut̄ ipedimentū tripl̄ cōvenit. p̄ enim ipedit h̄⁹ ynitatis ex eo q̄ illō cui cōpetit rō mēsura est qd in mā recepīt. & iō si alib̄ est mēsura coloz nō op̄z vñ nūjor eē nūo. sed si color haberet esse nō in mā receptū ita q̄ nō diversificarent̄ per diuersa eē: tūc q̄t sūt colores tot essent coloz sp̄es: & tunc mensura coloz esset vna nūo. 2⁹ p̄pter qd ipedit h̄⁹ ynitatis mēsura ē ex eo q̄ mēsura sine sui reiterationē & receptione nō semp̄ mēsurat mēsuratū: & p̄pter hoc dicit Aris. in h̄ 2⁹ hui⁹ q̄ nō semp̄ est mēsura vñ nūjor sed magis forte plura q̄ potuit eē appositiū ex eo q̄ hui⁹ pluralitas vī p̄ accīs cōtingē: & de h̄ ipse ibidē ex 3⁹ subdit q̄ dyameter mēsurat p̄ duo ut est i penultimū. 4. geometrie lat⁹ exagoni qd̄ est mensura dyametri op̄z bis iterari ut mēsurate h̄et dyameter. 2⁹ mō ipedit h̄⁹ ynitatis ex eo q̄ illō qd̄ h̄et rōne mēsura nō ē indi visibile simpl̄ sed ē indi visibile q̄ uolum⁹. i. p̄ in stitutionē n̄ram & ut yncia uel libra; uel est indi visibile f̄m sensibiliū ut p̄dus gñi uel ordei ut p̄t̄ po nit ex 3⁹. Isto aūt̄ duos modos indi visibilitāt̄ inuit Aristo. in eodē x⁹. & q̄ h̄⁹ mēsura nō hñt rōne mē

III.

sure hoc est p̄ se: q̄r q̄cunq̄ ponūt mēsura aliquam ponūt eā rōne indi visibilitatis. & iō in talib⁹ maior mēsura reducīt ad minorē ut libra ad yncia nec h̄z per qd̄ mēsure libra nisi ex eo q̄ certificat p̄ yncia & si eēt aliq̄ mēsura minor vna puta dragma yncia nō mensuraret nisi per illā mēsurata esset. & ita per se loquendo vna est mēsura. per accīs autē mēsura plurificari p̄t. C̄ Ad p̄mū dicēdū q̄ arguit de ynitate. per se tñ nō p̄pter hoc remouenf̄ qn possint eē multe mensure per accīdēs: q̄r v̄o in oībus repit̄ur minimū simpl̄ ut mēsura: sed aliq̄n aliqua est mēsura: q̄r uolum⁹ q̄ sit minimū. & per hoc patet solutio ad alia argumēta que hoc cōcludebat. C̄ Ad p̄mū in cōtrariū dicēdū q̄ mēsura sūt plures mō quo diximus: ut q̄r dyameter mēsuratur per duo. C̄ Ad 2⁹ dicēdū q̄ diuersa sunt tpa temporaliū cōsiderādo de mēsuris intrinsecis de quib⁹ nō log mur. C̄ Ad 3⁹ dicēdū q̄ mēsura nō est perfectio mēsurator̄ ut depēdens ab eis: sed magis mēsura ta dependent ab ipso sicut mot⁹ qui est mēsura omniū motiuū alioz nō h̄et ut in sbo in oīb⁹ alijs nec depēdet ab eis: sed magis ipsa mobilia depēdet a tali motu. & iō mot⁹ ille ē vñ simpl̄ nō ex ynitate omnium mobilium sed ex ynitate p̄mi mobilis & c̄.

C̄ In oībus aūt̄ his metruz & principium vñū aliqd & indi visibile: quoniam & in lineis utimur q̄si indi visibili pedali & c̄. Tex. iii.

Questio. III.

Veritut̄ cōsequenter utrū omnia
mensurenf̄ minimo sui ge
neris. & videtur q̄ nō. Nam sicut dicit 7⁹
phi⁹ motus dividit̄ f̄m ptes. est igit̄ maioris ma
gnitudinis iter plures partes cū maior magnitu
do. q̄re & mot⁹ maior. sed prim⁹ motus sive p̄m⁹ mo
bile cui⁹ mot⁹ est diurnus est maximū corp⁹ cele
stiz corporoz. erit ergo ei⁹ maxim⁹ mot⁹ si illo motu
oēs mot⁹ mēsurant̄ ut dicit x⁹ methaphysice. quare
nō mensurenf̄ motu minimo sui generis: sed maxi
mo. C̄ Itē album est mēsura omniū colorū: sed al
bedo plus cōtinet de luce que est ypostasis oīuz co
loz q̄z̄ alijs colores q̄re alijs colores nō mēsurantur
minimo sui gñis s̄z mario. C̄ P̄. oīa hñt mēsura: q̄z̄
oīa facta sunt in nūo p̄dere & mēsura. s̄z in oīb⁹ nō
est innenire nūm ad min⁹ in q̄tūtate cōtinua: q̄z̄ ipfa
dividit̄ in infinitū q̄re idez qd̄ p̄pus. cōtrariū dicit
Aristo. C̄ Itē p̄bat h̄ p̄ronez Aristo. in x⁹: q̄r men
sura uera ex h̄ est numeri: q̄z̄ in ea min⁹ ē deceptio
& terro: hoc est in minimo numeri quare & c̄.
Ad hāc questionē dicēdū q̄ ratio mēsure p̄mo est in
quātitate & in quātitate discreta ex ynitate que est
principiū numeri & ex hac transferf̄ ad alia. qm̄ qñ
transferf̄ subiectiū trāsferunt̄ & p̄prietates per se cō
sequētes ad illō subiectū: q̄re rō numeri est rō mē
sure & transfiertur ad alia ex ynitate que est p̄n⁹ nu
meri. transferf̄ autē ratio mensure ex uno dupl̄t. s.
in q̄tūtū per se replicationē numerat uel mēsurat nu
merū f̄m analogiam quādā. & iō vidēdū est quō
cōpetat vñi q̄ sit minimū respectu nūi & ita trāsferf̄
vñi ad alia f̄m h̄⁹ diuersas rōnes. vñ aduertendū
q̄ vñi in q̄tūtū est minimū respectu nūi consequitur
tria. p̄m̄ est q̄ vñuz est quid simplex. numer⁹ aūt̄ est
quid compositū. 2⁹ est q̄ vñitas q̄z̄ simplex est: est
ēt vñiformis. diffōrmitas enī ē de m̄ltitudine & plu
ralitate. numer⁹ aūt̄ est diffōrmis. 3⁹ est q̄ vñitas ē

idissibilis numer^o vo dissibilis. qn̄ sigis volum^o vni-
tate trāsserre ad mēsurā alias rex nō op̄z fm oēs
tres mās trāsserre: fit aut̄ trāslatio mēsure ad tria
gñia rex. s. ad motū ul' ad eē successiuū et ad eē pma-
nēs et q̄tū. Itē ad ea que actualiter pmanēt nō ut
q̄ta sūt. C Ad h̄ igit̄ tria gñia rex rō mīmī nō trā-
serf bz vñū modū q̄ ad successionē et motū rō mi-
nīmī trāsserf fm vñlormitatem et ordinē quēdaz q̄
ordō est vñlormitas qdā: s. ad esse pmanēs qua-
tū trāsserf rō mīmī fm idissibilitatē. Ad z^m autē
s. ad esse pmanēs nō i eo q̄ q̄tū trāsserf fm simpli-
citatē: sic enī rep̄s mīmī q̄ ē mēsura in q̄titatē et i
alijs. oē aut̄ qd̄ mēsuraf. mēsuraf bz q̄ est actu nō
pō: qm̄ cū tria sint eadē pō si ens in pō mēsuraref
q̄ rōne vñū atrarioz ens in pō mēsuraref et alīd̄ ea-
dē rōne mēsuraref ab illo et q̄ cū in pō sint eadēz.
Itē ens siue entia nō mēsurant nīs fm q̄ h̄st eē
distictū in suis gñib^o. solus aut̄ ac^r distiguit ut dī
7° metha^c: sigis ac^r cū dicat eē respicit eē. aliqua
sigis mēsuraf fm q̄ h̄st eē. cū ḡ fm eē successiuoz
plūst in ordinē pītū nō sumit mēsura: q̄ p̄teritū ordi-
nat ad futurū sic sumit mēsura ex ordine et vñlormi-
tate. Inuenit aut̄ triplex diffornitas: vna q̄tū
ad introductionē ac^r h^o qui est successiu^r. videmus
et q̄ aliqui aliq̄ gesctū et aliqui mouent. alia diffor-
mitas quo ad variationē moti fm qd̄ mota nālē
ueloci^r mouent in fine q̄ in p̄n^o. eōd̄ est de violentis
motib^o uel de violētē motis. 3^d diffornitas est ex
pluralitate mot^r in eodē mobili ut vñū et idē mobi-
le. s. vñ^r orbis celestis numero motu diurno ab ori-
ente in occidētē. et motu alio p̄prio ab occidētē
vñsus oriētē. Hic aut̄ mēsura debet pītē vñlormi-
tate: et debet nos certificare: et quāto aliqd̄ est ma-
gis diffornitato min^r certificat. op̄z igit̄ q̄ si mē-
sura in successiuis dī eē vñlormis q̄ ille mot^r q̄ dī
eē mēsura sit a vñtē que moveat sine laxitudie ut
mot^r ille vñ^r cū sit pītē^r et nō iterrup^r: ex hoc enī
q̄ fm Aristo. et Auer. in de sba orbis mot^r gesctū
aliqui q̄ motus illius mobilis mouet mobile bz fa-
tigationē. Itē op̄z q̄ ille mot^r sit a vñtē iuariabilr
mouete nō q̄ nūc moneat ueloci^r et postea tardi^r.
C Itē q̄ sit a vñtē q̄ sit pīma in gñne motor^r ad hoc
ut nō sit in illo mobili sub illi^r motu penit^r diffor-
mitas nec diuersitas nec pluralitas motuū: et ga-
mot^r primi mobilis est a vñtē sub oīb^o p̄dītōib^o.
sōille mot^r est mēsura et mīmī oīum motuū alioz
et nō obstat q̄ sīd̄ pīmī mobile sit corp^r maximū
et hoc inuit Aris. in x^o metha^c breuib^r bībis dices
q̄ ille mot^r ē mīmī mīnūtate pīs. Hacit eē nō pī
nīs sit a vñtē nalde excellētē que est pīmī in gene-
re motoz cui nō accidit laxitudo. C Dīdit aut̄ in
6° phisicoz dupl̄t fm rē mobilē et bz dīsionē pīs:
et h̄ scđo mō dīsionē est ille pīmī mot^r et mīmī. Tūc
est vidē quo mīmī in quātis pmanētib^o dicat in
diuissibilitatē: et lat̄ pīz ex hoc q̄ q̄tō minor est quā-
titas que dī eē mēsura: tāto mīmī decipimur et er-
ram^r: vñ scđedū q̄ idissibile dī dupl̄t. s. idissibile
simpl̄t: et hoc mīmī nō est in talib^o quāng pīma-
nētib^o: ul' idissibile bz nostrā institutionē. s. q̄ volu-
mus: et hoc mō rō mīmī trāsserf ad alia quātā: et
q̄ in eis sic est mēsura: q̄uis nō sit simpl̄t idissibil-
mēsura: tī sub rōne quātā q̄ idissibil. C Scđz aut̄
q̄ sumit mīmī in alijs reb^o quātis quātis: non
tī ut quāng ibi accipit mīmī pro simplicissimo
ut in colorib^o albedo: et his vñjs solūtūr argumē-

ta: q̄ pīmī arg^m arguit in successiuis ubi non sumit
mīmī q̄tū ad corp^r bz. s. mīmī i tpe. C Ad alīd̄
arg^m de mīmo simpliciter. s. q̄ ē simplicissimum.
C Tertiū argumentū pcedit de mīmī simpl̄t
in quantio autem nō inuenitū mīmī simpl̄t: s.
bene inuenitū fm nostrā institutionem et c.

C Secundū substātiā vñ naturam que-
renduz est quomodo se habeat quemad
modum et c. Lx. vi.

Questio. III.

v **Zso De mēsuriis** lgnali h̄ q̄tis de eis

q̄tis utru oīum sba sit vna mēsura: et vide
tur q̄ nō: q̄ ut dīc p̄p̄ super x^o metha^c: mobile et i-
mobile nō h̄st idē p̄n^m cōde. mēsura aut̄ vñ eē p̄n^m
mēsurator^r: q̄ sīe imobiles nō h̄st eadē mēsurā
cū mobilit^r. C P̄. nō est vna talis mēsura cōis ni-
si eoy q̄ cōcant in gñne. corruptibile aut̄ et icorrupti-
bile nō solum differunt genere plus q̄ gñne: ut dī
x^o metha^c: q̄ sīe sba corruptibiliū et icorruptibiliū
nō erit vna mēsura cōis: q̄ differunt plus q̄ aliquā
que vñlūtūr in aliqua mēsura. C Itē si eēt alīq̄ mē-
sura oīuz sba: b̄ maxime cēt pīma cā ut dīcit ex pī-
se p̄p̄ super x^o metha^c: sed ista nō pōt eē mēsura:
q̄ inter mēsura et mēsuratiū alīq̄ est p̄portione. in-
finiti aut̄ ad finitū nulla est p̄portione. cā aut̄ pīma est
finita simpl̄t: quelibet aut̄ sba est finita: quare et c.
Si dicas ut cōtēt solet dīci: q̄ vñp̄ est q̄ de^r est
infit^r: et ideo alīe sbe non h̄st p̄portione ad ip̄m
p̄portione commensurationis: sed h̄st p̄portiones
ordinis: q̄ sbe ad ip̄m h̄st aliquē ordine. C Lo-
tra h̄ arguo q̄ mēsura dīciit quādā cōmēsurationes
mēsura ad mēsuratiū. cū igit̄ te^r sit infinit^r quātis
ad ipsum remaneat p̄portione ordinis ad alias sba-
stantias. deficit tī p̄portione cōmēsurationis in qua
plūst ratio mēsura. C Contrariū dīciit Utr. x^o
metha^c et arguit p̄ rōne q̄ illud qd̄ facit ad cognitio-
nē rex: videf eē mēsura carū: cā aut̄ pīma facit ad
cognitionē oīum sba: q̄ ut dīciit p̄p̄ super 7° me-
tha^c nō cognoscitur sba demonstrata sensibili nīs
cognoscat pīma cā: quare et c.
Ad hāc questioēz
trāslat sp̄aliter declānda. s. q̄ mēsura oīum sba
nō sit in gñne sba-stantie. Itē q̄ ipsa sit vna sba. Et z^o
declāndū est q̄ illa sba sit de^r. C P̄. per modum
Aris. patet in x^o metha^c ubi uenant sbam que sit
mensura in genere sbe. vicit enī q̄ si est in vnoquo-
q̄ genere sumere aliqd̄: sit mīmī qd̄ sit mensu-
ra oīum in illo genere ut in coloribus albū et nume-
ris vñtate et in figuris trigonū: sīt et de alijs gñi-
bus p̄dicāmentoz. op̄z igit̄ in sba sī uestigare sba
vñā que sit vna mensura oīum sba-stantū. in quo dili-
genter aducitēdū q̄ in alijs generib^o uenādo mē-
sura nō accipiebat genera que sunt in illo gñne ge-
neralissimo et cōparando ad suū genus generaliss.
simū: sed ut diuersa in illo gñne gñna recipiens uena
batur in vnoquoz ipsoz specialē suā mēsura ut in
gñne coloroz q̄ est sub qualitate albū accipiebat pro
mēsura eoz que sunt de 3° spē qualitatib^o. et sīt pos-
set fieri in prima spē qualitatib^o que est habit^r et di-
spositio. In gñne scđaz metha^c. In vñtib^o aut̄ pru-
dētia. nō sic aut̄ facit Aris. in p̄dicamento sbe. ibi
enī quesivit vñā mensura sba-stantiaz que esset men-
sura totius gñnis sube et omnium sba-stantiarum exi-
stētū in gñne sbe. hanc autē differētem mēsura in

Questio. III.

uestigationes et minimi in alijs pdicamentis: et in pdicamento sbe non yz fecisse Drist. sine ca. Est autem bni rō et ca: qz nō eodē mō descēsus a gñe in spēz et ab ente in decē pdicamenta. Nā descēsus gñis in spēs est per dñias que dñia est aliquid pter rōnes gñis. vñ gen⁹ de dñia nō pdicat. dñia autem est perfectio et forma spēi. Ens autem non descendit sic in decē pdicamenta per dñias: qz tunc ens est gen⁹ ad decē pdicamenta: et tūc nō pdicaret de dñia et illa dñia tūc nō esset ens immediat⁹: sicut est descensus entis in pdicamenta per se et non per dñias. vñ bñ 2⁹ in x⁹ metha⁹ ens nō est gen⁹: qz tūc significaret decē pdicamenta per dñias siue mediate dñia. Si autem ponant aliquā dñie entis ille dñie sūt fm rōne solū et nihil ponit in re ut ens uer⁹ qd est i cōpōne. aut sūt dñie ens alie ad diuersos modos eēndi non in ipso ut in decē pdicamentis. Addit spēs sup gen⁹ dñias et pfectiōne de qua nō pdicat gen⁹: non sic autem est de ente respectu pdicamentorum: et qz mēsura habet rōne actualitatis et perfectionis ut visus est supra. Iō pōt mēsura cōpetere spēi sub aliquo gñe gñialis simo: que in nō cōpetit ei rōne illi⁹ gñis sed rōne sui per se uer⁹ colori cōpetit aliqua perfectio vñ color que nō cōpetit rōne qualitatis que est suus genus gñialisimū. C Ex his patet qz est sba sit uere: et simplr ens mēsura qz regitur in subijs uenit enti inquātū ens: quare cōpetit toti: et ex his apparet 3⁹ vel tres rōnes: quare nulli aliae a substātia debet queri mēsura toti⁹ illius gñis. qm nullū pdicamentū cōtinet ult̄ entitatē nisi suba. C Itē qz alijs pdicamentis non rūdet huius mēsura nisi fm qz sunt entis. nō autem sūt entia nisi qz sunt entis. et iō bni mēsura quātū ad totū nō cōpetit nisi soli substātie. C Itē illō eē per qd alia pdicamenta hñt eē est oē simplr sed esse simplr est solius sube: qre soli sube competit talis mēsura que sit totius et ult̄. C Itē ad B adaptatur et 4⁹. s. qz mēsura hñt rōne pncipij: nulla autē pñ⁹ approprians alicui pdicamento que sunt pñ⁹ toti⁹ entis. s. nisi soli sube: quare soli toti⁹ sube debet queri mēsura. C Et ex his pse. quēter apparet qz illa suba que est mēsura in gñe sube non est per se nec directe nec per reductiones in illo gñe nec in gñis: qz illa suba est pñ⁹ subaru. pñ⁹ autem non est directe in gñe cū pncipiato: nec per reductionē est in gñe tale pñ⁹ qz est mēsura suba rū. per hunc enī modū esset limitatū ad illud gen⁹ ad qd reducent. pma autem causa habet ultimatē causalitatis super oia entia: et iō nō limitat ad aliquā genus. C Consequēter ex his declaratur bñ qz erat declarandū. s. qz illa suba est vna. Nē enī mēsuras aliqua in aliquo gñe est tale: et est pmū tale ut albedo est color: et est color pñ⁹: qz ens mēsuras substātia et est ens et est pñ⁹ ens. ex hoc autem qz est pmū ens est simplicissimum simplr. sicut et albedo qz est prim⁹ color est simplicissim⁹: sed nō simplr sed in gñe color: quare simplicissim⁹ erit ult̄ ens: et qz simplicissimum erit: iō et mēsura non plurificat fm spēm sed bñ numer⁹ ut de mēsura in colore que est albedo que et si multiplicē B solū est fm numerū: illud igitur qd est mēsura in gñe sube bñ eēntiā: et fm esse: et fm spēm est vna mēsura mēsuras oēs subas: et qz si mēsura multiplicē hoc solū est bñ numer⁹: plurificatio nō est nisi per eēntiā. in illa ac pma suba nō est mā: qz tūc est cōpositū qd et non simplicissimum: qre olnon nō plurificat: imo est vnu.

V.

C Itē mēsura semp est vna per se nec plurificat nisi per accēs: in pmo autē pncipio non est accēs: qz accēs presupponit aliquā cōpositionē: B autem mēsura substātia p est deus: qd patet per quatuor que de deo solent dici. s. qz est actus purus: cui omnino nō admisetur aliquid de potētia ut p̄t̄ or super x⁹ metha⁹. C Itē qz in ipso sunt ut dicit p̄t̄ or super x⁹ metha⁹ perfectiones omnium generuz. C Itē qz habet virtutē infinitā ut dicit p̄t̄ or super 8⁹ phisicor: et Arist. ibidē. C Item qz ipse causa omnis entis. C Prīmū patet sic: qz ois mēsura est tale et pmū tale: quare et B mēsura substātia: et est ens: et est pmū ens: ens autem habet esse quare illud ens aut est sūt esse aut aliud: nō aliud ga tunc esset cōpositū et non pmū sicut dicim⁹ intelligentiā cōponi ex finito. s. esse receptioni ēē: et natura intelligentie et ex infinito. s. ex nā intelligentie: quare pmū est sūt esse et non aliud: quare est act⁹ pur⁹ sine potētia penitus qz in eo idē est potētia et act⁹. C Secundū patet. s. qz illud pmū cōgreget in se pfectiōnes oīum genuz. Nā numer⁹ in formis et in quātūte discreta habet modū cōpositū. nam numer⁹ in quātūte discreta qzto fuerit maior: tāto habet plures numeros in se: et est magis cōposit⁹ et quāto fuerit minor tāto magis simplex ut dī 8⁹ metha⁹ est eē. Nā quāto forma posterior est cōtinēs in se vtrūte minoris forme tanto est simplicior et est cōtinēns in se vtrūtes et pfectiōnes omnium formarū pcedentilū: vnde negatiūlū est in sensitivo sicut trigonū in tetragono: et iō sensitiva posterior p̄tinet vtrūtes vegetatiue et est simplicior ea: silt̄ est de sensitivo: qz p̄tinet in intellectu sicut tetragonū in pentagono qz intellectua hñs virtutē in se minoris numerū p̄tinet oēs pfectiōnes cāe sensu uer⁹ etiā vegetatiue: ita qz pma forma que in mā recipit est minime simplex et minime hñs de pfectiōne. alie autem posteriores fm qz plus et min⁹ rece dūt et plus et min⁹ multiplicant hñt simpliciores: et qz substātia pma est foia siue act⁹ simplicissimus in infinitū distans a quacūqz forma recepta in mā. iō illa foia hñt rōne numerū infinitū: et in ipsa sit pfectiōnes infinite nō solū pfectiōnes omniū entū um existin⁹. imo plures. s. oēs que esse pñt: qz fm p̄t̄ or super 3⁹ phisicor in infinitū nō solū p̄tinet oia que sunt sed etiā que esse pñt. H arguit eē soli⁹ dei p̄prietas: qre hoc erit mēsura substātia. C Itē seq̄tur ex hoc. s. ipm habere vtrūte infinitā qz cū ipz sic pñz esse illud esse est infinitū: cū nihil sit ibi nisi suum erit vtrūs el⁹ sūt esse: erit igit̄ vtrūte infinita sicut etē. C Quartū dcm de deo. s. qz sit cā ois entis si ue entitatis patet: qz cā quare calor nō est cā omnis calidi est: qz calor est in mā. Lū igit̄ cā pma sit ipm esse penit⁹ separatis ab ol mā et potētia ipm erit cā ois entis: et per hec dcā patet solo ad argumenta. C Ad pmū dicēdū qz lō mobile et imobile nō habeant idē cōe pncipiū intrinsecū: hñt tamē pncipiū extrinsecū. s. pma substantiam que est mēsura substantiarum mobiliū et immobiliū.

C Opponuntur autem vnu et multa fm plures modos: quorū uno vnu et multitudine et indistinctiblē etē. Tex. ix.

Questio. V.

Veritutē devno et multo et pmo: qz re quomodo apponantur

et vii q̄ apponantur p̄natiae: q̄ ut dī s̄^o metha et vnu et multa apponunt ut p̄natio et habit^o q̄re et c̄. C̄ Item dicit indiuisiōem. mltia b̄o diuisiōe s̄ in diuisiōe op̄onit p̄natiue quare et c̄. C̄ p̄. nū est species multitudinis quare sicut est op̄ositiō in sp̄e ita op̄z q̄ sit in ḡne: s̄ multitudo vniuerſaliter op̄onitur indiuisiōni priuatiae quare et c̄. Ad hāc q̄onē sc̄iedi q̄ sicut triplex est mltitudo ita cōde est tripli inuenstre. iuenit enī in pdicamēto re latiōis et ē in pdicamēto q̄titatis et ē extra gen^o. Nā mltitudo fz q̄ dicit excedētiā q̄dā mltitudi nis nō fm q̄ dicit multitudinē simpli^r sicut est in pdicamēto relatiōis et op̄onit pauco sicut est vide in lōgitudie et breuitate in linea. nō oīs linea est lōgitudo. et in fm q̄ linea dicit excessū lōgitudinis et breuitatis ad illud q̄d excedit ab alio fm lōgitudi nē: sic utrūq; est in pdicamēto relationis et fundat in lōgitudie simpli^r. et hoc mō dī q̄dā linea longa q̄dā brevis. Iō oīs linea sit lōgitudo simpli^r: s̄līr mltitudo fm q̄ sumit p̄ excessū in mltitudine et pauci tas que op̄onit utrūq; est mltitudo simpli^r. vñ et tā i theatro q̄ in vico sit mlti hōes simpli^r in vico tñ pauci dicunt respectu mlti^r. i theatro s̄līr ē de magno et puo et de sursum et deorsum i pōne. multum i ḡs dī supercessū in mltitudine et pauci fz hūc modū ei appositiū ē utriusq; relatiū ad alterū fundat in mltitudie simpli^r et apponunt relative sicut relatiua realia. i. q̄r vi q̄ in vitroq; relatiuo^r ponantur rela fm rē respectu alteri^r. vñ sit vere relatiua fm eē: et est sile de s̄līstudine q̄ sūda sup̄ albedinez in diuersis suppositis inuētā q̄ sūlītudo est in pdicamento relationis et albedo in q̄litate. Si aut̄ ista re latiō q̄ est sūlītudo noīaref noīe eng in q̄ fundat ut dicere albedo: sicut b̄ relatiō q̄ est excessū in mltitudie noīat noīe mltitudinis. Iō equo: q̄vñ ista eg uocatio distingua q̄dāmō p̄ ei^r p̄p̄riū correliū ap positiū q̄d est pauciū: sūc magis lateret in q̄ generē et̄ albedo. Est alia mltitudo que cōponit ex uno q̄d est p̄n^mnū et b̄u^mmltitudis sp̄es est nūs qui est q̄dā mltitudo et b̄ mltitudo est in pdicamēto q̄titatis et hec op̄onit vnu q̄d est p̄n^mnū sicut mensura ad mēsuratū et ista nō referunt adiuuicē p̄rie ita q̄ rēo fundet fz rē in vitroq; extremo ita q̄ vnu ad alterū referat per se: sed talis mltitudo q̄ est mēsura p̄ vnu referunt. vnu aut̄ q̄d est mensura talis mltitudinis nō referit ad mltuz p̄ se: sed q̄ multū p̄ se referit ad vnu. iō vnu referit ad mltu sicut scia per se referit ad scibile. eō b̄ solū fm rōnē est relatiō: q̄r nō potest scia intelli^r referri ad scibile nisi quodāmodo et ex p̄tū intelligat scibile referri ad sciam. vñ in talib^r nō ponit relatiō fm rē in vitroq; extremo^r sed in altero fm rē et in altero fm rōnē. iō posita sc̄ietia ponit scibile sed nō eō. s̄līr et in proposito posita multitudie ponit vnu sed nō eō. Est et terita multitudino que cōpōit ex uno fm q̄ vnu cōvertit cum ente et hec multitudo nō est in gene re sicut et vnitatis nō est in ḡne imo est extra genus et hec mltitudo op̄onit sue vnitati sicut habitus p̄natiōi. vnu enim fm q̄ querit cū ente a nā p̄natiōis originē trahit. Nā ex eo q̄ aliqd hēt esse ens ex eodē hēt q̄ sit in se indiuisiō. i. idē sibi et diuisiō ab alijs ab ista aut̄ indiuisiōe vniuersiūq; entis a se que est p̄natio diuisiōis vel diuisibilitat̄ suis suis assumit rō vnitatis que vnitatis cōsequit totū ens. iō hec vnitatis querit cū ente a nā in p̄natiō.

nis hēt orūmō sic aut̄ de vnitate que est p̄n^mnū: q̄ ip̄a dicit rē suā positive et ueriori mō dicit enti tate q̄ vnitatis cū ente cōvertibilis. et ideo nō dire cte reducit in vnu q̄d cōvertit cū ente: q̄ habitus nō directe reducit in p̄natiōē s̄ reducit p̄ in ens et ex cōsequēti in vnu tale: et illud vnu q̄d est princi piū numeri est p̄p̄iū nomē illi^r entis fm q̄ ena ta le acgrit esse per aduentū q̄titatis. oīs enim forma tam accidētalis q̄s substātialis dat aliquid eē cō positū et aliquā perfectionē et per oīs tale eē. Nā sicut b̄ forā sapia dat esse et p̄fectionē aliquā sapiēti. s. esse sapiēs et per hoc ip̄z q̄d dat sibi eē tale dat sibi q̄ sit diuisiō ab alijs. s. stultis et q̄ sit in se indiuisiō. i. q̄ sit idē sibi cū hic sequaf oē ens. ideo vnu sic acceptū cōvertit cum ente. S̄līr q̄titas adueniens cōposito dat sibi eē tale. s. esse vnu nūialiter q̄ vnu est p̄p̄iū nomē talis entis et habit^o et tale eē q̄d dat q̄tititas fm q̄d p̄ficit rē in se et absolute q̄ dī vnu tale q̄d est p̄n^mnū magis est ens positi ve dictum q̄d priuatiae: fm aut̄ q̄ perficit rē in cō parationē ad suas partes sic est diuisibile. omne enim diuisibile q̄d diuidit nō diuidit nisi inq̄tuz habet p̄tes et sic dat sibi aliā vnitatē q̄ est esse con tinuū q̄d est primū diuisibile. ex hoc aut̄ hēt q̄ sit indiuisiō in se. i. idē sibi et ab alijs diuisiō. i. nō cōtinuū et vnu q̄d est p̄n^mnū nō trāscēdit gen^o q̄titatiō. si enim excederet gen^o q̄titatis tūc mathe^r possit se intromittere de substātis quas cōsequit. Q̄ cōvertit cū ente q̄d qdē excedit oē gen^o non est micum in vna q̄titate sūdarī diuersa ḡia q̄titatem. s. p̄tinuam et discretam cū diuersa pdicamēta orianf ex nā mot^o ut actio et passio. hanc aut̄ distinc tionē triplicem de vno et multo ponit Aristo. x^o metha^r in fine illi^r caplī q̄renda est hic q̄d de vno et multo. et per hoc p̄t patere ad argumenta et c̄.

Questio. VI.

Vla dictum est primū p̄ncipiū et mēsura omnium substātarum et omnium entū. ideo q̄rit utrum hec ratio mēsure competat deo proprie vel transumptive. et vi q̄ transumptive p̄ hoc q̄ videtur dicere Aristo. x^o metha^r q̄ rō mēsure transfertur ab vnitate et discretis ad omnia q̄re et c̄. C̄ p̄. q̄d est p̄p̄ie mēsura per sui replicationē hēt mensurare mensuratū ut de vnitate que replicata mensurat numerū: quare cum primū p̄ncipiū non sic habeat mensurare competit ei ratio mensu re transumptive. C̄ Item p̄fectiones oīum generis sūt in p̄mo sicut dicit p̄tor in s̄^o metaphysice: sed tales p̄fectiones nō competit ei nisi inq̄tuz habet rōnez numerū quare transumptive erit mēsura. C̄ In contrarium arguitur. quoniam de rōne mēsura est q̄ sit actu. q̄d maxie ē actu maxime et p̄p̄issime habet rōnē mēsura: sed p̄m maxie est in actu q̄ re proprie et non transumptive cōpetit sibi mēsura. Ad hanc questionem dicendum q̄ cuī queritur utrū mensura competat deo per transumptionem vel proprie. dicendū q̄ questio est de hoc non est mēsura. potest autem considerari vel q̄tum ad nominis ipositionē vel q̄tum ad nominis significatiōnem. sicut est videre in hoc nomine natura ut dī s̄^o metha^r. q̄ imponit ab actu: q̄ forma nō notifica tur nobis nisi per actu. q̄tū in ad significationem significat magis forma: q̄r nā est p̄n^m mot^o et c̄. ratio et p̄ncipiū magis cōpetit forme. iō nomē nature

magis significat formā & significatio est que magis itēdīc in nomine p̄p q̄d dicitur. in eodē s̄metha phisice reducit oia ad formā que sunt dicta noīe nature. vñ materia est natura per respectū ad formā que est nā & mot⁹ in naturā. q̄ est via in naturā. Sic dicēdo dico q̄ nomē mensurē p̄ q̄tū ad ipsā noīis ipositionē cōpetit quātitati discrete q̄ cōpo- sita & sēsibilia p̄ nobis inotescit. iō ab his sumimus nominis ipositionē. Si vñ q̄tū ad significatiōē nominis loquamur sic dico q̄ per oēs mo- dū p̄ p̄n⁹ cōpetit ratio mensure & nō transumptive per omnimodā similitudinē: q̄ si illū ad q̄d fit trāslatio & ea a quo ēent oia similita tūc nō eset trāsla- tio q̄tū ad illū similitudinē cum translatio fiat per similitudinē defectivā. Sic aut̄ non transferr̄ ad deū: immo oia mensurē proprietas pfectissime inueniē in eo: q̄d patet per ea que competit nominis mensurē. s. q̄ sit manifesta uñ nouissima: propter q̄d Aristo. x⁹ metaphysice dicit q̄ mensura est p̄ quāz cognoscēnt alia. C Itē q̄ hēat ordinē ad mēsurā- tū & q̄ sit minimū p̄ hoc enī sūt dicti p̄ q̄. q̄ hec oia inueniāt in vno. s. q̄ est minimū in discre- tis q̄. s. habeat analogiā ad numerū. Itē per repli- cationē sūt mēsurat numerū. iō ab ipsa trāsferebas ad numerū & ad quedā alia per replicationem mi- nimi cuiusdā ut in pōderib⁹ vñcia ad quedā alia per analogiā ut albū in colorib⁹ q̄ alii colores re- ferunt ad ip̄z nō q̄ per replicationē albi aliquoti- ens albi colores habeant. De ratione igit̄ mēsure est q̄ sit manifesta & per hoc cōpetit q̄ sit invariabilis & q̄ sit p̄. p̄ aut̄ p̄ncipū cōst manifestissimū q̄ cōtū sūt ip̄m p̄m uerum sicut vult philosophus & Auer. x⁹ metaphysice euz vñlum⁹ videre sūḡ sit p̄m̄ oportet videre si alia sūt talia. ppter illud & si sic illū est p̄m̄ ut patet in igne propter quem q̄ alia oia sūt talia: est primū tales omne alii uerum est uerti p̄p uerū p̄m̄ ut dicit. x⁹ metaphysice: & ex hoc patet q̄ ip̄m est manifestū in se q̄ opor- tet omne uerū sibi esse manifestū. & ut dicit p̄ priorū cap̄ de reduplicatiōē. C Itē p̄m̄ est penitus invariabile & imobile ut probat octauo phisicoru & propter hoc etiā phisicoru in ethicis ponit iustitiaz & vñtates mēsuras propter sui uarietatē. p̄m̄ aut̄ nō mouet per se sicut mouētur corpora: nec mouetur per accidēta sicut mouēnt forme corpales: nec mouet ab intelligētia sicut mouēnt substantie separe que mouēnt ab intra per desideriū & appetitu ad fi- ne ultimiū cui intendit se quātit̄ possunt assimilari & ideo p̄m̄ est penit⁹ invariabile. C Itē quantū ad ordinē quē hēt mēsura ad mēsuratū & q̄tū ad b̄ cōpetit mēsure tria. videlicet q̄ nō depende at a mēsurato. C Itē q̄ possit ēē sine mēsurato & q̄ sit minimū in quolibet ḡtē ppter p̄m̄ q̄ scientia nostra depēdet a reb⁹ sensibili⁹. ideo nō est mēsura scibili⁹ sed magis econuerso. & sūt & scientia quartūdā substātiālē separatālē q̄uis non depen- deat a reb⁹ res tamē nō dependent ab illorū sci- entia. ideo nec eadē scia est mēsura scibili⁹. p̄m̄ aut̄ scia causans res & ab eadem depēdent res p̄p q̄d dicit Auer. sup vñdecimo metaphysice scia p̄m̄ ē cāterū. nostra aut̄ est causata a reb⁹. C Itē opor- tet q̄ mēsura possit ēē sine mēsurato nō ē. & p̄p hoc p̄t̄ nō p̄t̄ ēē mēsura q̄ nō p̄t̄ ēē sine linea & id nostra scia nō p̄t̄ ēē mēsura scibili⁹ q̄ nō p̄t̄ ēē sine scibili⁹ nō oēs res cōparent ad nr̄z in

tellectū sicut artificia ad scītiā artificis & tunc oia nostra cognitiō sive scia ēē mēsura oīuz rerū & tūc non depēderet nostra scientia a reb⁹. isto aut̄ modo nō cōparant̄ nec ad nos nec ad aliquaz nisi solū ad p̄m̄ ad cui⁹ tellectū oēs res cōparent si- cut artificia & causata ab eo. & id scia sua p̄t̄ ēē sine scibili⁹. C Itē op̄z q̄ mēsura sit minimū in q̄ libet genere. ī p̄ aut̄ p̄ncipio est oīmō vñformitas & oīmoda simplicitas & penitus indivisibilitas & fm̄ bas p̄prietates mēsures diuersimode trāffert̄ ratio mēsure ad alia oia ab illa mēsura q̄ oia alia aliquo mō sūt indivisibilita & t̄ ipsa vñitas aliq̄ mō ppter hoc. s. q̄ est ī cōtinuo. sic igit̄ q̄tū ad signifi- cationē nomis q̄ est mēsura oia: s. sūt de rōne mē- sure ppter & p̄ncipalē sūt in p̄ & ab ipso transferri- tur ad alia q̄tū ad nos significationē. s. q̄tū ad nos p̄pōne & q̄tū ad nos q̄ p̄ nobis sūt nota cō- posita & sēsibilia trāffert̄ nomē mēsure a quātitate discrete ad alia & p̄p hoc p̄z ad p̄m̄ argumentum. C Ad 2⁹ dicēdū q̄ oia que sūt in p̄ sūt ibi ut oīno idē & vñlū fm̄ rē & nō plura nisi per respectū ad in- tellectū nostrū & q̄tū ad hoc ponim⁹ ip̄z sub rōne numeri infiniti cū dicim⁹ q̄ in eo sūt pfectiōes om- niū generū & plus. vñ sic ip̄z ponē numerū nō tol- lit in ea rōne vñtatis & simplicitatis. C Ad 3⁹ di- cēdū q̄ per replicationē sūt nō inest mēsure vñ mē- sura est: s. tali mēsure que est minimū in q̄tūtate re- spectū mēsurari ut vñtas respectu nūt. Nā vñuz ip̄s q̄d ē passio p̄m̄ mot⁹ nō mēsurat oēs simul in certos & determinatos. & dico q̄ mensure magis est propriū cōtinere q̄ cōtineri ut patet in p̄ p̄nci- pio & in alijs simul & omniū spiritualiū proprium est magis cōtinere q̄ cōtineri. vñ dicit in libro de scia q̄ aia magis cōtinet cop̄p̄ q̄ ecōuerso. iō p̄m̄ p̄n⁹ nō est mēsura trāsuptive propter hoc quod non mēsurat per sui replicationē etiam non obstante hoc potest esse proprie mensura.

C Explicit liber decimus metaphysice.

C De substantia quid est theoreta est: nāz substātiālē p̄ncipia & ēē querūt̄: dubita- bit aut̄ utiq̄z aliq̄ ex qualī nō entis est ge- nere. Tripliciter enī nō ens. Si itaq̄z ē ali- qd positio: attamē nō ex quocūq̄ sed al- terum ex altero: neq̄ sufficiens q̄ simul res omnes & c̄. Tex. j.

C Incipit liber vñdecimus metaphysice.

Q̄uestio. I.
d **E**substātia quidē theorice.
C Hic q̄rit de il-
lo vñbo qd dicit p̄b̄o p̄ Anara. q̄ si mā est
vna & ragēs tellectū ē vnlū q̄ effectus sit
vñq̄: diversitas effect⁹ p̄suppōit diversa māz & vñ
q̄ sūci: q̄ ut dī s̄metha cōtra nō ē ī p̄ ad statuā
sed cuprū: q̄ vñciūq̄ effectui adaptat̄ ppter ma-
teria sua q̄re & c̄. C Preterea dicit in libro de cau-
sis q̄ oē qd recipit in aliquo recipitur per modū
recipientis: sed omnis recipio reducīt ad nume-
rū quare si diversi debēt ēē effectus oportet di-
versas ēē receptiones & diversa recipientia quare
& diversē materie. C In contrarium est quoniam
vñus artifex potest ex eadem materia facere scā-
nuz & archam que sunt diversi effectus.
Ad istā qdā quidā sic dicit q̄ cuž omne agēs redu-

Questio

a simili et gnatū nō a sili nūc sunt eiusdē speciei ut yn⁹ mūo gnat⁹ ex terra et vn⁹ gnat⁹ ex coitu. et ue
rū est q̄ Auerro. dicit hūc mure et illū nō eē eiusdē sp̄ci. s̄ p̄ hoc vniuersalē dicere nō ē cōueniēs. nō
eni vniuersaliter pueniēs est dicere q̄ ignis gnat⁹
ab alio igne et gnat⁹ a motu nō sit eiusdē sp̄ci. imo
ois ignis oī igni est idē specie sicut oī aqua omni
aq̄ p̄ qd̄ videt ec̄ tenendū viā mediā. vñ aduertē
du q̄ sicut hō generās hoiem ex hoc q̄ pfectuz est
in specie hoisi: qz gnat⁹ hēt acu formā gnat⁹ et in
mā pducti sibi silēm formā et silitudine. p̄ qd̄ tūc
dicit pfectu cū pōt in gnationez sibi silis. Sic silr
in p̄ma cā ut dicit Auerro. sup xj⁹ metha⁹ cōgregā
tur oēs pfectiones quorūcūqz genez ita q̄ est for
ma oīs forme ita q̄ pōt q̄cqd̄ pōt quecūqz forma.
iō per se et sine agēte p̄ticulari pōt in pductionē cu
iūscung⁹ speciei similis in specie ita q̄ pductu ab
ipso p̄ se solū et pductu ab agēte p̄ticulari p̄ se sūt
eiusdē sp̄ci penit⁹. Sed tñ qz nō videm⁹ isti modū
ad sensu in nā: iō diccdum est alr. Sciedū igif q̄
vniuersū sic est ordinat⁹ q̄ semp supma iserion⁹ at
tingit infima supion⁹ uel supremoz⁹. et iō fm̄ Iaac
noster itellect⁹ dī ec̄ vmbra itelligētie et s̄lēs i vmb
ra rōnis. vñ diccdū q̄ corp⁹ celeste p̄ se nō pōt in
aialia pfecta sed pōt in impfecta. S̄z rō est: qz aial
impfectu ē sicut nō aial uel insensibile pfectu: et qz
celū pōt in pductionē insensibilis et nō aialis p̄f
eti. s. ignis qui est sicut aial impfectu. iō pōt in pdu
ctionē aialis impfecti et h̄ est ultim⁹ posse celi p̄ se si
ne agēte p̄ticulari. et iō h̄ aial q̄tting⁹ vile sit no
bill⁹ igne nō tñ est pfecte aial sicut ignis est ignis.
et iō gnat⁹ p̄ motu celi est eiusdē sp̄ci et igne gnat⁹
to ab igne et ita pfect⁹ est in specie ignis vn⁹ sicut al
ter qd̄ p̄: qz utrūqz ueluterqz p̄ter sibi silēs eius
dē sp̄ci pducte nō sīc ē aial p̄ motu celi gnat⁹ solū:
qz est aial impfectu. et iō nō est eiusdē sp̄ci cū aiali
q̄d̄ pōt gnat⁹. et iō mus gnat⁹ ex terra p̄ motu celi
sive corporis celestis nō est eiusdē sp̄ci cū mure gnat⁹
to p̄ coitu. pp̄ qd̄ h̄ aialia non a sili gnatata nūc
gnant. et iō cū oīs mala sit sterilis mulus nō ē eius
dē sp̄ci cū asino: qz asin⁹ gnat⁹. et est rō. qz q̄t passuz
nō pōt p̄ter repugnatiā māe oīno assimilari agē
ti assimilat quoquomō et q̄tū vicin⁹ pōt. sicut est
videre q̄ corpus celeste agēs in hoc cum inferiora
nō possit assimilari oīno corpī celesti participat
saltē formā quā p̄ se h̄nt corp⁹ p̄ illō efficere p̄ mo
tu. s. calore. Silt cā p̄ agēs in iseriora. cū iseriora
nō p̄nt assimilari ei p̄ticipat sicut p̄nt esse tale. Sic
ḡ qdā gnatata nō a sili in specie. sūt eadē in specie cū
generatis a simili in specie et quedam non et c.

Questio. III.

Einde ultimo q̄ris de hac ppositiōe
niēte in specie de q̄ I remisti⁹ reprehendit
Aristo. dices enī eē dimiuuit⁹ in ppositiōe hac. qz
aialia gnatata p̄ putrefactionē nō sūt a sili in specie
dicit tñ Alexander ut recitat Auer. in cōmēto super
xj⁹ metha⁹ q̄ ista ppositiōe verificat trib⁹ cōditioni
bus appositiis. s. q̄ illō qd̄ sūt a casu et hoc dicit
p̄ter aialia p̄dicta que ponit fieri a casu. Jē qz nō
sūt illō qd̄ sūt ab agēte q̄ gdes agēs sūt q̄te instez.
vñ nō op̄z q̄ si corrigia faciat dolorē in vmbilico
q̄ corrigia sit dolor; sed bene et̄ forma doloris in
agēte p̄ncipali nisi forsū ageret a casu. et nō ex in
tētōe. C Jē q̄ nō sūt illō qd̄ sūt ab agēte media-

III.

to. sed immediato: qd̄ dixit ppter p̄mū qd̄ est agēs
mediatu. iō cū his q̄ sūt nō puenit in spe, et p̄ qd̄
illō ultimt⁹ uex nō est: qz oīa que sūt h̄ inferi⁹ sūt
quedā silūtudo p̄mi agentis. et qz Aristo. habet p̄
positionē. s. oē qd̄ sūt fit a sili sive cōuenienti in spe
sibi. pcessit simp̄l. iō nō op̄z sic v̄ificare qbusdam
appō. iō. cā aut̄ q̄re Alex. bis p̄ditōib⁹ apposig
ipsam v̄ificauerit ē: qz in his oīb⁹ q̄ sūt ad ea a qb⁹
sūt q̄rebat omnimodā silūtudinē in specie. hāc au
tē nō op̄z q̄rebe in oīb⁹. fit enī ex viro femina et mu
lus et asino. aialia et gnatata per putrefactionē non
sūt a casu: qz nulla sp̄es in nā est a casu. dñr aut̄ fie
ri a sili. qm̄ a corpe celesti in quo qdāmō sunt oēs
forme corpales et corruptibiles et pro tāto qz for
ma celi ē minat totū appetitū māe celi ad alias. et
iō illa forma facit illi māe quadāmodo qd̄ saceret
oēs forme corpales si essent. et iō sūt a sili quodā
modo. Itē nō vidit Alex. q̄ forma artus siliis est
artificiato. ita. s. q̄ inq̄tum in oīinstro reseruat rō
artis fm̄ intētōne: qz instro non agit nisi in vture
forme artis que in agēte p̄ncipali. s. in artifice et c̄.
C hoc p̄siderat in xj⁹ metha⁹. C diffīltas nō ue
nit ex pte rei s̄ ex dispōne itellect⁹ n̄t̄. C p̄na
ueritas est cā oīs vnitatis. C nō ē p̄cedē in isi
nitū in aliquo gñe causa neḡ fm̄ rectitudinē ne
qz fm̄ sp̄em. C Quēt quot ipedimenta adiscēdiue
ritatē. C ydee nō sūt utiles gnatari in
C ydee nō sūt. C ydee nō sūt aride res n̄q
les. C icōueniēs ē ipsas ydeas ponere substāti
as separatas. C icōueniēs c̄ipsas ponē eternas
C nō sūt ap̄d res artificiales. C ydeas q̄s
p̄lo dixit insors nō sūt p̄n⁹ rex naturaliū. C ydee nō
sūt p̄n⁹ rerum mathematicar̄. C ydee nō sūt p̄ncipia
rex geometricarū. C ydee nō sūt causa eēndi
C ydee non sūt causa cognoscendi.

Expliciunt questiones excellentissimi doctoris Egi
dij Romani sup nonnullos libros Metaphysice
Aristotelis: Uenetijs iprese per Simonē de Lue
re mandato domini Andree Torresani de Asula
7. octobris. 1501.

Registrum a b c d e oēs quaterni.

Tabula.

40

C Incipit tabula questionum metaphysicarum Egidii Romani archiepiscopi ordinis divi Augustini super libros metaphysicae Aristoteli.

- C** Sup primi librum hec quoniam tunc sunt.
 Utrum metaphysica sit finis sive beatitudo ipsius hominis. 1
 Utrum uniusmodi noster feras in suum finem. 2
 Utrum homines noster appetitus scientiarum desideret. 3
 Utrum oes homines appetant metaphysicam. 4
 Utrum deus sit subiectum in metaphysica. 5
 Utrum idem sit esse de consideratione alicuius scientie et esse subiectum illius scientie. 6
 Utrum deus sit subiectum alicuius. 7
 Utrum deus sit de consideracione alicuius sepe spalis. 8
 Utrum deus possit esse de consideracione metaphysici. 9
 Utrum scia sit nobilior ex eo quod non considerat deum pro se sed considerat ipsum in quantum ens. 10
 Utrum causa sit secundum istius scientie metaphysicae. 11
 Utrum sensus propter utilitatem vite debeat diligi. 12
 Utrum probare dilectionem scientie per dilectionem sensus sit probare dilectionem scie per signum. 13
 Utrum visus sit magis diligendus iterum oes secundum. 14
 Utrum visus oculas plurius rerum nobis ostendat. 15
 Utrum bruta habent prudentiam. 16
 Utrum solus auditus sit sensus disciplinabilis. 17
 Utrum experimentum sit ex pluribus memoriorum. 18
 Utrum ars generetur experimento. 19
 Utrum artifex sit melior experimento. 20
 Utrum artes mechanicae sint meliores speculatiuum. 21
 Utrum sapientis sit omnia scire. 22
 Utrum sapientia sive metaphysica sit difficultas. 23
 Utrum scientia ista sit certissima. 24
 Utrum ista scientia sit libera vel servata. 25
 Utrum ista scientia habeat regulare alias. 26
 Utrum substantia competit suscipere magis et minus. 27
- C** Sup secundum librum hec sunt questiones tanguntur.
- Utrum veritas sit possibilis. 1
 Utrum ueritas habeat esse in ipso intellectu. 2
 Utrum aliqua ueritas sit incompleta. 3
 Utrum ueritas et scientia differant. 4
 Utrum ueritas incompleta sit difficultas ad cogitandum. 5
 Utrum ueritas sit difficultas. 6
 Utrum ueritas sit impossibilis ad cognoscendum. 7
 Utrum difficultas in cognitione ueritatis sit ex parte nostra an ex parte rerum. 8
 Utrum intellectus humanus corpori corruptibili prius et possit deinceps et svas separatas intelligere. 9
 Utrum dato intellectu est preparatio quedam sicut posuit Anara. possemus per talenm preparacionem intelligere substantias separatas. 10
 Utrum intellectus noster per intellectum istorum quod dictatum inferius possit svas separatas intelligere. 11
 Utrum intellectus noster per se ipsum intelligit possit huiusmodi substantias intelligere et est males. 12
 Utrum dignus sit ipsum intelligere substantias materialies et immateriales. 13
 Utrum ex uirione nostri intellectus ad intellectum agere possumus substantias separatas intelligere. 14
 Utrum homo in hac vita possit svas separatas intelligere. 15
 Utrum sit una aliqua ueritas simplex. 16
 Utrum ab una ueritate oia uera possint dici uera. 17
 Utrum sit status in causis efficientibus. 18
 Utrum sit status in causis materialibus. 19
 Utrum sit status in causis finalibus. 20
 Utrum sit status in causis formalibus. 21

Utrum sit eadem dispositio rei in sua ueritate et in sua existente. 22

C Super quartum librum hec sunt questiones.

- Utrum aliquis scia possit considerare ens secundum quod est ens. 1
 Utrum ista scia sit uera. 2
 Utrum ens sit equivoicum an analogum. 3
 Utrum oia que dicuntur analogia dicantur et per analogiam ad unum numero. 4
 Utrum unus quod est primus noster contacteret cum ente. 5
 Utrum possit esse aliquod unum quod pertinet ei et non ente. 6
 Utrum unus addatur aliqd supra ens. 7
 Utrum unum quod est principium numeri differat ab uno quod concurrit cum ente. 8
 Utrum unus addatur aliquid rationis supra ens. 9
 Utrum unus quod est primus noster includat in substantia separata. 10
 Utrum de ueritate quod est primus noster possit predicari qualiter. 11
 Utrum circa illud principium impossibile est aliqd simul esse et non esse possibilis sit error. 12
 Utrum illud principium impossibile est aliquid simile et non esse possit demonstrari. 13
 Utrum substantia de aliquo demonstretur. 14
- C** Sup sextum librum hec sunt questiones.
- Utrum una cognitio declareretur quod est uel esse. 1
 Utrum accidentia habeant aliquam entitatem. 2
- C** Sup septimum librum hec sunt questiones.
- Utrum substantia sit prior accidite tempore. 1
 Utrum accidentia habeant diffinitionem per additamenta. 2
 Utrum res sit idem cum sua quidditate. 3
 Utrum quidditas sit quidditas. 4
 Utrum diffinitione habeat partes. 5
 Utrum particularis mathematicus sit incorruptibile. 6
 Utrum particularia possint diffiniri. 7
 Utrum pres qualitatibus ingredientibus diffinitione sui totius. 8
 Utrum genus in diffinitione ponatur ut materia. 9
 Utrum diuina habeat rationem actualitatis et dicatur quod in actu. 10
 Utrum addendo diuina genitrix in diffinitione fiat nugatio. 11
 Utrum substantia separate habeat diffinitionem. 12

C Sup librum octavum hec sunt questiones.

- Utrum per nomine significetur forma ante aggregatum. 1
 Utrum in corporibus celestibus sit materia. 2
 Utrum eadem sit materia in corporibus celestibus et in istis inferioribus. 3

Utrum dimensiones indeterminate procedant formam substantialem in materia. 4

Utrum quomodo dimensiones determinante procedant formam substantialem in materia. 5

C Super librum decimum hec sunt questiones.

Utrum mensura sit in eodem genere cum mensurato. 1

Utrum oia que mensurantur mensurantur una mensura. 2

Utrum oia mensurantur minimo sui genere. 3

Utrum oium substantiarum sit una mensura. 4

Utrum quomodo opponantur unus et multa. 5

Utrum ratio mensure competit deo proprio uel transumptive. 6

C Sup undecimum librum hec sunt questiones.

Utrum si materia esset una et agens et esset semper effectus unus. 1

Utrum generatum a simili et generatum a non simili sint eiusdem speciei. 2

Utrum illa ppositio Aristoteles et omne quod fit fit a simili in specie fit uera. 3

Finis tabule